

3

25 ANYS

EL MUR DE BERLÍN

SLPC. Biblioteca de Llagostera

1320354066

TRAC@

LA REVISTA DE L'IBER LLAGOSTERA

Nº16
2009-2010

1€

REDACCIÓ
Alumnes 2n ESO

PORTADA
Emili Roget i Pau Sanchez

CONTRAPORTADA
2nA, 2nB i 2nC

CORRECCIÓ
Cristina Congost

COORDINACIÓ
Montse Casadevall
Joan Carles Baone

PUBLICITAT
Alumnes 2n ESO

COL-LABORADORS
Departaments de l'IES
Professors, alumnes i
exalumnes

COMPAGINACIÓ
Imprenta Monserrat

LA FAN POSSIBLE
Comerciants, empresaris,
pares i amics

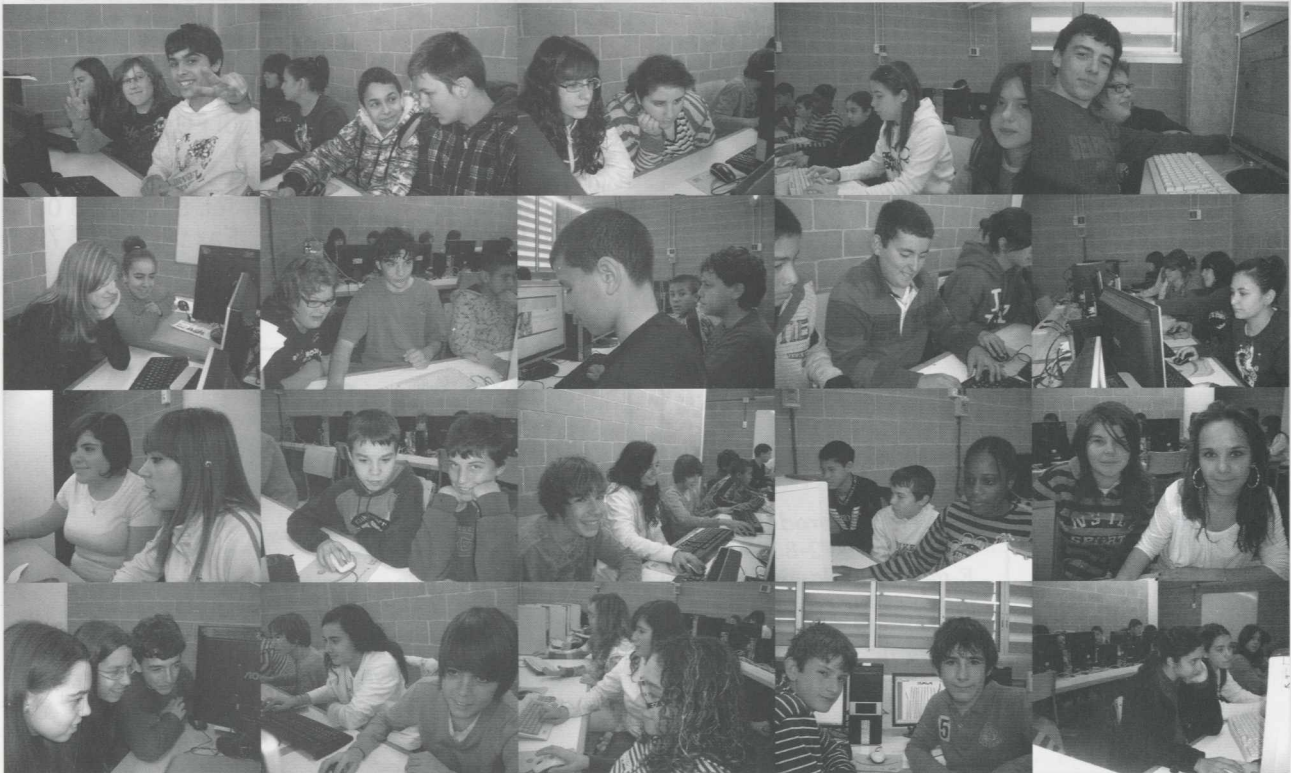
GRÀCIES A TOTS!

QUAN TORNEM A COMENÇAR... NOVA TRACA, NOVA REDACCIÓ

Sóc **TRACA 16**, com cada any em presento a vosaltres, estimats lectors, d'una manera nova, diuen que sóc dinàmica i per això m'adapto fàcilment als canvis: m'adapto en cada número a moltes coses noves, però, sobretot, a un **nou equip de redacció!** Als alumnes de 2n d'ESO!

Diuen que els actors i els professors pateixen, tots, la síndrome de "candilejas": aquest nerviosisme que, just abans de l'actuació, pot arribar al pànic. No sé si és cert que el pateixen tots. Jo no sóc ni professor ni actor però en el meu cas sí que pateixo aquesta síndrome, encara que ja ha anat minvant amb els anys: ara, aquella ansietat ha quedat en un pessigolleig molest i, alhora, imprescindible. Ho trobaria a faltar si no comparegués. Funciona com una espècie d'hipnòtic compost, sobretot, d'esperança i por: **l'esperança** que inspiren unes ments joves, descomplicades, obertes i en creixement; i **la por**: a no encertar o fins i tot a danyar i perjudicar sense remei la seva llibertat per no saber obrir-los en cada nova edició les meves pàgines en blanc. Sens dubte, exagero.

Però res no em conforta ni res m'espanta tant com veure'ls allà asseguts davant l'ordinador, presos de sobte en una idea a la qual jo amb prou feines havia donat importància. Per què escriuen ara? De què parlen? Per què em miren així? ... I és que no miren sempre igual... En el fons, cada any, des que engega el curs, estic esperant aquell dia en què comencen a mirar com els de l'any passat, amb confiança, segurs d'ells mateixos. Quan arriba, acomiada aquella síndrome primera, i callo unes ganades boges d'abraçar-los... **m'han fet seva!**

**GRUP
VILANOVA**

Assessorament Administratiu • Comptable • Fiscal • Laboral • Financer
Planificació i Gestió Integral per Empreses
Administració i Venda de Finques • Corredoria d'Assegurances

17220 **ST. FELIU DE GUIXOLS** • Bld. Vidal, 39 Tr. - Ap. 47 • Tel. 972 32 07 67 - 972 32 10 76 • Fax. 972 82 03 69
17240 **LLAGOSTERA** • Carrer Álvarez de Castro, 10 • Ap. Correus, 60 • Tel. 972 83 02 29 • Fax. 972 80 57 22
17240 **SANTA CRISTINA D'ARO** • Carrer Teulera, 39 • Tel. 972 83 71 65 • Fax. 972 83 75 51

J. FA

FONTANERIA - ELECTRICITAT

Passeig Pompeu Fabra, 49
Telèfon (972) 83 03 64

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

COMERCIAL
Casals

SUBMINISTRAMENTS PER A FONTANERIA
ELECTRICITAT, SISTEMES DE REG, FERRETERIA, JARDINERIA
CÒPIES DE CLAUS A L' INSTANT I MENAGE

Passeig Pompeu Fabra, 37 - Tel./Fax **972 830 946**
172402 **LLAGOSTERA** - Girona

NOVETATS CASANOVAS

CONFECCIÓ PERFUMERIA
I
ARTICLES REGAL

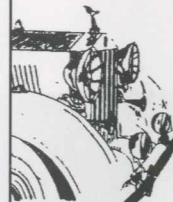
C/ Alvarez de Castro, 5
Tel. (972) 83 06 77

17.240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

horari:
Matins de 9.30 a 13 h
Tardes de 17.30 a 20 h
Dissabtes de 10 a 13.30 h
i de 17.30 a 20.30 h

Andrea

Roba infantil, de bateig, llistes naixement i puericultura
Consellers, 11 - Llagostera
T. 972 83 22 66

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

Tel. 972 80 53 09
Fax 972 83 18 79

MILAR

Codolar

Carrer Camprodon, 11
Tel - Fax. 972-83.04.77
E-mail: codolar@milar.es
www.milar.es
17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

- 17240 LLAGOSTERA Passeig Tomàs Boada, 10
Tel. 972 83 00 81 - Fax 972 83 03 42
- 17411 VIDRERES Pl. Narcís Monturiol, 30 - Tel. 972 85 05 46
- 17455 CALDES DE MALAVELLA C/. Rossinyol, s/n - Tel. 972 47 07 72
- 17412 MAÇANET DE LA SELVA Av. Catalunya, 35, baixos
Tel. 972 16 55 37

1- PRESENTACIÓ	
2- IES	6
2.1- EQUIP DIRECTIU	
2.2- PLANS I PROJECTES	
2.3- AMPA	
2.4- ENTREVISTES ALS DE 1r d'ESO	
2.5- ACTIVITATS DESTACADES: NADAL, PORTES OBERTES, SANT JORDI	
3- SORTIDES I VIATGES	34
4- TREBALL DE SÍNTESI	50
5- MIRANT AL PASSAT	52
5.1- ANIVERSARIS	
5.2- GENT GRAN:RETALLS DE VIDES	
6- EXPRESSA'T	68
6.1- ELS ALUMNES ESCRIUEN	
6.2- TEATRE:PIM PAM PUM	
7- AULA D'ACOLLIDA	80
8- PROJECTE SINGULAR	84
9- AGENDA CULTURAL	85
9.1- LLIBRES	
9.2- CINEMA	
9.3- MUSICA	
10- ESPORTS	105
11- PASSATEMPS	108

ENTREVISTA A L'EQUIP DIRECTIU

Director: Pitu Basart

Cap d'Estudis: Lúdia Masllorens

Coordinadora Pedagògica: M.Àngels Llavina

Secretària: Xon Vilahur

Roger Estrach, Paula Ramírez i Anna Ròdenas

QUINA PART DE LA VOSTRA FEINA ÉS LA MÉS SATISFACTÒRIA?

- Pitu:** Les classes, i la relació amb els companys.
- Lúdia:** Tinc la sort d'impartir una assignatura on la creativitat hi té un paper important, m'ho passo bé doncs.
- Xon:** Estar amb els alumnes al laboratori.
- Ma. Àngels:** Planificar coses per el centre adreçades als alumnes.

QUINES SÓN LES PRINCIPALS DIFICULTATS PER TIRAR ENDAVANT L'IES?

- Pitu:** Falten recursos, i més atenció als alumnes.
- Lúdia:** Quan professors, alumnes, pares i també el departament d'Educació a vegades no entenem que juguem en el mateix equip.
- Xon:** El nombre elevat d'alumnes per aula.
- Ma. Àngels:** Som moltes persones i totes pensem diferent i costa arribar a acords.

PARLEM DE PROJECTES, PAC, 1X1, L'IES CREIX: MÉS AULARIS... QUINS CANVIS DE MILLORA N'ESPEREU?

- Pitu:** : Aularis nous, més espai. 1X1 representarà un avanç en molts aspectes, pissarres digitals a les aules, recursos educatius de la xarxa i també les famílies s'estalviaran diners.
- Lúdia:** Créixer, no aturar-se és tenir futur, en totes direccions.
- Xon:** Més motivació i interacció a les classes.
- Ma. Àngels:** Molts més recursos i que les coses es puguin fer amb millors condicions.

US AGRADARIA CONTINUAR EN L'EQUIP DIRECTIU PER PORTAR-LOS A TERME?

- Pitu:** És bo que entri altre gent. Més jove i amb noves idees. Nosaltres ja hem fet molt.
- Lúdia:** Estar en un equip directiu és una experiència molt potent, però hi ha d'haver relleu, noves energies.
- Xon:** Ja han estat 8 anys a l'equip directiu i la gent jove ha d'agafar el relleu.
- Ma. Àngels:** És millor per tots que hi hagi relleus freqüents.

SOBRE GUSTOS...

Una música?

- Pitu:** Rock.
- Lúdia:** Mana, Nora Jones, Richart Hawley, Robie Williams... coses molt diferents.
- Xon:** De protesta.
- Ma. Àngels:** Música country i els canta-autors catalans.

Un color?

- Pitu: El vermell.
- Lídia: Tots els matisos de roses i terres que podem trobar en un grapat de sorra de la platja de Sa Conca.
- Xon: El lila.
- Ma. Àngels: El blau.

Un llibre?

- Pitu: Camí de Sirga de Jesús Moncada.
- Lídia: L'elegància del número Zero de Lluís Muntada i Vendrell.
- Xon: Les Noies de Riyad de Rajaa Al-Sanea.
- Ma. Àngels: Les veus del Pamano de Jaume Cabré i Fabrè.

Una pel·lícula?

- Pitu: La finestra indiscreta d'Alfred Hitchcock.
- Lídia: El mapa dels sons de ToKyo d'Isabel Coixet.
- Xon: Los caballeros de la mesa cuadrada del grup Monty Python.
- Ma. Àngels: Mystic river de Clint Eastwood.

CURS 2009-10, PROPOSTES DE L'EQUIP DIRECTIU AL CLAUSTRE

OBJECTIUS

Objectius pedagògics

- a.** Consolidar la triplicació dels nivells d'ESO en els cursos vinents.
- b.** Continuar la lluita per a la consolidació del batxillerat.
- c.** Continuar treballant per millorar la convivència dins del centre.
- d.** Ampliar i consolidar el Pla de tutories.
- e.** Consolidar l'atenció a la diversitat aplicant experiències com el Pla experimental de llengües estrangeres, el Projecte singular, l'Aula oberta i les Hores de qualitat.
- f.** Continuar incentivant la realització de projectes que ajudin l'IES i els alumnes a progressar.
- g.** Potenciar –en col·laboració amb l'AMPA i l'Ajuntament– el projecte de LlibresX@tothom.
- h.** Continuar la dinamització de la biblioteca del centre, el servei d'audiovisuals, la revista Traca i els projectes CLIC.
- i.** Posar al dia el Projecte lingüístic de centre.
- j.** Millorar els serveis informàtics educatius: aconseguir dues aules d'informàtica completes, tenir, com a mínim, un canó de projecció per a cada nivell.
- k.** Aconseguir definitivament una pàgina web atractiva i funcional.

Objectius referits a l'entorn i l'edifici

- l.** Aconseguir de tenir els arxius i els magatzems del centre ordenats i controlats.
- m.** Continuar la dignificació dels entorns i de l'edifici de l'IES: reg per degoteig dels jardins i del pati, tractament sanitari de plantes.
- n.** Millorar l'espai del pati que ocupen els alumnes de 3r i 4t: aplanament del pati amb sauló i instal·lació de porteries d'handbol.
- o.** Potenciar la recollida i la classificació dels residus al pati de l'IES.
- p.** Continuar treballant per aconseguir la seguretat dels vehicles dels alumnes i dels professors als encontorns de l'IES (canvi de lloc dels aparcaments de moto d'alumnes i professors i en els aparcaments de cotxes...)
- q.** Continuar la campanya per aconseguir l'ampliació de l'IES de cara a l'augment de cursos. Objectius relacionats amb el poble i les institucions.
- r.** Continuar participant activament en el Pla educatiu d'entorn de Llagostera.
- s.** Mantenir la bona col·laboració amb l'AMPA, amb l'Ajuntament de Llagostera i en general amb les institucions del poble (Butlletí de Llagostera, Joves per la terra, Casino Llagosterenc, Dones d'arreu...).

PROJECTES

El nostre centre continuarà participant activament en el Pla educatiu d'entorn del poble de Llagostera i en el Pla de l'esport, promogut per la Secretaria general de l'esport de la Generalitat i el Departament d'Educació.

Pla de l'esport

El coordinador de la comissió és en Pedro Pablo Fuentes i en formen part professors, alumnes i pares.

Aquest curs s'han ofertat als alumnes diverses activitats al voltant de l'esport: esports aquàtics, jornada esportiva per a 3r d'ESO, escalada, esports alternatius, dansa, vela, sortides a cavall, judo i competicions esportives amistoses a l'hora del pati i del menjador i competicions comarcals de bàsquet, korfbal, rugbi i futbol-7.

Pla d'entorn

Les activitats previstes per al curs 09-10 són les següents:

- Tallers d'estudi assistit a 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO.*
- Taller de suport a l'Aula Oberta.*
- Taller de cuina.*
- Activitats de tutoria (xerrades).*
- Classes d'àrab.*

LLAGOSTERA DISPOSA D'UN PLA EDUCATIU D'ENTORN

QUÈ ÉS?

Els Plans educatius d'entorn són una **proposta educativa innovadora que vol donar resposta a les múltiples necessitats de la nostra societat.**

Són instruments per donar una resposta integrada i comunitària a les necessitats edu-

catives dels membres més joves de la nostra societat, coordinant i dinamitzant l'acció educativa en els diferents àmbits de la vida dels infants i joves.

A QUI S'ADREÇA?

S'adrecen a **tot l'alumnat**, i a tota la comunitat educativa, però amb una especial sensibilitat als sectors socials més desafavorits.

EN QUÈ ES BASA?

L'educació de ciutadans i ciutadanes per a un món complex i divers hauria de ser:

- **Integral:** per abastar tots els aspectes de la persona No solament ha d'instruir i ensinistrar en unes habilitats intel·lectuals determinades sinó que ha de facilitar també competències socials i proporcionar capacitats per adaptar-se i conviure en una societat canviant.

- **Contínua:** per comprendre tot l'espai-temps vital El temps de formació ja no es pot entendre avui parcel·lat, unes hores al dia (escola) i una època de la vida (infància i joventut), ha d'abastar tota la vida.

- **Arrelada:** per tenir uns referents compartits La incertesa que caracteritza els nostres temps fa que esdevinguin indispensables uns referents identitàris compartits que vinculin les persones a projectes de futur i que donin un sentit al treball i a la convivència.

- **Cohesionadora:** per promoure la integració social L'arribada de nous ciutadans i ciutadanes al nostre país planteja nous reptes que requereixen una sèrie d'accions innovadores per promoure la cohesió social mitjançant l'educació intercultural i l'ús normalitzat de la llengua catalana en un marc multilingüe.

- **Inclusiva:** per incloure a tothom I per fer-ho possible ha de garantir la igualtat d'oportunitats i evitar qualsevol tipus de marginació i exclusió.

- **En xarxa:** per ser-ne tots coresponsables És necessari teixir entre tots una xarxa educativa molt ben cohesionada i això requereix un treball ben articulad, coordinat i coherent de tots els organismes que treballen en l'atenció i l'educació dels membres més joves de la societat catalana.

Pla Experimental de Llengües Estrangeres (PELE)

Let's learn Social and Natural Science in a modern society with an universal language

L'objectiu d'aquest projecte és acostar l'anglès als nostres estudiants per tal que siguin capaços d'entendre textos científics i breus exposicions orals, i també perquè es puguin expressar ells mateixos d'una manera normalitzada en anglès. Es treballen les pràctiques de ciències naturals a 3r d'ESO i una matèria optativa a 1r d'ESO, en la qual es treballen valors i institucions europees.

The aim of this project is to approach the English to our students, that way they should be able to understand scientist texts and speeches, and also they ought to express themselves in English in a normal way. The new subject "Science for the contemporary world" is the ideal platform to make reality our innovation: students are able to understand basic English, the contents include a lot of words translated from English (genetical therapy, technology of information, etc), and nowadays it's really easy to find a lot of information in English through the internet. So we will teach at least half of the contents (36 hours/year) in English.

BIOLOGIA amb la Xon Vilahur i la Collette **3r d'ESO**

Lydia Montoliu
i Clàudia Ventura

A la classe de Biologia la Meritxell Grau, de 3r A, va portar 20 ulls de vedella per fer-ne una dissecció.

Vam obrir l'ull per la meitat, vam extreure totes les parts i les vam reconèixer. Cada grup va extreure de l'ull el cristal·lí i vam mirar a través d'ell, tot es veia al revés.

La Xon, professora de biologia, ens va donar el full de la pràctica per repassar tot el que hem après sobre els ulls de vedella i ens va fer una petita explicació de cada una de les parts de l'ull.

Parts de l'ull: nervi òptic, retina, pupil·la, iris, cristal·lí, humor vitri, escleròtica, coroides, etc.

Laura Canaleta, Paula Bahí
i Paula Turon

Aquest any a les classes de Biologia parlem anglès. Tenim la sort que podem aconseguir el material necessari, ossos, ronyons... per a poder fer tot tipus de disseccions: experiments que necessitem per a poder entendre millor les matèries que estudiem a classe.

La Collette, auxiliar d'anglès, ens ajuda a poder pronunciar i entendre millor l'anglès.

Fiona J. Oudeman, Júlia Puig,
Meritxell Grau i Jordi Serrano

In 3rd grade, we have once a week, biology class in English with Colette's help. Colette is a British girl who lives in Girona and comes to our school to help us in our English.

In biology, we study parts of our body and we do some dissections, we learn some names in English too (lungs, kidneys, heart, eyes...)

Our dissections were of cow organs and bones, it was fun, and we learn a lot!

But it was a little disgusting!

Suresh Ramionet i Joshua Ochoa

In the lab depends the chapter we're studying we saw bones, hearts, eyes, chicken legs...

The experiments were very funny and interesting, because we can touch it and learn they functions. It was very horrible but we liked a lot.

.....

Combustibles
ROBERT BADOSA

Gas-Oil - Llenyes - Carbons
Barbacoes - Llars de foc i Forns

C/. Panedes, 35
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Telf. 972 830 211 - Tel. mòbil 686 331 570
info@combustiblesrb.com
www.combustiblesrb.com

LA COLLETTE

COLLETTE. Un nom que, per a molts de nosaltres, ens era totalment desconegut fins fa uns mesos. Qui és? D'on és? Quan vindrà? Què farà al nostre centre?

Aquestes són les preguntes que ens fèiem abans que aterrés la Collette a l'IES Llagostera, d'això ara ja fa uns 8 mesos.

Després de tot aquest temps compartint amb ella classes d'anglès i bones estones, ara ens preguntem "Per què ja ha de marxar?", "Per què no ens queda més temps?", "Tornarà?".

COLLETTE. Un nom que al principi ens sonava estrany, diferent, desconegut. Ara és una persona que ha estat part de la nostra formació, que ha participat activament a la vida del centre, que ens ha ajudat a progressar, que ens ha guiat i ens ha animat a millorar el nostre nivell d'anglès, que ha reconegut els nostres esforços... Amb ella hem après molt, i de ben segur que la trobarem molt a faltar.

Alumnes de tots els cursos - petits, mitjans i més grans - professors, equip directiu... tots hem tingut la sort de conèixer la Collette, el seu somriure, el seu entusiasme, les seves idees brillants, la seva originalitat.

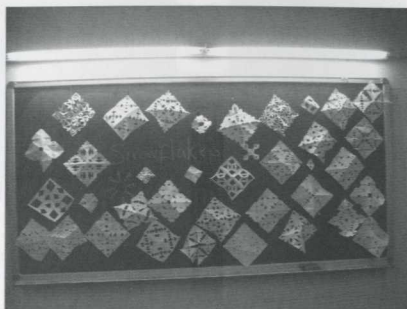
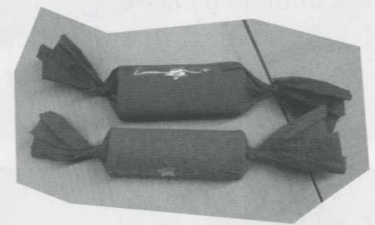
Amb ella, durant aquest curs escolar, hem practicat la bona pronúncia anglesa i hem ampliat vocabulari, alhora que hem après molt sobre cultura britànica i altres costums i tradicions. A través d'activitats variades, hem estat en contacte directe amb un país de parla anglesa, hem tingut aquesta gran oportunitat i hem hagut de superar les nostres dificultats i multiplicar els nostres esforços per fer-nos entendre.

Halloween monsters, Christmas cards, crackers, snowflakes, Easter cards, Easter eggs, projectes diversos. Són moltes activitats de les què ens hem pogut beneficiar al llarg d'aquest curs escolar.

COLLETTE. Un nom que ara ja coneixerem, que ja no ens sonarà estrany ni llunyà. Ara podrem dir amb alegria que hem conegut la COLLETTE, la nostra auxiliar de conversa vinguda des de l'Illa de Wight. I la recordarem sempre com una persona que, sense cap dubte, haurà marcat la nostra trajectòria d'una manera molt positiva.

I per tot això, Collette, et donem les gràcies i ens acomiadem.

SEE YOU SOON!!

Collette. A name that many of us had never heard before, until a few months ago. Who is she? Where is she from? When will she be arriving? What is she going to do in our school?

These were the questions we were asking before Collette appeared at IES Llagostera, about eight months ago.

After all that time sharing English lessons and good times with her, now the questions we are asking are "Why does she have to go?", "Why cannot she stay longer?" and "Will she be back?".

Collette: A name that sounded strange at first, different, unknown. Now we know her as someone who has been part of our education, who has participated actively in the life of the school, who has helped us make progress, who has guided us and encouraged us to improve our English and who has recognised our efforts. We have learned so much with her and will certainly miss her very much.

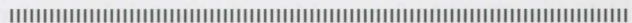
Young and not so young - students, teachers and administrators - we have all had the good fortune to get to know Collette, her smile, her enthusiasm, her brilliant ideas and her imagination.

With her, all year long we have practised pronouncing English properly and building up our vocabulary, while at the same time learning so much about British culture, customs and traditions. A wide variety of activities have brought us into direct contact with an English-speaking country, giving us a great opportunity to overcome our difficulties and do even more to make ourselves understood.

Halloween monsters, Christmas cards, crackers, snowflakes, Easter cards, Easter eggs, so many projects from which we have benefited during this school year.

Collette: A name we all know now and that no longer sounds strange or far away. Now we are happy to say that we know Collette, our language assistant from the Isle of Wight. And we will always remember her as a person who, without any doubt, has made a most positive mark on each of us.

For all this, Collette, we say thank you and goodbye. Hope to see you again soon!

PLA D'AUTONOMIA DE CENTRE

L'IES Llagostera participa des d'aquest curs en un Projecte d'Autonomia de Centre (PAC, concretament PAC09), que és una estratègia per millorar la qualitat del servei educatiu, millorar el rendiment de l'alumnat i afavorir la cohesió social.

El centre disposa de més autonomia i responsabilitat per organitzar-se i gestionar els recursos. A partir de l'anàlisi de la realitat del centre, es proposen uns objectius de millora i s'elaboren unes estratègies i activitats per aconseguir-los. El Departament d'Educació ofereix uns recursos extraordinaris per donar suport a aquestes activitats.

El Departament d'Educació, tenint en compte els objectius educatius plantejats per la Unió Europea per al 2010, el contingut del Pacte Nacional per a la Educació, els objectius del Pla de Govern 2007-2010, el Programa de Apoyo y Refuerzo en Educación Secundaria (PROA) i el pla de cooperació per al suport a la implantació de la LOE del Ministerio de Educación, promou el Projecte per a la millora de la qualitat dels centres educatius públics (PMQCE), pla de plans, que té com a finalitat incrementar els resultats educatius, millorar la cohesió social i prevenir l'abandonament prematur en els centres educatius públics a través de l'impuls de l'equitat, l'excel·lència, l'autonomia, la millora de la qualitat i la inclusió.

El PMQCE es concreta en **dues línies d'actuació**, una primera de caràcter general, a la qual poden acollir-se tots els centres educatius públics, i una específica adreçada als centres que imparteixen dues o més famílies de formació professional o són centres específics de formació professional, i que s'anomena Projecte de qualitat i millora contínua (PQiMC).

El projecte s'ha concretat en el Projecte d'autonomia de centres, amb format de pla estratègic i fins l'actualitat el desenvolupen centres educatius públics de diferents tipologies que formen part de diferents iniciatives segons l'any d'entrada en el projecte: PAC05, PAC06, PAC07, PAC08 i PAC09.

El Departament d'Educació, mitjançant els plans estratègics regulats pel Decret 132/2001, de 29 de maig, promou l'autonomia pedagògica, d'organització i de gestió per afavorir la millora contínua en l'educació pública.

L'elaboració i aplicació dels plans estratègics corresponen al centre educatiu, i el seguiment, assessorament i la dotació de recursos addicionals corresponen al Departament d'Educació. Ambdues parts concreten el seu compromís en un acord a mig termini i fan un seguiment de l'aplicació del pla que inclou una rendició de comptes al final de cada curs.

QUÈ ÉS? QUINA FINALITAT TÉ? QUI EL PROMOU?

El pla estratègic d'un centre és la concreció dels seus objectius dins un període de quatre cursos escolars consecutius, en el marc del seu projecte educatiu i curricular i dels procediments d'avaluació que preveu el pla d'avaluació interna.

El pla estratègic té per finalitat l'augment de la qualitat global del centre, especialment pel que fa als processos d'ensenyament-aprenentatge i, més en particular, quant a l'aspecte que l'alumnat assoleixi les competències bàsiques derivades dels objectius generals de l'etapa.

El Departament d'Ensenyament promou la implantació de plans estratègics mitjançant els quals els centres docents poden adoptar mesures singulars que convinguin a l'assoliment dels objectius concretats al seu pla.

OBJECTIUS

Al pla estratègic cal definir els objectius que es volen assolir i establir-hi les actuacions per aconseguir-los, prenent com a referència principal la realitat del centre i considerant tots els aspectes que el facin viable, amb la finalitat principal de millorar l'atenció a l'alumnat mitjançant un funcionament del centre que permeti l'atenció a la seva diversitat de la manera més apropiada. També cal concretar-hi les mesures per al seguiment i l'avaluació.

La finalitat del pla estratègic ha de ser la millora global de la qualitat del centre i de la pràctica docent, especialment pel que fa als aspectes següents:

- a) *Processos d'ensenyament-aprenentatge, particularment en tots els aspectes relacionats amb el fet que els alumnes assoleixin les capacitats bàsiques derivades dels objectius generals de l'etapa.*
- b) *Seguiment i avaluació del progrés de l'alumnat.*
- c) *Atenció de la diversitat d'interessos i de necessitats de l'alumnat, incidint particularment en els alumnes amb necessitats educatives especials i en els d'incorporació tardana.*
- d) *Potenciació i consolidació dels equips docents.*
- e) *Potenciació de la tecnologia de la informació i de la comunicació en la pràctica educativa.*
- f) *Augment de la cohesió i responsabilitat de tota la comunitat envers les finalitats educatives del centre, en especial la participació de pares i mares i dels serveis educatiusocials dels ajuntaments.*
- g) *Potenciació de les relacions amb l'entorn sociolaboral i empresarial, especialment de les que facilitin informació per a l'orientació professional i la inserció laboral dels estudiants.*

PROJECTE EduCAT1x1: CENTRE

Els portàtils i els llibres digitals arriben a les aules???

El Consell Escolar de l'IES ha aprovat entrar en aquest projecte el proper curs.

Magrat això, el Departament d'Educació ha decidit a última hora CONGELAR pel curs 2010-2011 el projecte EduCat 1x1.

Les DADES del Departament d'Educació:

- La meitat dels centres d'ESO ja estan inscrits al projecte de digitalització de les aules EduCAT1x1.
- Participen 53.375 alumnes, un 38% més de la previsió per a finals d'aquest curs, que era de 33.000.
- La xifra s'ampliarà a 80.000 alumnes d'Educació Secundària Obligatoria a partir del setembre de 2010.
- Estan inscrits 527 centres que suposen 2.000 aules.
- S'han distribuït prop de 64.000 ordinadors.
- El Departament ha ofert 14.000 places en cursos de formació específica per al Projecte EduCAT1x1.
- En la digitalització de les aules està treballant també la Secretaria de Telecomunicacions del Departament de Governació i Administracions Públiques del Govern de la Generalitat.

Un total de 527 centres educatius s'han inscrit per participar en el Projecte EduCAT1x1 al llarg del curs 2009-2010, és a dir, el 51% dels centres que ofereixen Educació Secundària Obligatoria a Catalunya.

Aquests centres hi participen amb un total de 53.375 alumnes, un 37% del total d'alumnes que a Catalunya estan cursant primer o segon d'ESO. La xifra és, a més, un 38% més alta de la previsió inicial per a finals d'aquest curs, que reflectia que 33.000 alumnes participarien en el projecte.

Digitalització de les aules

El pla EduCAT1x1 comporta, doncs, que cada un dels 2.000 grups-classe que hi participen comptarà amb una aula digitalitzada per treballar amb el material de text digital. Les aules han de comptar amb:

- Projector i pissarra electrònica connectada a un ordinador.
- Instal·lació elèctrica que permeti la connexió simultània de tots els ordinadors de l'alumnat.
- Dues línies de connexió directa a Internet amb un ample de banda equivalent a 3 Mbps.
- Xarxa Wi-Fi d'altres prestacions amb control individualitzat, i codis d'ús i contrasenyes per a l'alumnat i el personal docent que participa en el projecte.

El pressupost per a la instal·lació d'aquest equipament és de 31.000.000 euros, als quals s'ha n d'afegir els 103.685 euros al mes que suposa la connectivitat de les 2.000 aules per garantir un ample de banda que permeti que tots els alumnes treballin de manera simultània.

En la digitalització de les aules està treballant també la Secretaria de Telecomunicacions del Departament de Governació i Administracions Públiques del Govern de la Generalitat i el programa Innovació en Metodologies de l'Aprenentatge i l'Ensenyament (IMAE), enfocat específicament als processos educatius i a la divulgació de la ciència, la tecnologia i les humanitats.

Prop de 64.000 ordinadors distribuïts

Respecte als ordinadors, durant el curs 2009-2010 se n'hauran distribuït 63.836, dels quals 51.602 són per als alumnes i 10.351 per als centres, tant per tenir de reserva com perquè els utilitzin els docents que imparteixen les classes amb el material digital.

Dels ordinadors per als alumnes, un total de 13.873, és a dir, el 16% han estat sufragats completament amb les beques.

Formació per als docents

El Projecte EduCAT1x1 suposa un canvi no només d'infraestructura i material de text digital, sinó també de model pedagògic. És per això que la formació del personal docent implicat és una de les línies d'actuació fonamentals del pla.

En aquest sentit, al llarg del curs 2009-2010, el Departament haurà ofert un total de 13.947 places en cursos i tallers de formació específica per a l'ús del material digital a l'aula. Aquesta formació té un pressupost previst de 808.750 euros i inclou la formació per als docents, la formació per a aquells professionals que formin part dels nuclis d'impuls del projecte a cada centre, la formació per als coordinadors de tecnologia dels centres i la formació per als inspectors d'educació.

FERROS FORJATS
J. AIGUABELLA
 CARPINTERIA METÀL·LICA
 AMB FERRO I ALUMINI
 TANCAMENTS DE TELA METÀL·LICA

Carrer Tossa, 5
 Tel. i Fax: 972 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
 (Girona)

Calçats Àries
 El Angel Guimerà, 14
 Tel. 972 83 11 35
 Llagostera
 Enriqueta Vergés
 Calçats i complements
 Home-dona-nen

FASES DEL PROJECTE

Fase 1: del setembre al desembre del 2009

Participa en aquesta fase del projecte l'alumnat de primer d'ESO de 200 centres de secundària voluntaris.

Es desenvolupa en dues modalitats:

a) Modalitat 1x1

Hi participen 63 centres, aproximadament 6.222 alumnes.

Requisits

- Les aules han de tenir pissarra electrònica i xarxa Wi-Fi.
- En el 60% de les matèries (almenys 5 assignatures) s'han d'utilitzar llibres de text i quaderns d'exercicis electrònics.
- El professorat ha d'emplenar uns qüestionaris d'avaluació dels materials digitals.
- Tot l'alumnat i el professorat han de tenir un ordinador personal.

b) Modalitat de coexistència

Hi participen 137 centres, aproximadament 15.775 alumnes.

Fins al desembre del 2009 es combina l'ús dels llibres de text en paper amb el dels electrònics, tant a l'aula com a casa, i no cal tenir ordinador.

A partir del gener del 2010, quan el centre ho consideri convenient, es podrà passar a la modalitat 1x1.

Requisits

- Les aules han de tenir pissarra electrònica.
- En el 25% de les matèries (almenys 2 assignatures) s'han d'utilitzar llibres de text i quaderns d'exercicis electrònics.
- El professorat ha d'emplenar uns qüestionaris d'avaluació dels materials digitals.

- Els centres han de tenir espais amb ordinadors connectats a Internet, on l'alumnat pugui fer els exercicis o consultar els llibres electrònics fora de l'horari escolar.

Fase 2: del gener a l'abril del 2010

Es preveu treballar amb 8 centres d'educació primària per estudiar com cal plantejar el projecte 1x1 en l'educació primària. Quatre d'aquestes escoles tenen encomanada la missió d'elaborar una guia de bones pràctiques, atès que ja han experimentat l'ús intensiu de l'ordinador a l'aula; les altres quatre escoles són les encarregades de posar-les en pràctica.

Fase 3: de l'abril al juny del 2010

S'han d'incorporar a la modalitat 1x1 aproximadament 11.500 alumnes més.

Fase 4: a partir del setembre del 2010

A l'inici del curs 2010-2011 el projecte educatiu 1x1 s'ha d'estendre a tot l'alumnat de primer i segon d'ESO. Posteriorment, s'haurà d'ampliar als darrers cursos de primària.

Maquinari

- Ordinador ultraportàtil de baix consum.
- Freqüència mínima del processador (CPU): 1 GHz.
- Memòria mínima: 1 GB.
- Disc d'estat sòlid (SSD) de 60 GB o més, amb sistema de repartiment d'escriptures (wear-leveling algorithm), o bé disc dur (HDD) amb sistema de protecció contra caigudes per mitjà de sensors d'acceleració en tres eixos.
- Pantalla de 10" o més, amb resolució igual o superior a 1024x600 píxels.
- Durada mínima de la bateria: 4 hores.

- Font d'alimentació externa amb una potència igual o inferior a 30 W.
- Connectivitat amb xarxa d'àrea local amb cable i amb Wi-Fi i, opcionalment, connexió UMTS integrada.
- Pes igual o inferior a 1,5 Kg.

Programari

- Sistema operatiu: arrencada dual amb Linkat i amb Windows XP o Windows 7.
- Sistema de restauració ràpida del programari instal·lat, independent de la càrrega del sistema operatiu i sense necessitat d'elements externs.
- Programari de seguiment enllaçat amb el Servei d'Assistència Unificada del Departament d'Educació.
- Navegador.
- Ofimàtica: processador de textos, full de càlcul i editor de presentacions de l'OpenOffice o d'un programa equivalent que treballi amb formats compatibles.
- Contracte de manteniment per almenys 2 anys.

Homologació

Atès que els ordinadors de l'alumnat han de reunir uns requisits determinats, el Departament d'Educació ha obert un procés que permet que les empreses fabricants que vulguin oferir productes ultraportàtils per al projecte eduCAT1x1 puguin obtenir la certificació oficial Apte per al projecte eduCAT1x1 - Escola 2.0.

Provisionalment, mentre les característiques tècniques que han de tenir els ordinadors del projecte no esdevinguin normes ISO, els laboratoris Applus s'encarreguen d'aquest procés de certificació. Un cop aquestes característiques s'hagin convertit en normes ISO es podrà obtenir la certificació de qualsevol entitat certificadora adscrita a l'Entitat Nacional d'Accreditació (ENAC).

Compra i finançament

El preu total de l'ordinador és de 300 euros. A l'hora de comprar-lo l'alumnat té accés a una oferta cofinançada al 50% pel Departament d'Educació, de manera que només n'ha de pagar la meitat del preu total, 150 euros; els altres 150 euros són a càrrec del Departament d'Educació.

Les famílies que s'acullen a aquesta oferta han de comprar un ordinador homologat a través d'unes empreses distribuïdores, amb les quals s'estableixen convenis de col·laboració; si no estan interessades en aquesta oferta, però, poden comprar el model d'ordinador que vulguin i on vulguin, sempre que segueixin les indicacions imposades pels centres.

Ajuts econòmics

L'alumnat pot gaudir d'ajuts per a l'adquisició de l'ordinador. La convocatòria de beques es publica cada any, és única i afecta indistintament els llibres de text i els ordinadors. El termini de sol·licitud sol finalitzar a finals de setembre.

Propietat

Els ordinadors són propietat personal de l'alumnat. L'alumnat s'ha d'encarregar del seu bon ús i manteniment.

Els ordinadors homologats incorporen elements d'identificació electrònica que en dificulten la utilització en cas de robatori.

EL PORTÀTIL

Miguel Funes

La tecnologia portàtil s'estén per la seva mobilitat i el seu atractiu disseny.

El **portàtil** és com un ordinador però més pràctic que l'ordinador normal perquè el **portàtil** es pot portar on tu vulguis; però necessites la bateria per poder fer servir el portàtil, no ocupa gaire espai comparat amb l'ordinador normal.

Els **portàtils** són moda. En moltes cases han pres la zona de treball i ha substituït l'aparatós ordinador de sobretaula. Com que ocupen poc d'espai i resulten manejables, es poden traslladar sense dificultat i, a més, el seu disseny atreu molt més que les clàssiques torres grises dels ordinadors convencionals. Els seus preus s'estan abaixant i per un cost assequible ja es poden trobar models amb capacitats molt semblants a les d'un ordinador mitjà. Per una mica menys de 900 euros, per exemple, es poden adquirir models de marques reconegudes que permeten navegar per Internet, gravar i reproduir CD i DVD, jugar a determinats videojocs i utilitzar la majoria dels programes que es fan servir als ordinadors de sobretaula.

Limitats pel pes i l'espai

Els ordinadors de sobretaula, com que no han de moure's, no estan condicionats per limitacions d'espai i pes. Això els permet albergar al seu interior un nombre considerable d'elements, com ara targetes de so i d'imatge, lectors de CD i DVD, un processador o un disc dur per a emmagatzemar les dades, entre d'altres. A més, els components poden estar més allunyats entre si, amb la qual cosa la dissipació de la calor que generen per ser tan potents resulta més senzilla. Per això, a diferència d'un ordinador de sobretaula, la qualitat dels components (i la forma com estiguin acoblats) es converteix en una qüestió essencial en els portàtils.

Ramon Gurnés, SLU
Agència

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA
Tels. 972 83 09 07 - Fax 972 83 10 66

 Tedra

**CONSULTORI
VETERINARI**

Àngel Guimerà, 16
Tel. 972 83 14 00 Mòbil 607 216 243
17240 LLAGOSTERA

AMPA

QUÈ ÉS L'AMPA?

L'AMPA és l'associació de mares i pares dels alumnes de l'institut.

QUI FORMA L'AMPA?

L'AMPA està formada pel conjunt de pares i mares socis. Tenim una Junta Directiva que es cuida de la gestió, l'administració i la representació i que actua com a òrgan executiu de l'Assamblea General.

La Junta es reuneix el primer dimecres de cada mes a l'IES.

L'Assamblea General es reuneix com a mínim un cop l'any.

QUÈ FA L'AMPA DE L'IES LLAGOSTERA?

Fa propostes per a la millora del procés educatiu dels nostres fills.

Promou la intervenció dels pares en la gestió del centre (Consell Escolar).

Coopera en les activitats educatives del centre.

ALGUNES INTERVENCIIONS DE L'AMPA DURANT AQUEST CURS

Organitzar la venda dels llibres de text a principi de curs. Els socis tenen un 12% de descompte.

Tenir cura del manteniment i la gestió dels armariets de l'IES.

Contractar una monitora per poder oferir Servei de biblioteca a l'hora del pati i de menjador.

Col·laborar en la gestió i manteniment del menjador.

Col·laborar en la gestió dels Tallers d'Estudi Assistit.

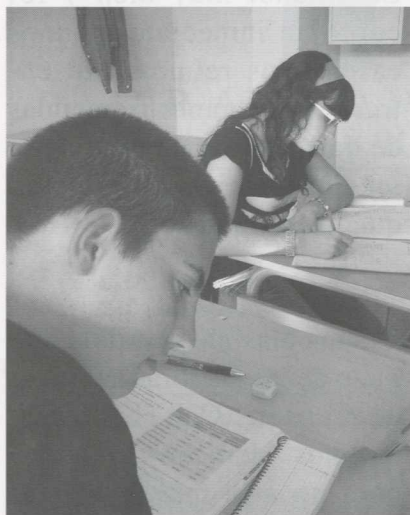
Contractar un monitor d'acompanyament per a les activitats esportives del Pla Educatiu d'Entorn.

Comprar material per a l'IES.

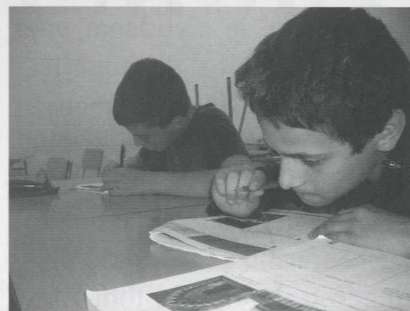
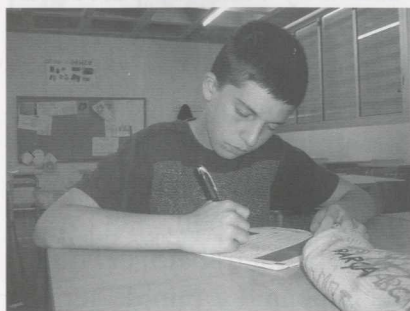
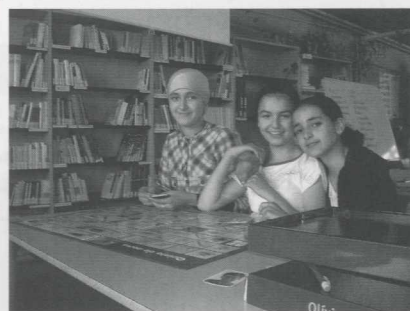
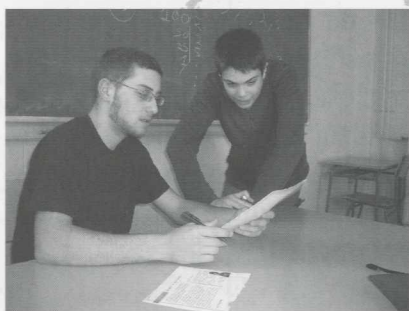
Col·laborar en la Jornada de Portes Obertes de l'IES.

Obsequiar els alumnes que acaben ESO i els que acaben Batxillerat.

Demandar subvencions a l'Ajuntament i al Consell Comarcal del Gironès.

NECESSITEM EL VOSTRE SUPORT
I LA VOSTRA COL·LABORACIÓ!
FES-TE SOCI DE L'AMPA!

EDUCAR, ARTICLES D'OPINIÓ

El triángulo escaleno

Paco Sánchez

El día en que el profesor de Literatura explicó aquel poema de Rafael Alberti sobre Nueva York, me asustó mucho. En mi memoria los versos quedaron así: "Nueva York, triángulo escaleno que asesina al cobrador". He ido a mirar y esa coma no está y el asesino no es Nueva York, sino "un triángulo escaleno". No entendíamos aquel poema y el salesiano, para mi terror, fue explicando que Nueva York, con su gigantismo, hacía imposible el oficio de cobrador: esos hombres que iban de puerta en puerta, subían y bajaban escaleras, quizá con una cartera de cuero llena de monedas colgada del cinturón. Don Gregorio, a quien quería mucho, predijo que eso ocurriría también aquí. Y me asusté, porque mi padre complementaba su salario de ordenanza con varios trabajos pequeños de agente comercial y de cobrador. Cobraba facturas de un taller de chapa y recibos de una aseguradora. Muchos fines de semana le ayudaba: me daba una o dos de aquellas facturas que le quedaban a desmano en el recorrido que pensaba hacer y yo las cobraba. También le suplía cuando caía enfermo. Terminé conociendo de memoria todas las

calles y callejones, travesías, avenidas, plazas y paseos de mi ciudad.

Cuento esto porque hace una semana, hablando precisamente de una calle, a mi padre se le quedó la mirada fija, prendida de un recuerdo. Yo sabía de cuál, pero aguardé. aLo dijo, medio riéndose: "Es donde cobraste aquella factura y perdiste después el dinero". Se quedó esperando después de decirlo. Así que empecé a reconstruir el día y a decirle que me había entrado un agobio muy grande porque no conseguía entender cómo había perdido el dinero, que había mirado hasta en las costuras más recónditas de la ropa por si habían encallado por allí los billetes, que... Sabía que mi padre tendría que reponer aquella cantidad y que no estábamos para esos quebrantos, de ahí mi angustia.

Pero me detuvo con un gesto de la mano que indicaba las prisas que tenía por decirme lo que iba a decir, algo que también yo recordaba muy bien: "**Pero no te reñí**". Me conmoví un poco, algo no muy difícil. El siguió: "Tu

madre me dijo que no te riñera. Estaba muy preocupada. Pero yo no tenía pensado reñirte, claro". Y añadió una frase que me dejó molido: "**Nunca os reñí por cometer errores**". Dejó en el aire un rato las palabras, como si estuviera midiendo su precisión. Le debió de parecer insuficiente y añadió: "**Sólo os reñía por...**". No encontraba la palabra. Al final dijo: "... por las maldades". Le pareció excesiva y se corrigió, "**por la malicia, por las cosas hechas con malicia**". Le entendí muy bien y recordé de inmediato algunos casos. Nos reímos. Me entraron unas ganas tremendas de darle un par de besos y se los di. También para que no quedaran dudas.

Estos días me acordé a menudo de las palabras azoradas de mi padre. Con él, siempre tuvimos derecho al error, pero no a la maldad. Y eso está muy bien, me parece. El derecho al error ayuda a crecer, porque permite el riesgo. Lo contrario empequeñece, recorta, llena el corazón infantil de miedos, lo separa del mundo real, del sufrimiento, del trabajo, del dolor, de la pena. Le impide ser.

SANDRA BAGUDANCH

Albert Puig

La tolerancia en los hijos de lo que mi padre llama "maldad" produce, curiosamente, los mismos efectos más uno: que el niño piensa que, como no le riñen, sus padres no le quieren, porque les da igual lo que él o ella hagan. **Esa frase tan sencilla, "yo nunca os riño por los errores, sino por**

las maldades", podría ser la columna vertebral del supuesto pacto educativo. Sólo suspendí una vez. En el primer parcial de primero de bachillerato obtuve un 4 en "Trabajos manuales". Hoy volvería a suspender aquella enrevesada papiroflexia. Al entregar las notas en casa, lloré de vergüenza.

Mi padre me consoló, porque ya sabía él de mi nula habilidad manual, y ya no suspendí más. Pero nunca admitió, por ejemplo, una mentira, un comportamiento perezoso, una desconsideración o, sobre todo, que desatendiera a mis hermanos. Supo modelar una conciencia moral.

.....

**RAMIONET
LLOVERAS**
ASSEGURANCES

Joan Maragall ,30
17240 Llagostera
tel. 972 831 819
fax. 972 831 804

Camprodon, 16
17240 Llagostera
tel. 972 830 040
tel. 972 805 539

**Fruites i
Queviures**

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

**CALÇATS
LLINÀS**

Plaça Catalunya, 1 - Tel. 972 80 52 91 - **LLAGOSTERA**
C. Alta Riera, 6 - Tel. 972 64 32 22 - **LA BISBAL**
C. Sant Joan, 43 - Tel. 972 32 13 55 - **SANT FELIU DE GUÍXOLS**

GEMMA

PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTS

ÀNGEL QUIMERA, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

ONZE PRINCIPIS

BILL GATES dixit:

Des que Bill Gates va pronunciar en una universitat nord-americana, davant un auditori omplert de pares de família, les seves onze regles per a la correcta educació de fills adolescents, es van expandir per la web amb la força pròpia d'internet. Estan destinades sobretot a pares "sobreprotectors" que "consenten els seus fills i els donen tot el que demanen". Són les següents. Semblen dures, però si ho diu Gates...

- 1.** La vida no és justa, acostuma't a això.
- 2.** Al món no li importarà la teva autoestima. El món esperarà que aconseguixis alguna cosa, independentment que et sentis bé o no amb tu mateix.
- 3.** No guanyaràs 5.000 euros mensuals just després d'haver sortit de l'institut i no seràs un sots-president fins que amb el teu esforç t'hagis guanyat ambdues fites.
- 4.** Si penses que el teu professor és dur, espera que tinguis un cap. Aquest sí que no tindrà vocació a l'ensenyament ni la paciència requerida.
- 5.** Dedicar-se a cuinar hamburgueses no et treu dignitat. Els teus avis tenien una paraula diferent per a descriure-ho: l'anomenaven Oportunitat.
- 6.** Si fiques la pota, no és culpa dels teus pares, així que no ploriquegis pels teus errors: aprèn d'ells.
- 7.** Abans que naixessis, els teus pares no eren tan "avorrits" com ho són ara. Ells van començar a ser-ho per pagar els teus comptes, netejar la teva roba i escoltar-te parlar sobre la nova ona en la qual estaves ficat. Així que, abans d'emprendre la teva lluita per les selves verges contaminades per la generació dels teus pares, inicia el camí netejant les coses de la teva pròpia vida; començant per la teva habitació.
- 8.** A l'escola pot haver-se eliminat la diferència entre guanyadors i perdedors, però en la vida real no. En algunes escoles ja no es perden anys lectius i et donen les oportunitats que necessitis per trobar la resposta correcta en els teus exàmens i perquè les teves tasques siguin cada vegada més fàcils. Això no té cap semblança amb la vida real.
- 9.** La vida no es divideix en semestres. No tindràs vacances d'estiu llargues en llocs llunyans i molt pocs caps s'interessaran a ajudar-te que et trobis a tu mateix. Tot això hauràs de fer-ho -si ho desitges- en el teu temps lliure.
- 10.** La televisió no és la vida diària. En la vida quotidiana, la gent de veritat ha de sortir del cafè, de la pel·lícula, per anar-se'n a treballar.
- 11.** Sigues amable amb els "nerds" (els més aplicats de la teva classe). Hi ha moltes probabilitats que acabis treballant per a un d'ells.

SANDRA BAGUDANCH

Albert Puig

La Sandra és ex-alumne de l'IES, de l'època dels barracons!

Quan fa d'això?

Fa 11 anys!

En guardes bons records?

Sí, molts.

Entre els companys?

Evidentment!

D'algun professor?

No gaires.

I aquest curs la Sandra ha tornat a l'IES. La veiem envoltada d'alumnes a l'hora del pati, a les sortides... Explica'ns una mica en què consisteix la teva feina.

A l'hora de pati porto tota la informació del Punt Jove per tots els cursos i per tractar tots els dubtes que els alumnes puguin tenir.

Parla'ns de l'ESPLAI PAPU-TISORES:

Com sorgeix la idea? Quan neix?

Principals objectius?

La idea va sortir a partir d'un grup de monitors, els quals van notar que no hi havia activi-

tats per tot l'any per fer als petits i als joves (Totes es concentraven a l'estiu). Vam començar al setembre passat, el 2009. Bàsicament fem activitats perquè el jovent es diverteixi.

I el nom?

Fa 30 anys va néixer l'associació cultural de Papu –Tisores, són el mateix grup que portava el *Bulletí de Llagostera...* i ens va agradar...

A què atribueixes l'èxit que heu tingut? Podríem dir que ha crescut amb força des del principi, no?

Era la necessitat de que els joves poguessin fer alguna cosa.

Quines dificultats inicials heu hagut de superar?

Tot el tema de pressupost, el fet de que s'hi apuntin els joves, buscar l'espai...

Activitats fetes:

Infants: una activitat al mes i activitats obertes com per exemple castanyada, xocolatada, etc.

Joves: Colònies de Setmana Santa, una activitat al mes i Furor... i alguna festa!

Activitats en projecte...

Infants: Colònies al mes d'agost.

Joves: els dies 25, 26 i 27 de juny farem una acampada, pensem en la possibilitat de fer un hort i també voldríem reconstruir la "Cuca Feliua".

Gràcies Sandra!

COM HO VEUEN ELS DE PRIMER D'ESO

Inici de curs

Maria Jesús Alves i Anna Ayach.

1-Què et sembla l'institut?

Joan: Pesat.

Anna: Algunes matèries tenen una mica més de nivell.

Rabie: Què és molt difícil.

Susana: Pesat.

Olga: M'ho imaginava pitjor.

Robert: Costa acostumar-t'hi.

2-Que t'esperaves de l'institut?

Joan: Que era més difícil.

Anna: Que hi hauria més normes.

Rabie: Me l'esperava més alegre.

Susana: Molt dur.

Olga: Molt més difícil.

Robert: Que no hi hauria tantes normes.

3-Quines coses canviaries de l'institut?

Joan: Els horaris.

Anna: Que el pati no estigués dividit en dues parts.

Rabie: Que la pista de futbol fos més gran.

Susana: Algunes normes.

Olga: Que hi hagués més estona de pati.

Robert: Les infraccions.

4-Com t'imaginaves els professors?

Joan: Més seriosos.

Anna: Molt estrictes.

Rabie: Més tranquils.

Susana: Avorrits.

Olga: N'hi ha alguns que són millors del que m'imaginava.

Robert: M'imaginava que serien pitjors.

5-Què és el que més t'ha agradat?

Joan: El gimnàs.

Anna: L'hora de tutoria.

Rabie: El gimnàs.

Susana: Algunes classes.

Olga: El laboratori.

Robert: El pati i educació física.

6-Què és el que menys t'ha agradat?

Joan: Les normes.

Anna: El lavabo, no hi ha mirall.

Rabie: Els professors.

Susana: Les classes.

Olga: M'ha agradat tot. **Robert:** Els barrots de la finestra, perquè si hi ha foc no podem saltar.

7-Què t'ha agradat més: l'escola o l'institut?

Joan: L'institut.

Anna: L'escola.

Rabie: L'escola.

Susana: L'escola.

Olga: L'escola.

Robert: L'escola.

8-Quines diferències hi ha?

Joan: Les classes, l'horari, el pati.

Anna: El control d'assistència.

Rabie: Que a l'escola els professors són tranquils i aquí no.

Susana: Els professors, normes, les classes.

Olga: L'horari, els professors, els exàmens.

Robert: Les infraccions lleus i greus no hi eren.

9-T'agrada estudiar?

Joan: No gaire.

Anna: Sí.

Rabie: No.

Susana: Una mica.

Olga: No és que m'encanti, però s'ha de fer.

Robert: No.

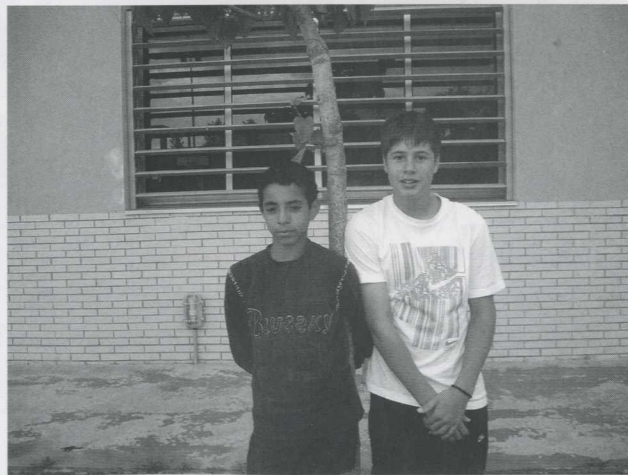
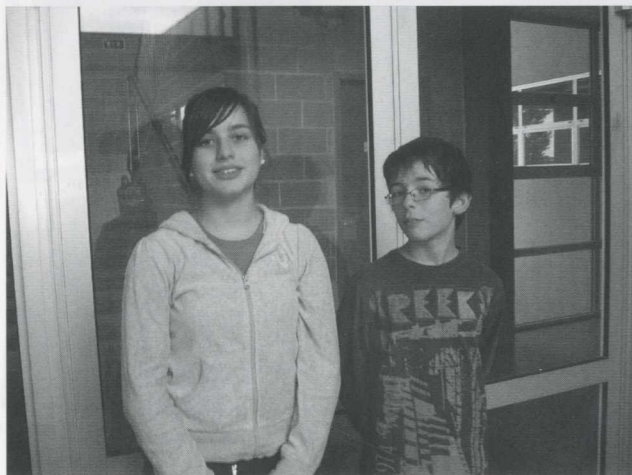
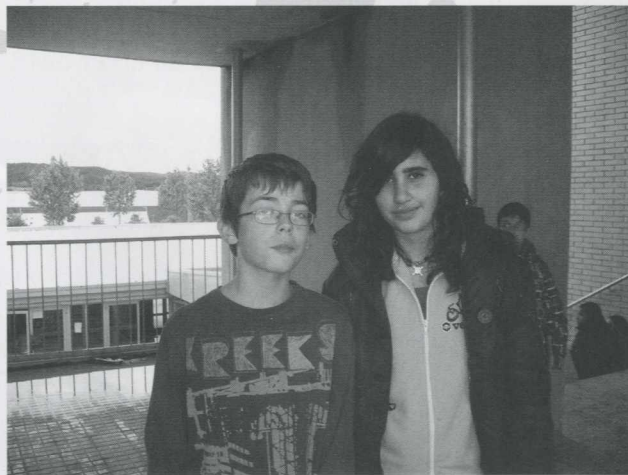
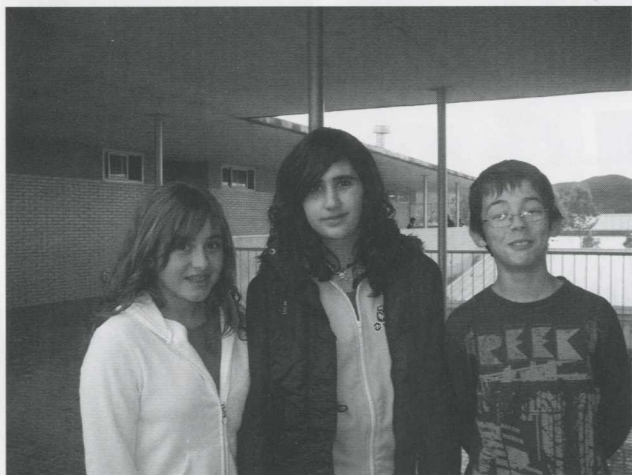

10-T'agrada l'horari?

- Joan: No.
- Anna: No.
- Rabie: No.
- Susana: No.
- Olga: Si.
- Robert: Si.

11-T'agrada la distribució del pati?

- Joan: Sí.
- Anna: No, crec que hauríem d'estar tots junts.
- Rabie: Sí.
- Susana: Sí.
- Olga: Sí, però l'hora del pati hauria de ser més aviat.
- Robert: Sí.

ACTIVITATS DE NADAL

22 DESEMBRE 2009

Cristina Anglada i Bouchra El Khattabi

A l'institut quan arriba Nadal fem moltes activitats divertides.

Cada classe fa l'amic invisible, i aquest curs es van fer sis activats i cada alumne va triar les activitats que més li agradaven.

Els alumnes de quart, venien tiquets de xocolata i coca.

I com sempre, al final ens van donar les notes del trimestre i després: les vacances perquè ve Nadal i reis.

Paula Nuell

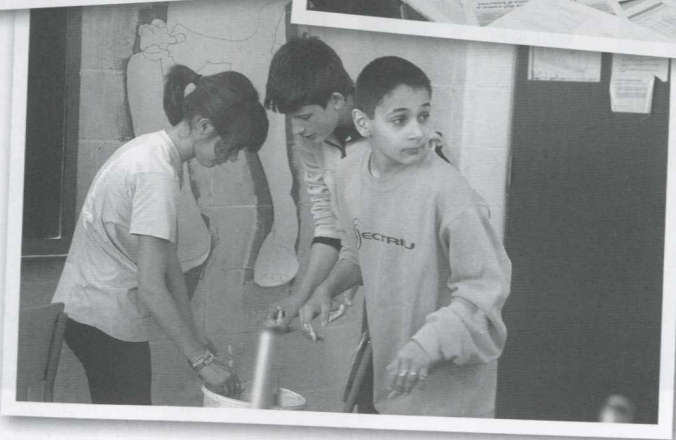
La diada de Nadal sempre és un dia molt divertit per a tots els alumnes de l'institut però aquest curs la idea de començar l'últim dia d'institut abans de les vacances de Nadal amb dues hores de classe no ens va agradar gaire i tampoc haver de anar a l'institut a la tarda. Però no teníem cap més opció així que vam afrontar les dues hores amb èxit.

A les 10:30 comença la diversió, amb una xocolatada organitzada per els alumnes de 4t d'ESO que ja començaven a estalviar per el viatge de fi de curs.

A les 11:15 començaven els diferents tallers que s'havien organitzat.

Entre els tallers que feien els alumnes de 1r i 2n d'ESO podien escollir entre cuina o pastisseria, British traditions, màgia amb cartes, malabars i circ i cal·ligrafia àrab.

Els alumnes de 3r d'ESO van fer un taller de "Llagostera solidària" i un sobre la invidència.

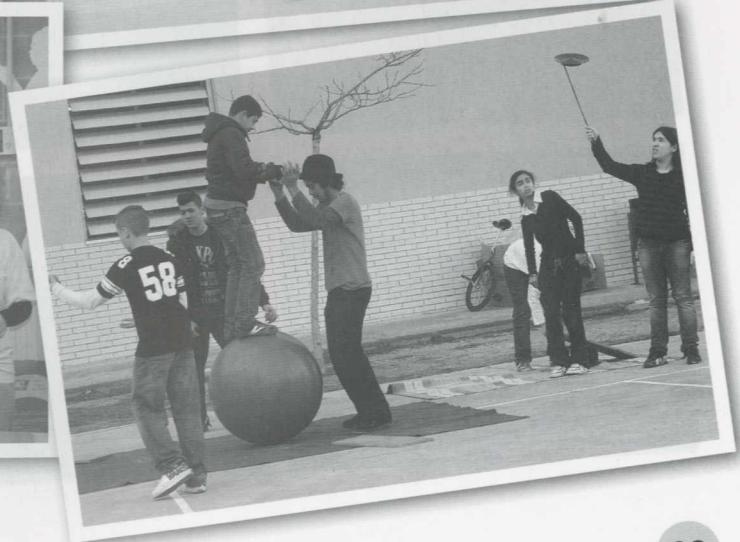
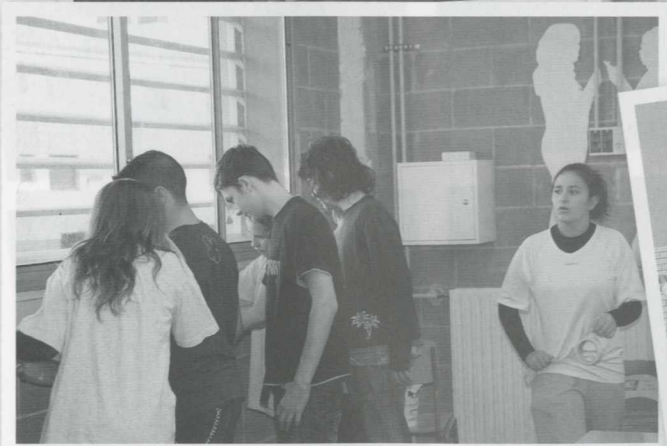
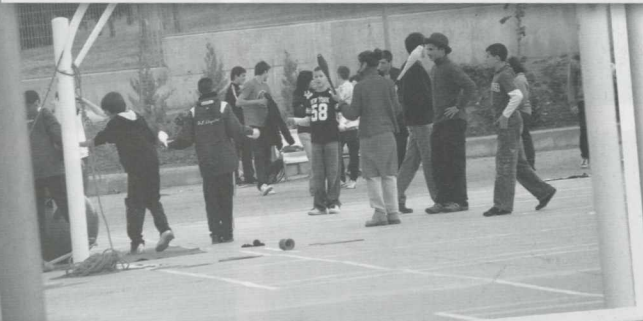
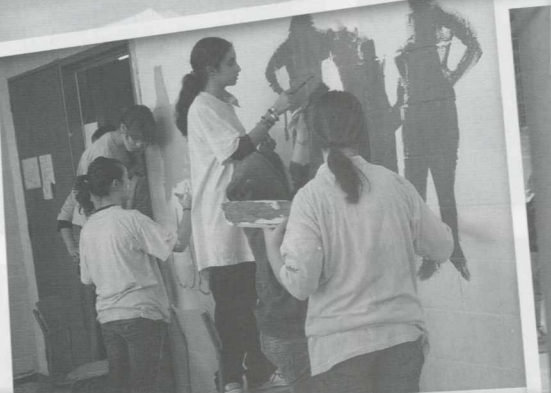
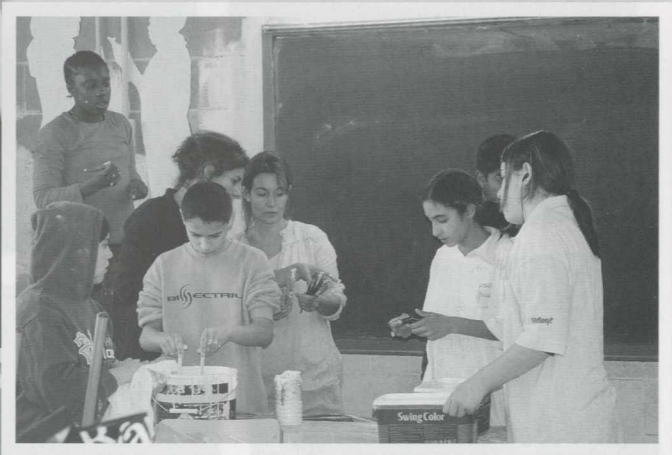

IES

JORNADA DE

16 D'ABRIL 2010

JORNADA DE PORTES OBERTES

18 D'ABRIL 2010

Cristina Anglada i Bouchry

AT'nables, a partir de Nadal

Cada classe ja té un invitat

activitats que més li agrada fer

Els alumnes de quart, venien

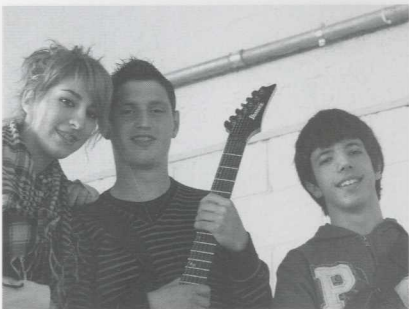
per preparar les festes de Nadal i reis.

preparatius

Pau i Mireia

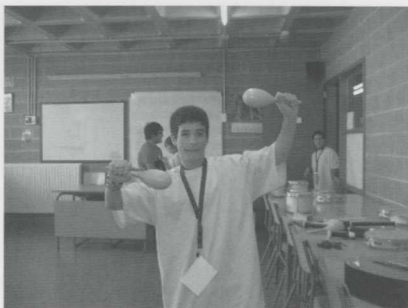
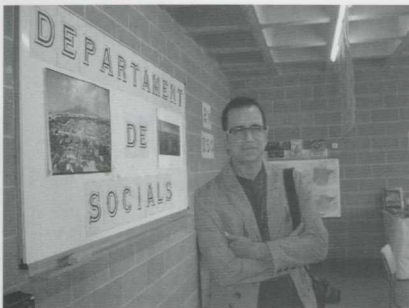
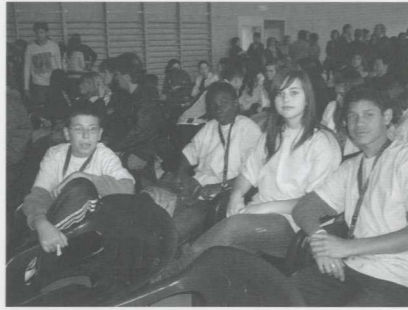
El dia de Nadal

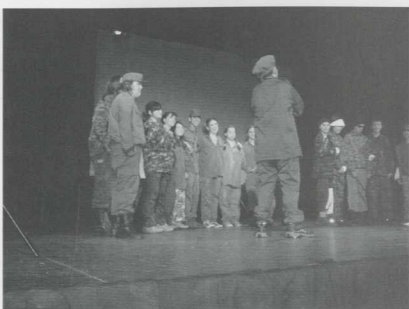
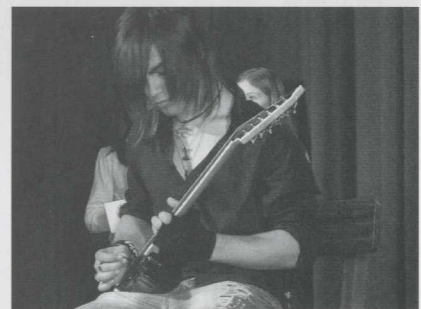
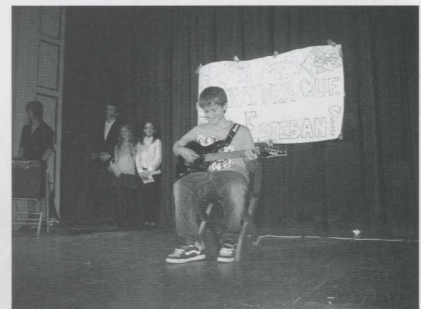
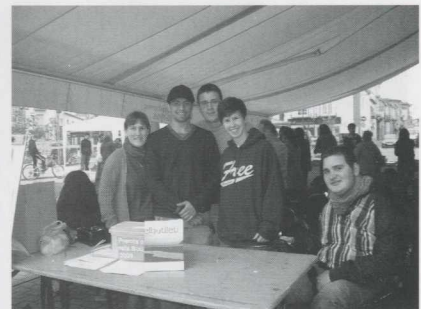
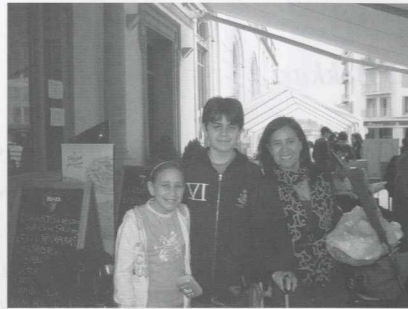

JPO JADA DE PORTES OBERTES

SANT JORDI 23 D'ABRIL 2010

SORTIDA A PONTÓS, TALLER DE PREHISTÒRIA

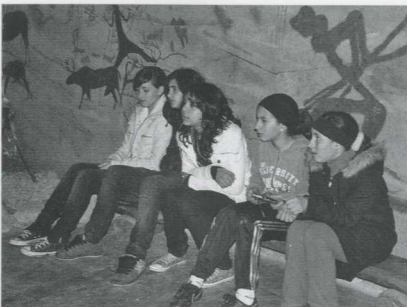
1r d'ESO

Eva Ribes, Imma Pujadas i Intissar Bekkari

Vam sortir a les 9 del matí, i més o menys vam arribar a Pontós a les 11h. Els monitors es van presentar de seguida. Primer vam fer una cabana amb cinc pals i bruc... el nostre grup va ser dels millors. Després vam passar a fer una altra activitat amb cordes, pilotes (fèiem veure que eren pedres): havíem de rodar la corda per sobre del cap, llençar-la i fer punteria en un pal que representava el peu d'un animal.

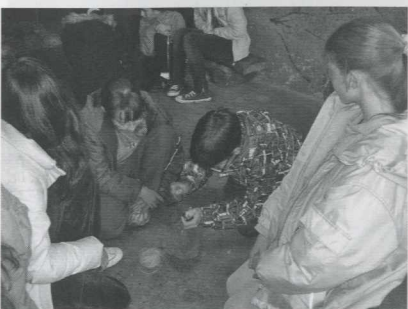
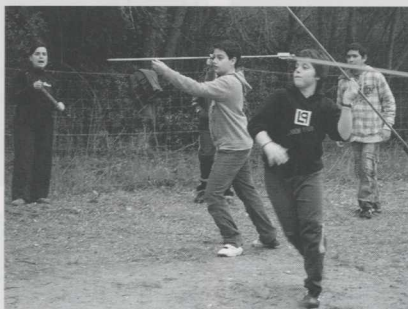
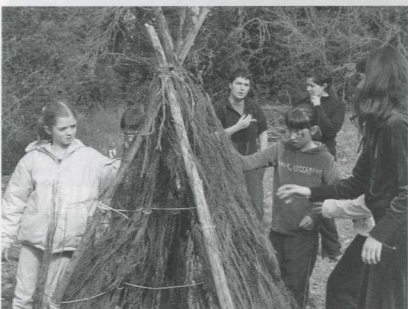
La següent activitat van ser les llances, havíem de tirar la llança a un bisó i podíem triar entre utilitzar propulsor o no. També vàrem llençar fletxes amb arc. A la tarda vàrem aprendre a encendre foc de dues maneres diferents.

A la tornada tots estàvem cansats i molt contents... ens va agradar viure un dia a la prehistòria!

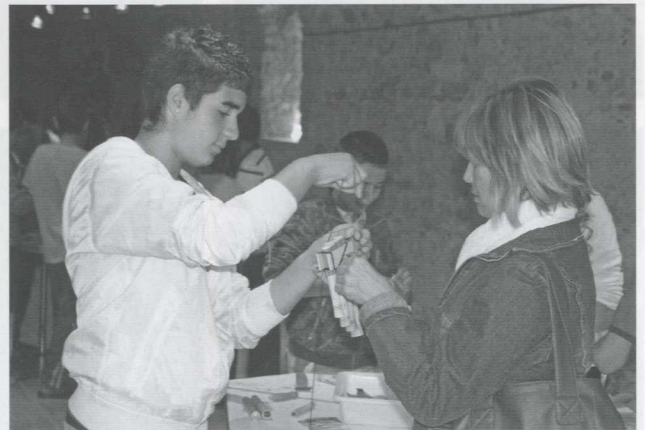
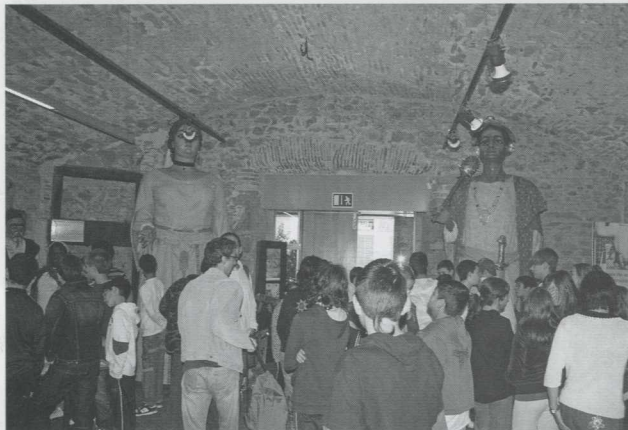
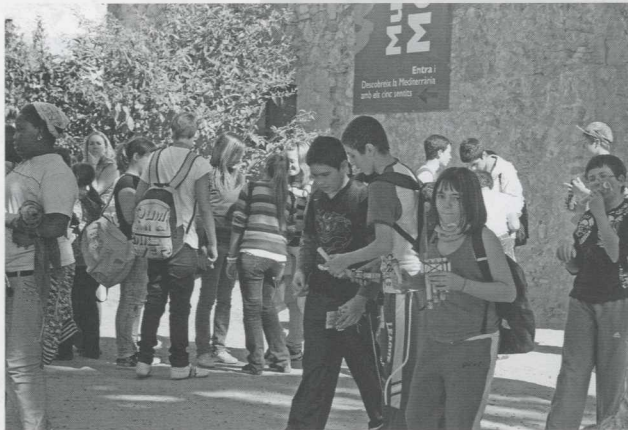
MUSEU DE LA MEDITERRÀNIA

MUSEU DE LA MEDITERRÀNIA I PREHISTÒRIA

1r d'ESO

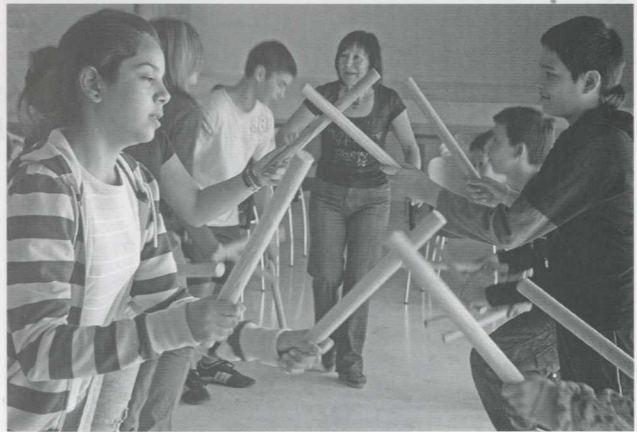
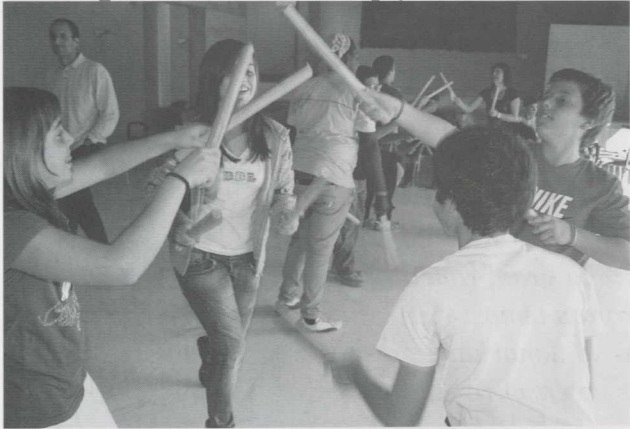
Eva Ribes, Anna Pineda, Justina Roca

SORTIDES I VIATGES

COSMOCALXA I LABERINT D'HORTA, BARRI DE L'ARCA
El dia 15 de ...
Laberint d'Horta ...

COSMOCAIXA I LABERINT D'HORTA, BARCELONA

2n d'ESO

Mar Jovanet i Naima Renart

El dia 15 d'octubre els alumnes de 2n d'ESO vam anar d'excursió a Barcelona, al CosmoCaixa i al laberint d'Horta. Al CosmoCaixa vàrem fer una visita guiada i una visita lliure pel museu. Hi havia: una selva amazònica amb peixos gegants, una paret que feia fum, pilotes que botaven a gran velocitat, maquetes de la prehistòria, experiments, etc.

Després de dinar ens vam endinsar en un laberint. Havíem de trobar la sortida que era al mig del laberint. Tots anàvem intentant trobar la sortida i al final, la vam trobar tots. Fins i tot n'hi va haver alguns que vam repetir i ens vam tornar a perdre! A la sortida del laberint hi havia unes escales llargues amb llacs.

Stefan Moldovan

La visita va ser principalment de la matèria, però també ens van ensenyar éssers vius. Una de les coses més impressionants va ser el planetari i també el bosc inundat!

Roger Estrach

Tots en teníem unes ganes enormes; segons ens havien dit, hi hauria escales mecàniques, peixos enormes i una gran quantitat d'experiments, un somni per a tot bon científic!

Quan ja érem a dins tots ens vam quedar bocabadats i admirant el que teníem davant: era impressionant!

Ens va cridar l'atenció el bosc inundat, ple de peixos i un gran arbre que semblava de veritat, però ens digueren que era artificial!!!

David Torrado

En el temps lliure vam veure un bloc de gel molt gran, vam descobrir com crear un huracà i poques coses més perquè no ens van deixar prou temps.

Quan vàrem fer la visita guiada, la guia ens va donar un auricular a cadascun per escoltar la monitora (hi havia molt de xivarri). Ens va ensenyar alguns peixos, algun meteorit i la força de la gravetat.

Mireia Orellana

Al laberint havíem d'entrar per una de les dues entrades que hi havia i havíem de trobar un punt mig i després anar a la sortida final.

Anna Ayach

Vam anar tots junts al planetari, on ens van ensenyar totes les constel·lacions, els eclipsis, les estrelles, etc.

Marina Fernández i Mourad Azzahari

Al laberint ens vam divertir molt! Ens vam perdre i costava molt trobar la sortida.

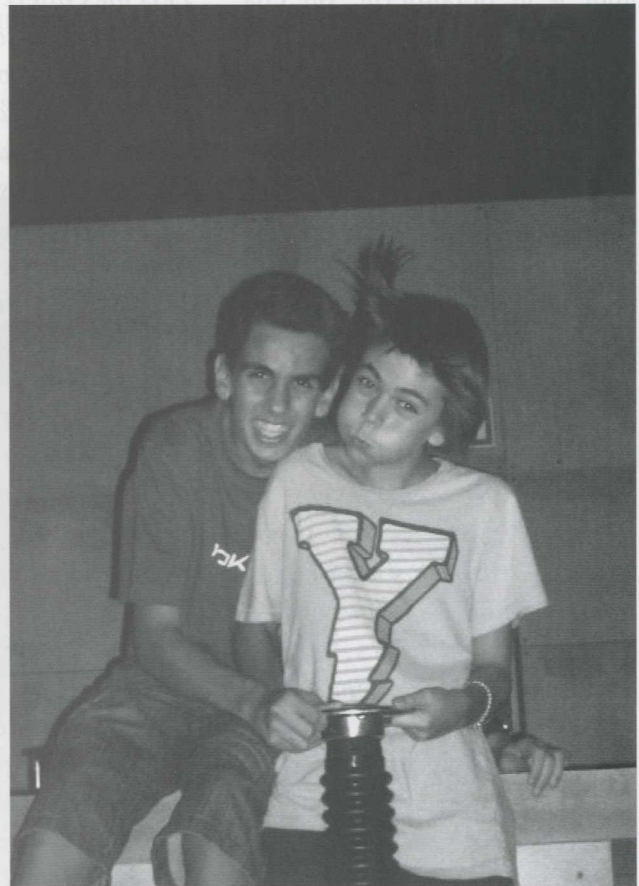
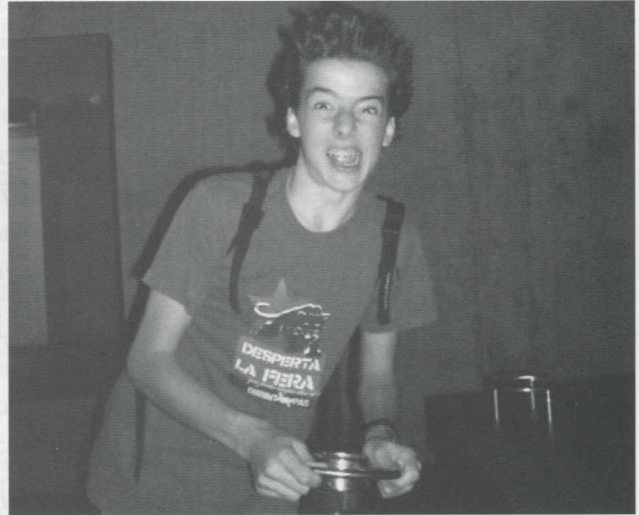
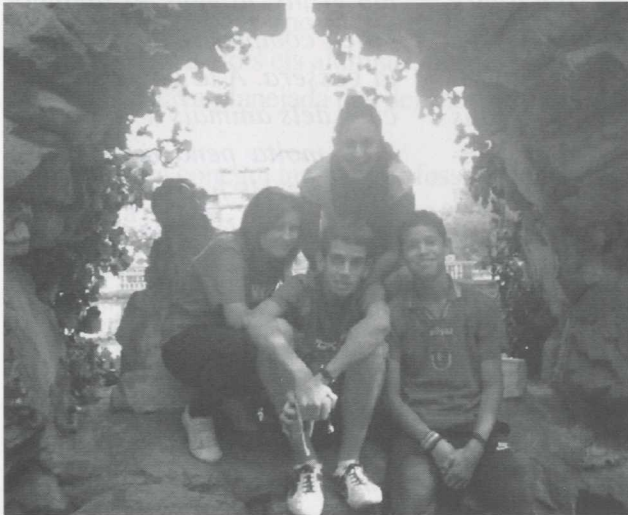

Maria Jesús Alves

El que em va agradar més de l'excursió va ser el laberint, perquè mentre intentàvem trobar la sortida ens ho vàrem passar molt bé!

Siham El Yakoubi i Cristina Gironès

El que més ens va agradar del CosmoCaixa va ser l'Einstein, també va ser molt bonic el bosc inundat. Ens vam fer un parell de fotos, a veure si ens en recordem per sempre de la sortida.

TOSSA DE MAR: PARC DE SA RIERA, DEIXALLERIA, DEPURADORA I GOSSERA

2n d'ESO

**Aniol Serra i
Carlus Izquierdo**

El dia 18 de febrer els alumnes de 2n d'ESO vam anar a Tossa de Mar, al Parc de Sa Riera, on ens varen mostrar la flora i la fauna del recinte, i uns arbres centenaris molt grossos i alts. Seguidament vàrem anar a la deixalleria, on ens varen explicar, per exemple, que els robaven les bateries per vendre'n el plom; també ens van explicar on s'abocava cada tipus de residu. També vàrem fer una visita a la depuradora i vàrem aprendre'n el funcionament.

**Pau Rusinyol i
Gerard Comas**

A la passejada pel Parc de Sa Riera un monitor ens va ensenyar tres arbres "testimoni", uns arbres que amb el pas dels anys han vist diferents esdeveniments històrics, perquè cadascun té més de 200 anys.

**Ivan Rogelio Sahonero i
Erik Trias**

Vam anar a passejar gossos, o millor dit, ells ens passeja-

ven a nosaltres. Vam córrer estirats per ells i vam arribar a una riera on tots els gossos es van banyar i van beure aigua.

Vam dinar, alguns amb sort i d'altres amb no tanta. Quan els professors van anar a fer el cafè a un bar a prop d'on érem, nosaltres ens vam treure les sabates i els mitjons, ens vam arromangar els pantalons i ens vam ficar tots dins de l'aigua. Vam acabar congelats, però per sort nostra quan van tornar els profes ja estàvem asseguts sobre la sorra com si res hagués passat... i no ens van dir res!

Marc Frigola

Vam veure els arbres testimoni, que eren els més grans i els més interessants del Parc. Vam fer una caminada que va ser llargueta però va valer la pena. Més tard vam visitar la bassa, en la qual hi havia tortugues, coloms, crancs, ànecs, etc. Ens van ensenyar alguns animalons que no eren autòctons, que eren depredadors i vam distingir-los d'altres que no ho eren.

Ens ho vam passar genial, tot i la mala sort que vaig tenir: una gavina va fer un excrement a sobre la meva dessuadora, un amic meu em va tombar el dinar a terra i finalment vaig trencar el "tupperware". Tot i això, amb els amics va ser genial, la gent no parava de riure... Vam anar també a les roques, ens vam mullar els peus... Va ser simplement genial!

Naima Renart

Les mascotes són animals que necessiten companyia i donen companyia. Cal donar-los menjar, aigua, rentar-los, treure'ls a passejar...

Totes les mascotes de petites, la gent les vol, però quan es fan grans, la gent les abandona en comptes de portar-les a la gossera. A la gossera tenen cura dels animals abandonats.

Fa molta pena anar a una gossera. Hi ha persones que en comptes de comprar un gos a la botiga el van a buscar a la protectora d'animals, i ja els el donen esterilitzat, vacunat i amb xip.

VISITA A L'ESCOLA D'HOTALERIA DE GIRONA

3r d'ESO

Adrià Grau

Els estudiants de 3r de l'IES de Llagostera van visitar l'Escola d'Hostaleria i Turisme de Girona durant gairebé tot el matí i una petita estona de la tarda. Molts alumnes esperaven amb entusiasme aquesta sortida perquè volien trencar, encara que fos per un dia, amb la feixuga rutina escolar.

Hi van anar quasi tots els alumnes, només alguns es van quedar per motius indefinits.

La sortida estava planejada des del mes de desembre i s'havia posat la data màxima de pagar el dia 14 del mateix mes.

L'horari ja era conegut tant per professors com pels alumnes i, segurament gràcies això, el dia va transcórrer com estava previst.

L'horari que es va seguir va ser el següent:

Les dues primeres hores es van fer a l'institut. Quan s'acabà la segona hora, tots els visitants van agafar un autocar per anar directes a l'Escola. Un cop a l'Escola, va començar la visita amb una petita xerrada sobre la nutrició per part d'un mestre i dues infermeres. Finalitzada la xerrada, els alumnes van poder visitar les cuines del centre. A continuació, van passar al menjador, on els van ensenyar bones maneres d'estar a taula. Finalment van tornar a Llagostera amb el mateix autocar en què havien marxat.

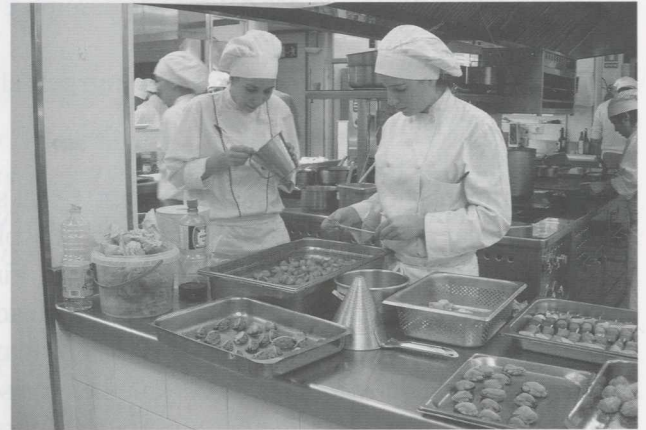
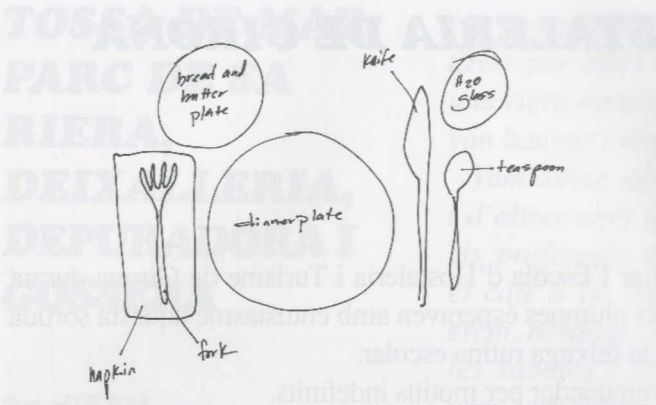
Els professors que van acompanyar els alumnes van ser Joan Carles Baone, Xon Vilahur i Cristina Congost.

Els estudiants van poder menjar els plats preparats pels alumnes de 1r any de l'Escola. De primer plat, hi havia espaguetis a la carbonara i de segon, broquetes de carn i verdures. De postres, van menjar una mousse d'avellana.

A l'autocar, molts alumnes van dir que els havia agradat l'excursió i van parlar sobre quin plat els havia agradat més, entre altres coses.

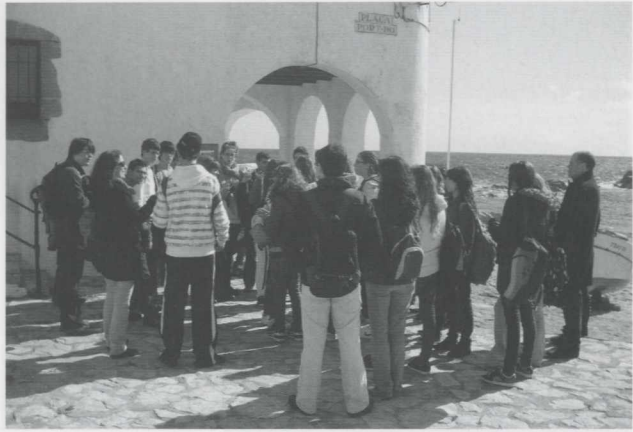

SORTIDES I VIATGES

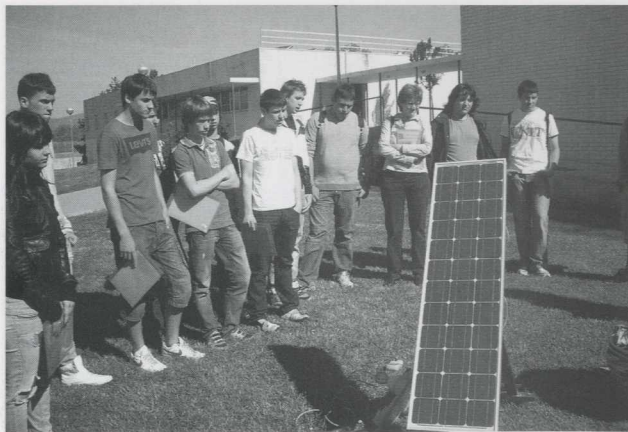
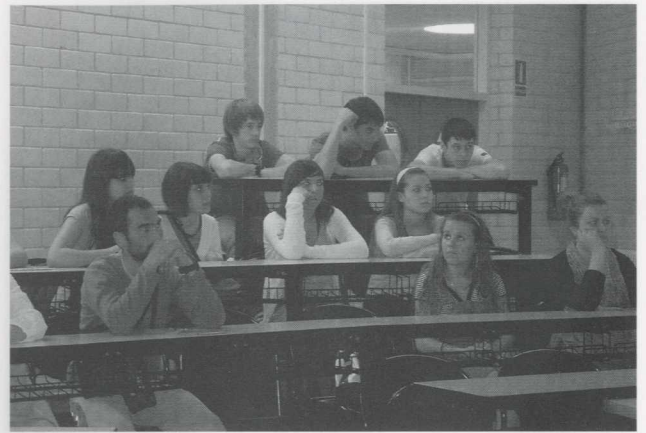
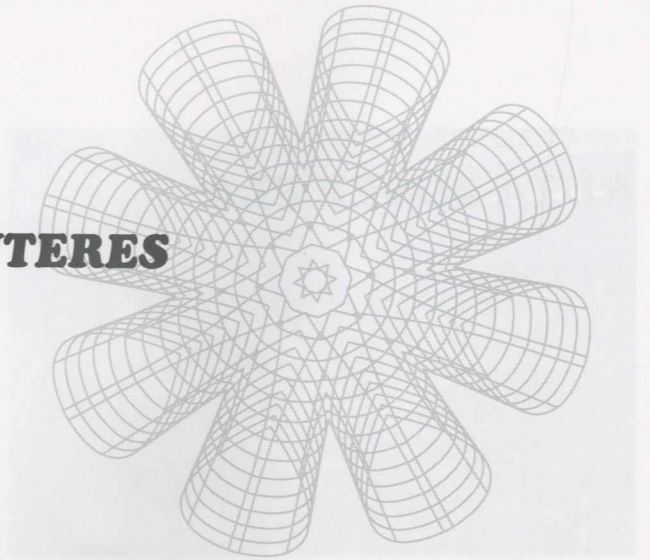
RUTA JOSEP PLA

4t d'ESO

**UDG,
ENGINEYERS SENSE FRONTERES**

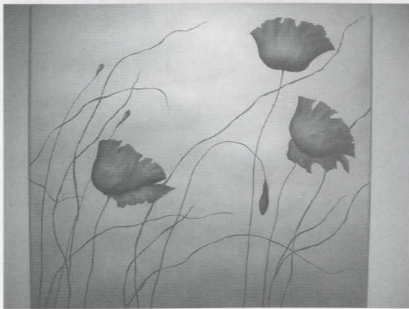
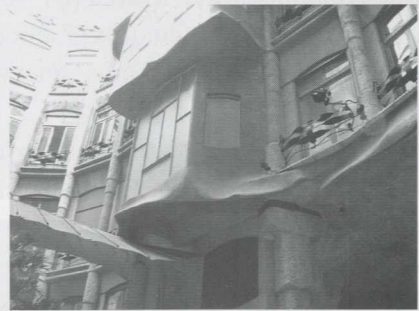
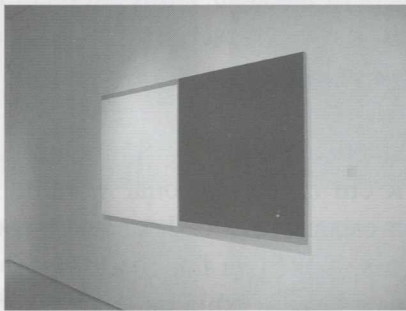
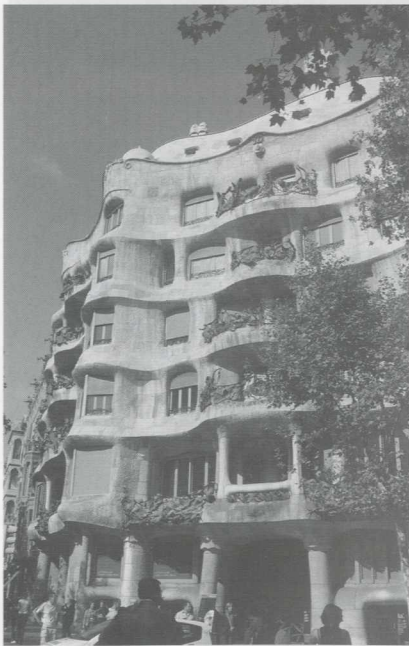
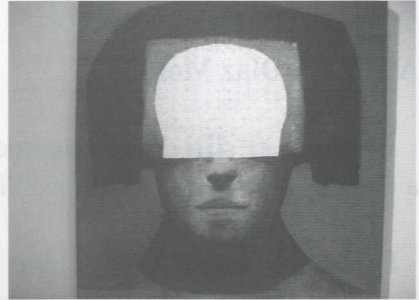
1r de BATXILLERAT

FUNDACIÓ VILA-CASAS BATXILLERAT

VIATGE A L'ALT A IGTAIV

VIATGE A ITÀLIA DEL NORD

4t d'ESO

Atzahara Díaz Montiel

El primer dia de viatge començava a les quatre de la matinada. Vam pujar a l'autobús que ens va dur a l'aeroport de Girona. Un cop allà i acabada la llarga espera, vam embarcar i vam ser a Itàlia a mig matí.

Des de Milà vam agafar el bus fins al llac Garda, la nostra primera parada, i d'allí fins a Verona, la ciutat de Shakespeare. Trobo Verona un dels llocs més bonics d'Itàlia. Vam visitar la gran plaça on es troba l'amfiteatre i el balcó de Romeu i Julieta. Em va agradar molt.

El segon dia, ens vam aixecar aviat per prendre el vaporetto que ens portaria a Venècia. A la ciutat ens hi esperava un guia que ens va portar pels monuments més importants. La plaça, la basílica de San Marco, el Palau Ducale, la torre, el Ponte Rialto, les gòndoles, i les paradetes de màscares són el més destacat d'aquesta ciutat. En acabada l'explicació vam tenir molt temps lliure per recórrer les infinites parades i comprar souvenirs. Venècia em va encantar, això sí, vam passar molt fred.

El tercer dia ens vam despertar amb la gran sorpresa, estava tot nevat! Tot i així vam marxar cap a Bolonya. Allà, un altre guia ens va portar a la plaça més important, a la gran biblioteca...En acabat vam anar cap a Maranello on vam visitar el museu Ferrari i vam agafar l'autobús per anar cap al segon hotel a Florència. Va ser un dia amb poc per destacar.

El dia quart, per mi, va ser el més avorrit de tots, perquè va ser el dia dels museus. Primer vam visitar l'Uffizzi acompanyats d'un guia, llavors la ciutat on ens va ensenyar la plaça de la Signoria, el Palau, la Catedral, el Baptisteri, el Ponte Vecchio...tot d'enormes dimensions. Després de dinar vam visitar la Galleria della Academia, per sort, aquest cop sense guia. A la tarda hi va haver el millor, unes quantes hores lliures per voltar per Florència. Aquí també hi havien infinites botigues i parades que venien totes el mateix. I, encara sort que aquest dia va ser el primer de tenir discoteca, no era gran cosa, però per divertir-nos una estona va estar bé.

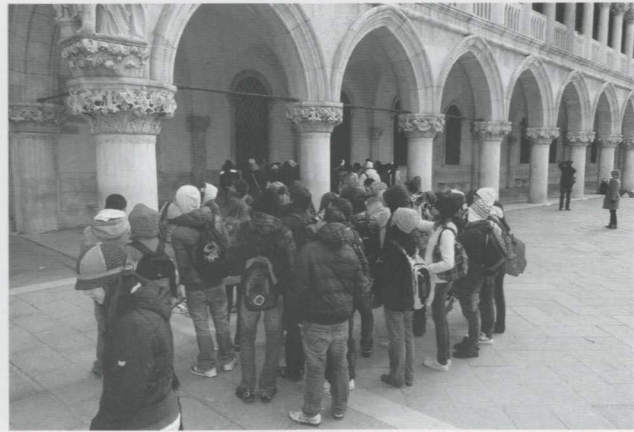
El penúltim dia vam anar a Lucca, un poblet petit però bonic. Hi vam estar poc ja que havíem de marxar cap a Pisa. El casc històric em va impressionar molt, no m'esperava que la torre inclinada, el baptisteri i la Catedral fossin tan espectaculars. Estan molt ben conservats i envoltats de gespa que feien el lloc ideal per fer-se fotos. A més va fer bon temps i realment ens ho vam passar molt bé. D'aquí vam pujar a l'autobús fins a Civitavecchia on ens hi esperava el creuer. No m'esperava un creuer tan gran, els passadissos eren llarguíssims. Jo, en les vint hores que vam estar-hi no em vaig aprendre per on s'anava al nostre camarot, perquè era com un laberint, i sola no el podia trobar pas.

Aquest dia se'ns va ajuntar amb **l'últim** ja que no teníem intencions de dormir, la discoteca va acabar a les quatre però pocs van tornar als camarots, la festa va seguir pels passadissos i llocs de trobada. Va ser una bogeria de dia. L'endemà no ens aguantàvem drets. Per culpa del mareig no vam menjar res fins a la tarda. Ens trobàvem tots fatal però ens ho vam passar genial. Al vespre arribàvem a Barcelona. Vam tornar a agafar l'autobús rumb a Llagostera. Ens vam acomiadar de l'Àngel, el xofer i ens vam retrobar amb els pares.

SORTIDES I VIATGES

VIATGE A PRAGA
20 de setembre

SORTIDES I VIATGES

VIATGE A PRAGA DEL NORD

2n de Batxillerat

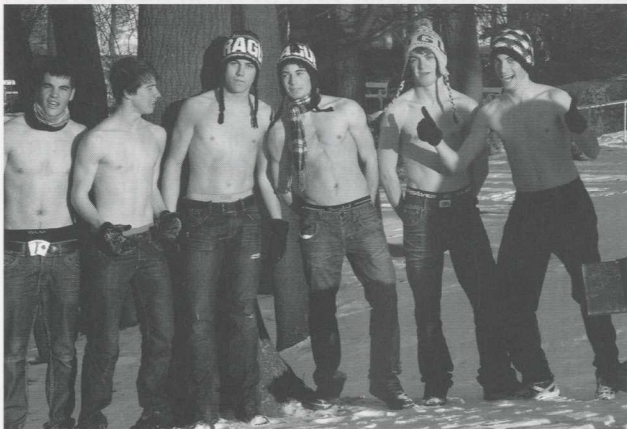
Aizahara Díaz Montiel

El primer dia de viatge comença a l'aeroport de Girona. Un cop allà veiem

11:36 AM

SORTIDES I VIATGES

Treball de Síntesi?... No, Setmana Blanca!!!!!!!

1r, 2n i 3r d'ESO

Roger Estrach

Som Dilluns 8 de març. Estic més content que mai: avui comença el treball de síntesi i a més neva una mica... jaja... una mica, diu! Són dos quarts d'onze i tots ens trobem a l'IES trucant als pares perquè ens vinguin a buscar per tornar a casa per la gran nevada que cau.

Puf... ja estic a casa a la vora del foc i ben calent gràcies a la calefacció... calefacció, qui ha dit calefacció? Ja, ja... M'agradaria tenir-ne. Som a dimecres i aquí a casa, als Escuts, no es veu encara cap guspira de llum, estem glaçats, ara el foc ni escalfa, hem decidit anar a refugiar-nos a casa l'àvia, ella sí que té llum ... Mmm... Menjo calent, veig la televisió. A Girona s'hi està de meravella; és impressionant però tot just avui divendres ha arribat el corrent elèctric a casa.

No ens ho pensem dues vegades i tornem a casa i engeguem la calefacció.

Això ens ha fet veure que depenem totalment de l'electricitat i de les noves tecnologies.

No vàrem anar a l'IES durant tota la setmana!

Ilias Azouggagh

Em vaig aixecar a les 7:30 i vaig anar a buscar el meu cosí que viu a la planta de baix de casa meva. Era un dia que feia molta fred, a les notícies van dir que nevaria i força, jo pensava que s'equivocaven, però era jo qui estava equivocat.

A l'IES vam començar el Treball de Síntesi, nosaltres miràvem al pati com nevava, mai havia fet una nevada tan grossa des de feia un munt d'anys. Abans de l'hora del pati, el director va passar per totes les aules i ens va dir que podíem anar cap a casa... i tots fèiem guerres de neu, i tiràvem boles als professors quan sortien. Després del joc va venir el pitjor: ens vam quedar 5 dies sense llum, sense calefacció, sense aigua calenta, fins que van portar generadors i després vam tenir llum. Podíem anar al pavelló a dutxar-nos. Van caure moltes torres d'electricitat i no sabíem quan ho arranjarien.

Paula Ramírez

Dilluns 8 de març: tots els alumnes de l'IES Llagostera vam anar a l'institut, com un dia qualsevol.

Amb l'únic avantatge que era la setmana del Treball de Síntesi i no tocava fer classe normal, sinó que faríem treballs sobre diferents temes, segons els cursos que féssim. Vam tenir temps de fer 3 classes. Quan anàvem a sortir al pati, la professora ens va dir que no marxéssim de la classe, que vindria el director a dir-nos què havíem de fer, ja que començava a nevar amb intensitat i hauríem de marxar cadascú a casa seva, segurament el dimarts ja hauria passat tot.

Però no va ser així, no vam tenir classe fins el dilluns de la setmana següent. El corrent elèctric no va arribar fins el dijous, com a molt aviat.

Els alumnes de 2n d'ESO anàvem de colònies el dimecres 10 fins al divendres 12 i no vam poder marxar, perquè estava tot blanc i les carreteres plenes de neu i moltes tallades

Pau Rusiñol i Gerard Comas

La setmana que el conseller Maragall ens volia col·locar al febrer de l'any que ve ha estat anticipada uns 11 mesos respecte a la data prevista.

El dia que començàvem el Treball de síntesi va començar a caure l'element blanc. Ningú esperava

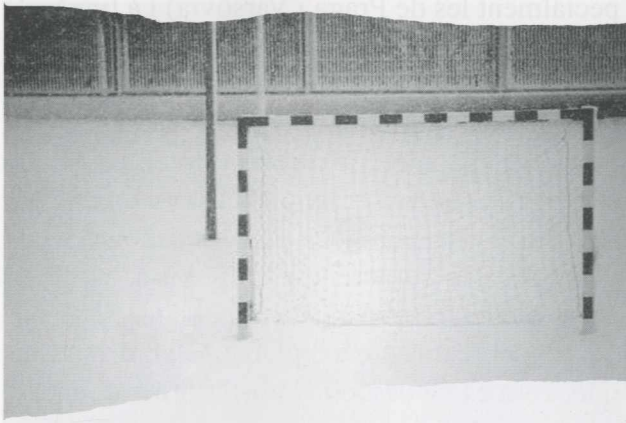
que quallés quan va començar a nevar, però a mig matí a l'IES molts profes temorosos de no poder tornar a casa es van anar preocupant i al migdia no quedava quasi ningú dins del centre, ja que vam anar marxant tots.

Així mateix, Catalunya es va anant sumint en el caos provocat per la neu i, al cap de poques hores, carreteres i la resta d'infraestructures viàries van anar quedant repletes de cotxes entravessats i sense cap mena d'opció d'avançar a través del considerable gruix que va deixar.

La neu va fer caure pavellons, i sobretot el que va fer més mal va ser la caiguda de torres elèctriques i pals de telefonia, que ens va deixar sense llum més de cinc dies i en alguns sectors més i tot. Cal dir, també, que el telèfon va marxar durant un dia (segons el sector). Això va ser provocat pel mal estat de les línies, per alguns qualificat com a tercermundista, i igualment ens vam qüestionar el país, que si és de segona, de tercera; vaja, tot resumit, una vergonya: ésser a Europa i quedar-nos sense llum més de cinc dies per un afer meteorològic, tot i que va ser excepcional.

Per altra banda, nens i no tan nens vam disfrutar de de la neu, tirant-la a tort i a dret, baixant amb trineu per pistes improvisades. Tanmateix, Llagostera semblava de pel·lícula, com La ciudad sin ley, cap policia a la vista, i moltes persones van aprofitar la seva absència per treure al carrer minimoto i altres tipus de vehicles que en un dia normal s'haurien emportat una bona multa.

Des d'aquí volem agrair als pagesos que van treure neu de carrers, ja que van ser ells qui van permetre, en gran part, que es pogués circular pel poble el dia següent a la gran nevada de l'any 2010.

VINT ANYS DE LA CAIGUDA DEL MUR DE BERLÍN

9 de novembre de 2009

Xus Alves, Soufyan Mohsen, Yasin Belhaj, Isis Cortés, Alina Kozaruk i Antonia Porca

El **mur de Berlín** era part de la frontera interalemanya, separà Berlín oest de Berlín est i de l'RDA, del 13 d'agost de 1961 al 9 de novembre de 1989. És el símbol més conegut de la Guerra Freda i de la divisió d'Alemanya. Almenys 86 persones van morir a mans de les forces de seguretat de l'RDA mentre intentaven fugir cap a l'oest. Altres fonts parlen d'un mínim de 238 morts, incloent-hi els morts en accident.

La **construcció** del mur de Berlín va tenir lloc la nit del 12 al 13 d'agost de 1961. Inesperadament, la Volksarmee, 5.000 membres de la Policia Duanera (precursora de les Tropes Frontereres), 5.000 membres de la policia i 4.500 membres de les Milícies Populars van tancar els carrers i les vies ferroviàries que portaven a Berlín oest. Les tropes soviètiques estaven preparades per a actuar en cas de necessitat i eren presents a tots els passos fronterers. Totes les connexions viàries entre les dues parts de la ciutat van ser interrompudes. Immediatament va començar la construcció del mur, tot i que un primer pas va ser la col·locació de filferro espinós al llarg de tot el perímetre de Berlín oest.

Erich Honecker, llavors secretari general del Comitè Central per a la Seguretat, tenia la responsabilitat de tota la planificació i aplicació de l'aixecament del mur en nom de la cúpula del SED, el Partit Comunista de la RDA.

El mur tenia una longitud de més de 120 km. La construcció inicial va ser millorada regularment. El mur de la quarta generació, que es va començar a construir el 1975, era de formigó armat, tenia una alçada de 3,6m i estava format per 45.000 seccions independents d'1,5m de longitud. El seu cost va ser de 16.155.000 marcs (de l'època) de l'Alemanya oriental. A més, la frontera estava protegida per una tanca de tela

metàl·lica, cables d'alarma, trinxeres per evitar el pas de vehicles, una tanca de filferro espinós, més de 300 torres de vigilància i trenta búnquers.

El 9 de novembre de 1989 va ser la data clau, però la caiguda del mur havia començat molt abans. Aquest dia es va anunciar oficialment la seva obertura, a partir d'aquella mateixa mitjanit els alemanys de l'est van poder passar a la República Democràtica Alemanya sense necessitat de cap permís. El Secretari General de la RDA, Günter Schabowski, va anunciar erròniament la derogació de les lleis per a viatjar a l'estranger com a conseqüència del desbordament per les fugides massives d'alemanys de l'est cap a l'oest. L'error va ser només quant a la data, ja que Schabowski va dir "immediatament", quan l'obertura es preveia per al matí següent.

Com hem dit, el mur de Berlín va caure la nit de dijous 9 a divendres 10 de novembre de 1989, després de més de 28 anys. Antecedents d'aquesta obertura són les manifestacions de protesta dels mesos anteriors (Montagsdemos o manifestacions del dilluns) i l'exigència de lliure circulació de persones per part dels ciutadans orientals; així com l'emigració creixent cap a l'RFA a través de les ambaixades occidentals situades a capitals de l'Europa de l'Est (especialment les de Praga i Varsòvia) i a través de les fronteres obertes entre Àustria i Hongria. El detonant va ser una conferència de premsa del membre del Politburó del SED Günter Schabowski al Centre de Premsa Internacional a Berlín Est, que va ser retransmesa en directe per televisió i vista per molta gent. Schabowski, cap al final de la conferència de premsa, va llegir de passada un full d'un acord del consell de ministres sobre una nova reglamentació dels visats que, com es va descobrir posteriorment, encara

no havia estat aprovada. Es tractava d'un simple document de treball que no havia de ser donat a conèixer públicament fins l'endemà, el 10 de novembre a les 4:00.

Ràpidament es va estendre la notícia per ambdues parts de la ciutat i els berlinesos de l'est van començar a travessar el mur a peu o amb cotxe per a reunir-se amb familiars i amics dels quals havien estat separats durant molt temps. Les escenes emotives van recórrer tot el món i van provocar nombroses reaccions polítiques i econòmiques. Molts dels visitants es van dirigir als barris elegants de Berlín Occidental per a celebrar la seva tot just adquirida llibertat, mentre que milers de berlinesos van preferir escalar la paret de formigó i armats de cordes, becs i cisells, van fer realitat el seu somni de molts anys: esfondrar el mur de Berlín.

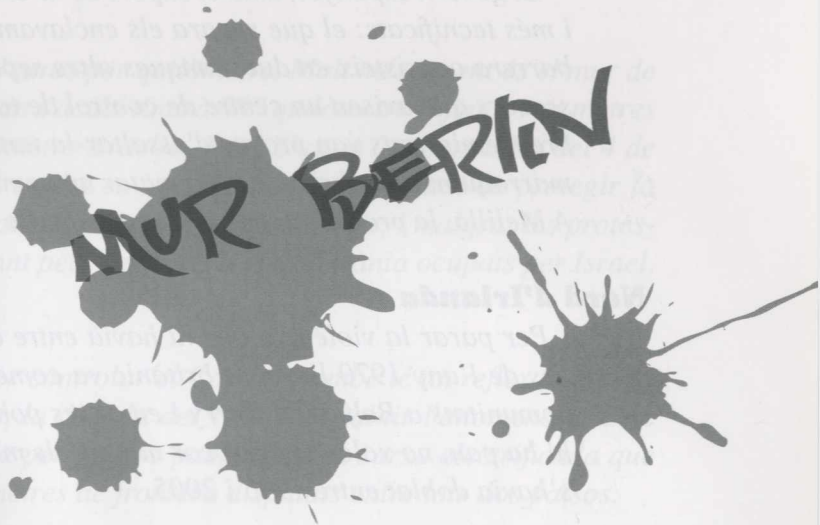
La Guerra Freda va acabar a Europa quan es va produir la caiguda del teló d'acer: els antics estats satèl·lits de l'URSS van formar governs

democràtics, es va produir la segona reunificació d'Alemanya, es va aturar la cursa d'armaments i la competència ideològica va cessar, ja que el comunisme va ser posat en qüestió. El president nord-americà George Walker Bush va declarar la necessitat d'un "nou ordre mundial" per substituir la rivalitat de les superpotències que havia dividit el món i alimentat la Guerra Freda.

En la gran **celebració** del vintè aniversari de la caiguda del mur de Berlín,

Àngela Merkel va presidir els actes programats, es van reunir els principals protagonistes d'aquella històrica nit. Es va representar amb la caiguda simbòlica d'un dòmino gegant que seguia el traçat del mur.

Tothom va voler commemorar el final d'aquell mur que va separar Alemanya durant 30 anys i que simbolitzava la separació entre el món capitalista i el comunista.

ALTRES MURS AVUI!

Paula Ramírez, Anna Bayé, Fiona Gurnés, Naima Renart, Roger Estrach i Alex Fontanals

El per què dels murs

Des de l'antiguitat, les muralles i murs es construïen principalment per frenar el pas de grups invasors armats o exèrcits. Són murs defensius i alguns es van convertir en construccions sofisticades, en molts casos van ser prou efectius. Per exemple, la Muralla de Xina i el Mur d'Adrià.

Els murs moderns han estat construïts per impedir o dificultar el pas d'exèrcits organitzats en batalles o bé per aconseguir els territoris sobre les fronteres no reconegudes per la comunitat internacional.

El Mur de la Vergonya és el nom amb el qual han estan batejats els murs fronterers construïts en els segles XX i XXI. Aquest nom és per avergonyir els seus constructors i també per descriure la vergonya que pateixen les víctimes del mur.

Coincidint amb la celebració de l'aniversari de la caiguda del mur de Berlín, moltes veus s'han alçat per fer-nos veure que cada dia se'n construeixen més i més quilòmetres a tot el món. Una d'elles és la de Michel Foucher, un geògraf que ha realitzat un estudi per quantificar la vergonya d'aquestes construccions. Avui per avui, diu Foucher, **hi ha 7.500 quilòmetres de mur aixecats. Quan s'acabin de construir alguns d'ells, en seran 18.000.** A tots els continents s'aixequen barreres per a separar enemics o impedir la lliure circulació

Aquesta n'és una petita llista:

Mur de Ceuta i Melilla. 20 quilòmetres en total. Objectiu: impedir l'entrada d'immigrants.

El govern espanyol, amb el suport de la Unió Europea, ha construït un dels murs més recents i més tecnificats: el que separa els enclavaments de Ceuta i Melilla de la resta de l'Àfrica. La barrera consisteix en dues tanques altes separades per una carretera de tres metres, plena de sensors que avisen un centre de control de tot intent de travessar-la. L'any 2005 un gran nombre d'emigrants van provar d'assaltar-la tant a Ceuta com a Melilla. Els guàrdies espanyols i marroquins van obrir foc i van matar un nombre indeterminat d'assaltants (potser una vintena). A Melilla, la pressió ha fet que algunes parts de la tanca s'hagin reforçat amb una tercera línia.

Nord d'Irlanda

Per parar la violència que hi havia entre els republicans i els unionistes al nord d'Irlanda, des de l'any 1970 l'exèrcit britànic va començar a fer el Peace Lines per a separar les dues comunitats a Belfast, a Derry i en altres pobles dels comtats del nord de l'illa. Encara que ja hi ha pau, no volen enderrocar molts dels murs que hi ha al nord d'Irlanda. De fet, el nombre s'havia doblat entre 1995 i 2005.

Xipre

A prop de l'ocupació turca del nord-est de l'illa, l'any 1974 van marcar una Línia Verda, de 180 quilòmetres de ferro punxant, que separa des de llavors la república de Xipre i l'anomenada república turca de Xipre del Nord. L'any 2007 van començar a treure aquell ferro punxant, però continua fortament minada i les patrulles del sector del nord continuen vigilant. L'any passat es va obrir simbòlicament el pas pel carrer de Ledras, al nucli antic de la capital, Nicòsia, considerat un dels símbols de la divisió de Xipre.

ENTREVISTA

Les dues Corees

Amb la separació de Corea del Nord i la del Sud després de la Segona Guerra Mundial, el 1953, el paral·lel 38 és la frontera més vigilada i militaritzada del món amb un mur de 250 quilòmetres.

Sàhara Occidental

El 1981 el govern del Marroc va començar a aixecar en ple desert una colossal estructura defensiva i de separació de la zona controlada pel Front Polisario. El mur, de 2.700 quilòmetres de llargada, continua dret actualment i notablement minat, i oficialment es justifica per la necessitat de defensar-se de possibles atacs de la guerrilla.

Frontera EUA-Mèxic

El projecte de mur fronterer més ambiciós i costós és, alhora, el més recent de tots: el reforçament de la frontera entre els EUA i Mèxic (de 3.141 quilòmetres de llargada), amb la construcció de molts trams de murs notablement equipats amb tecnologia de detecció de gent que prova de travessar la frontera il·legalment. Impulsat a partir del 2005, al final s'estendrà pels estats d'Arizona, Califòrnia, Nou Mèxic i Texas.

Mur de Cisjordània

L'Li costa, al Govern israelià, un milió d'euros per quilòmetre. Molt més recent és el mur de separació entre Israel i Cisjordània, que quan s'acabi tindrà 680 quilòmetres i fins a vuit metres d'alçària. Impulsat per ordre del primer ministre israelià, Ariel Sharon (en coma des del 4 de gener de 2006), l'any 2002, la construcció també es justifica per la necessitat de protegir la població israeliana de possibles atacs armats palestins. Set anys després, i malgrat les protestes, el 'mur de la vergonya' continua avançant pels territoris de Cisjordània ocupats per Israel.

El Caixmir

El conflicte entre l'Índia i el Paquistàn per controlar el Caixmir també té un reflex en forma de mur. Les autoritats índies van començar, la dècada del 1990, a establir l'anomenada Line of Control (o d'altoefoc) del 1972, formada per filferro punxant i una xarxa electrificada que s'estén per 550 quilòmetres dels 740 quilòmetres de frontera disputats entre tots dos països.

Més murs

Però aquests no són pas els únics murs existents. En algunes regions de l'Àsia i de l'Àfrica hi ha estats que han aixecat grans murs. És el cas de l'Aràbia Saudita, que pretén envoltar tot l'estat amb una gran tanca enmig del desert. A l'Àfrica s'ha instal·lat una tanca metàl·lica entre Zimbawe i Botswana, oficialment per a impedir el pas dels animals. Fins i tot hi ha tanques dins algunes ciutats. A Rio de Janeiro el govern ha començat a construir una polèmica tanca que ha de separar la ciutat dels barris de 'favelas'.

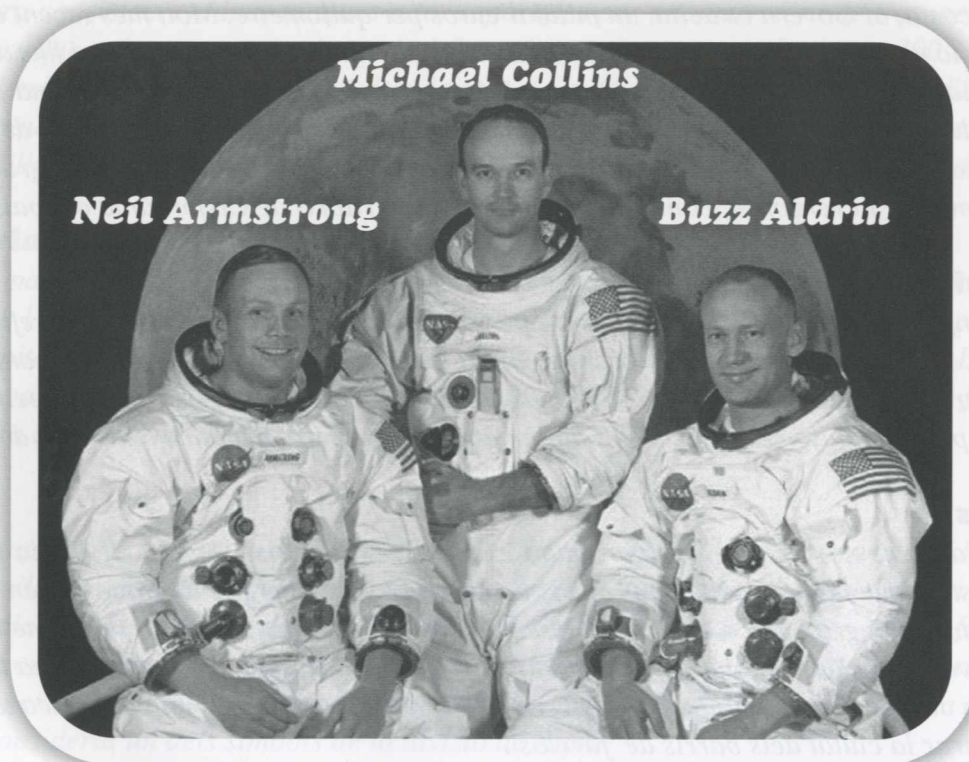
40 aniversari d'Apolo 11

trepitjar la lluna

Lluís Aguilar, Enric Freixas i Marc González

Apollo 11 és el nom de la missió espacial que els Estats Units va enviar a l'espai el 16 de juliol de 1969, sent la primera missió tripulada a arribar a la superfície de la Lluna. Al'Apolo 11 va ser impulsat per un coet Saturn V des de la plataforma LC 39A i llançat a les 10:32 hora local del complex de Cap Kennedy, a Florida (Estats Units). Oficialment es va conèixer a la missió com AS-506. La tripulació de l'Apollo 11 estava composta pel comandant de la missió Neil A. Armstrong, de 38 anys; Edwin E. Aldrin Jr, de 39 anys i pilot del LEM, anomenat Buzz, i Michael Collins, de 38 anys i pilot del mòdul de comandament. La denominació de les naus, privilegi del comandant, va ser Eagle per al mòdul lunar i Columbia per al mòdul de comandament. El comandant Neil Armstrong va ser el primer ésser humà que va trepitjar la

superfície del nostre satèl lit el 21 de juliol de 1969 a les 2:56 (hora internacional UTC) al sud del Mar de la Tranquil • litat (Mare Tranquillitatis), sis hores i mitja després d' haver allunat. Aquest fita històrica es va retransmetre a tot el planeta des de les instal • lacions del Observatori Parkes (Austràlia). Inicialment el passeig lunar seria retransmès a partir del senyal que arribés a l'estació de seguiment de Goldstone (Califòrnia, Estats Units), pertanyent a la Xarxa de l'Espai Profund, però davant la mala recepció del senyal es va optar per utilitzar la senyal de l'estació Honeysuckle Creek, a prop de Canberra (Austràlia). [1] Aquesta retransmetre els primers minuts del passeig lunar, després dels quals el senyal de l'observatori Parkes va ser utilitzada de nou durant la resta del passeig lunar. [2] Les instal.lacions l'MDSCC a Robledo de Chavela (Madrid, Espanya) també pertanyents a la Xarxa de l'Espai Profund, van servir de suport durant tot el viatge d'anada i tornada. [3] [4] El 24 de juliol, els tres astronautes amarar en aigües de l'oceà Pacífic posant fi a la missió.

ENTREVISTA **a l'Andreu Montiel**

Té 73 anys i té 11 germans.

És l'avi de la Laura i l'Azahara Díaz Montiel, de 4t d'ESO.

Hola, avi, què recordes de quan eres petit?

De Bolulla (on vaig estar fins als 5 anys) no recordo gaire res, només que el meu pare tenia un hort. I de quan vaig arribar aquí recordo que des dels 11 anys i durant cinc més vaig treballar de pastor. I també me'n recordo de la primera vegada que vaig tenir una bicicleta amb 14 o 15 anys i va ser per mi sol. Era vella però la rentava cada dia. També que no teníem mai regals de Reis, el que volíem ens ho compràvem nosaltres quan teníem alguns diners que havíem fet treballant. Del temps k vaig anar a l'escola, me'n recordo que ens partien el llapis entre tres germans.

Quant temps vas anar a l'escola ?

Potser un any o dos.

Quins oficis has fet al llarg de la teva vida, quin va ser el millor i quin el pitjor?

He treballat al bosc fent carbó i arrencant rabasses, pelant suros, fent llenya, de pastor, arrencant naps per a les vaques, i ja de més gran de jardiner i en una fàbrica de suro.

El que em va agradar més va ser fer de pagès, treballant a l'hort i cuidant els animals. I el que menys treballar a la fàbrica perquè havies d'estar tot el dia allà tancat i tenia horaris.

Com es feia el carbó?

S'havia d'agafar la llenya i fer-ne una pila ben feta, després posar-hi per sobre bruc i terra, deixar-hi forats perquè pogués respirar i a poc a poc s'anava coent la llenya durant 15 dies i durant aquest temps em quedava en una barraca a dormir. Quan la llenya ja estava cuita, li trèiem la terra i anàvem traient el carbó. Després recol·líem el carbó amb sarrons i el veníem.

Recordes quina va ser la primera feina que vas fer en arribar a Llagostera? Quants anys tenies?

Vaig pasturar ovelles amb 7 anys més o menys.

T'agrada el que fas actualment per distreure't?

Ara que ja estic jubilat faig llenya. I sí que m'agrada.

Com era un dia a dia amb onze germans?

Dormíem en un llit fet de bruc i blat de moro, a sobre hi posàvem un sac i el compartíem entre dos o tres germans. A casa meva al principi no teníem ni llum ni aigua i, com que érem molta colla, també fèiem tornos per menjar.

Els teus pares, a què es dedicaven, a part de cuidar-vos?

La meva mare estava a casa i el meu pare anava a fer carbó i tot el que es fes al bosc. Hi anàvem a peu o amb bicicleta.

Que fèieu els dies de festa per divertir-vos, on anàveu?

Anava al cinema i, com que feien dues pel·lícules i una mitja part, anava a comprar pipes o llaminadures a Ca la Beneta. Algun dia també anàvem a la platja, però això ja va ser quan vaig tenir moto.

Com va ser el temps que vas treballar de jardiner a casa de la Mercè Rodoreda? Com recordes l'escriptora?

Com que feia de jardiner a Romanyà ja coneixia la senyora Mercè, perquè vivia a casa d'una amiga meva i quan ella es va comprar una casa em va demanar que li fes de jardiner. A la Mercè li agradaven moltíssim les flors i volia anar amb mi a comprar flors i ella les triava per posar-les al seu jardí.

ENTREVISTA: **L'Enric Rissech i Oliver**

Va néixer a Llagostera el dia 5 de maig de 1934. Fill d'Emili i Dolors, és el petit de quatre germans. Avi de la Núria Frigola Rissech, de 4t d'ESO.

ESCOLA

- Va anar a l'escola, a on?

Sí, vaig anar a l'Escuela Nacional de Niños de Llagostera, que estava on ara hi ha la llar d'infants el Niu.

- A quina edat va començar?

Vaig començar als sis anys i vaig anar-hi fins als dotze.

- Com era l'escola?

Era només per a nens i anàvem a l'escola de dilluns a dissabte. Començàvem a les vuit del matí fins a les onze, i a la tarda de dues a cinc. Els dissabtes a la tarda resàvem el rosari i plegàvem a les quatre. La majoria no teníem llibres, estudiàvem gramàtica, aritmètica, geometria, geografia, ciències, història i sobretot història sagrada.

FEINA

- Quina va ser la seva primera feina i quant cobrava?

Vaig començar a treballar als tretze anys en un taller mecànic. Les dues primeres setmanes, vaig cobrar deu pessetes, però després vaig passar a cobrar quinze pessetes setmanals, sempre n'havia de donar la meitat a la meva mare i amb el que em quedava m'havia de comprar la roba i pagar el cinema o el ball.

- Suposo que era dur fer de mecànic després de la guerra civil; d'on treieu els recanvis dels cotxes?

D'una pila de ferralla de cotxes vells. Anàvem allà a veure si trobàvem alguna cosa que ens anés bé, com que no teníem ni cotxes ni recanvis nous ens havíem d'espavilar com podíem. Si al final no trobàvem res que ens servís anàvem a Girona a un drapaire. De pneumàtics, tampoc n'hi havia de nous, els havíem d'apedaçar, cosir, etc.

- Com ho fèieu per fer el canvi d'oli?

D'oli nou, no n'hi havia. Jo havia desmuntat un motor per rectificar-lo i guardava l'oli en un pot, després el colava i el tornava a fer servir. Altres vegades agafàvem olis de motors vells, sempre reutilitzant-los

- Em podria explicar alguna aventura o cosa curiosa?

Durant un temps feia d'ajudant d'un conductor d'autocar. Encara recordo els primers turistes que van venir. Els anàvem a buscar a Tossa per portar-los a l'estació de Portbou, on anaven a buscar el tren.

Per anar de Tossa a Portbou hi passàvem tot el dia.

Ens paràvem a dinar a Figueres. Fins aquí, tot molt bé perquè venia pla, però després, que el camí era de pujada, havíem de parar a mig camí per fer reposar l'auto i moltes vegades, havíem de canviar la junta de culata perquè s'havia cremat.

- **Quines altres feines va fer?** Malavella i hi vaig treballar fins que em vaig jubilar. En aquesta feina vaig passar per totes les categories professionals: operari de tercera, operari de segona, operari de primera, encarregat, mestre de taller i cap de taller.

FAMÍLIA I ESBARJO

- **Quin va ser el seu primer amor?**

Als dinou anys vaig començar a sortir amb qui després seria la meva esposa, ha estat el meu primer i únic amor.

- **Què feien en el seu temps lliure?**

Teníem molt poc temps lliure perquè treballàvem molt. Només teníem festa els diumenges. Els diumenges al matí a l'hivern ajudava el meu pare a fer llenya i a l'estiu l'ajudava a l'hort. El diumenge a la tarda anàvem al cinema i a vegades anàvem al ball de nit.

RECORDS

- **A on va fer el servei militar?**

Per problemes de salut no el vaig fer.

- **Quins records té de la postguerra?**

Vaig passar molta gana. A casa meva ho vam passar força malament, al meu pare el van tancar dos anys a la presó per "roig". La meva mare es va quedar sola amb quatre fills petits. Hi havia escassetat de tot i el que recordo també és una gran repressió. Vam tenir una joventut plena d'obligacions.

Perruqueria

TALL ✂ MODA

Mª Carme Valentí

Perruqueria unisex
Extensions, depilacions facials, manicura, solàrium i més

Av. del Gironès, 8 - local A - 17240 Llagostera (Girona)
t. 972 83 06 20

EQUIP CLÍNIC VETERINARI

CINOS

CLÍNICA DE PETITS ANIMALS

Cra. Provincial, 141
Telèfon 972 46 05 26
17244 CASSÀ DE LA SELVA

ENTREVISTA al doctor Peio Pascual i Coris

Artur Comas i Pol Figueras 4t d'ESO

- Recorda si algun familiar va patir alguna injustícia en mans de la Dictadura?

Sí, el meu pare va patir una injustícia prou freqüent en aquella època. Un company seu i president del Col·legi de metges de Girona el va denunciar sense cap motiu i, amb el suport de la junta, van prohibir-li exercir la feina de metge durant 5 anys a Llagostera i província.

De fet, una de les coses que més estrany se'm fa és saber que en el Col·legi, encara ara hi hagi penjat el retrat del que va denunciar el meu pare, cosa que em sembla totalment injusta i incoherent.

- Va rebre represàlies la seva família?

Sí, el meu pare i 40 homes més de diferents oficis van ser obligats a anar al Museu Vilà, on es van haver de quedar a viure durant un temps. No sabíem per quina raó, però al cap d'uns quants dies se'ls van emportar a Girona. Durant aquell període, el meu pare va ser obligat a fer de metge pel poble gratuïtament.

- Sap si van cridar molta gent de Llagostera per anar al front?

Sí, recordo que pel poble cada vegada hi havia menys gent jove, fins al punt que van crear un "salt" d'edats, com si tan sols existissin els nens i els ancians.

- Què recorda de quan va esclatar la guerra?

Nosaltres ens trobàvem a la platja de Torre Valentina i allà vam coincidir amb els de Can Muntaner. Només sabíem que havia passat alguna cosa especial: un general es va alçar contra la República, Franco.

- Passaven gana?

Ens espavilàvem com tothom. L'habitual era sopes, farro, moniatos... I gràcies que el meu

pare era el metge del poble i no cobrava als pagesos, rebíem viandes de tant en tant, que ens ajudaven a passar els dies sense gaires problemes.

- Va rebre algun tipus d'educació? Quins records té de l'escola?

Sí, vaig anar a l'Escola Nacional. Allà teníem quatre professors: el Sr. Riuró, el Sr. Navarro, el Sr. Plensa i el Sr. Martí.

Era un ensenyament senzill, recordo que només teníem una ploma i un llapis (moltes vegades sense punta). A vegades, fèiem excursions a Romanyà, Empuriabrava. També vaig anar a l'Escola de Dibuix, amb el Sr. Mas, però només va durar dos anys. Tot i així, ara m'adono que aquest ensenyament era molt bàsic i poc productiu.

- Quan no teníeu classe, on passàveu l'estona?

Als carrers i als patis de les cases. Jugàvem a boles d'argila i de pedra, als cercles, a futbol al carrer, on normalment trencàvem algun vidre i havíem de sortir corrents, a tirar estampes...

- On va continuar el seus estudis?

Quan tenia 10 anys me'n vaig anar a Figueres a examinar-me a l'Institut Ramon Muntaner, el més vell d'Espanya, per entrar-hi. Un cop dins, vaig fer part del Batxillerat entre els anys 1941 i 1945.

- Què li hagués agradat ser?

Des del 1827, hi ha una nissaga familiar de metges i jo la vaig continuar. Si no hagués seguit la tradició, m'hauria agradat ser pintor, escriptor i una mica viatger. Ja que considero que viure en un poble tota la teva vida era molt monòton i ara m'adono de les moltes cultures que hi ha per veure.

Conclusions

Ens ha agradat fer aquest treball perquè hem après molt més sobre la història dels nostres avantpassats, sobre la nostra pròpia història. Tot i això, considerem que nosaltres encara no ens acabem de fer la idea del que és la guerra i el que significa. És que estem tan mal acostumats a tenir-ho tot, que això ens ajuda a no veure la vida en aquell temps.

Una de les coses que més ens va cridar l'atenció és el fet d'imaginar-nos que d'un dia per l'altre podries perdre de vista a qualsevol jove del poble i, fins i tot, perdre'l del mapa per sempre. No ens volem ni imaginar el que ens passaria si avui estiguéssim parlant amb algun dels nostres amics i demà ens diguessin que ha hagut de marxar cap al front...

Annex 1

Mentre el Sr. Pascual ens contestava les preguntes, anava recordant diferents fets puntuals i prou importants que no sabíem com fer entrar en l'entrevista i, finalment, vam decidir crear un petit apartat sobre aquells moments.

1 Recordo que l'església va ser buidada totalment. Van cremar totes les imatges, l'altar i bona part de l'edifici perquè necessitaven lloc on poder guardar el menjar. A partir d'aquí, l'església es va convertir en el magatzem principal de Llagostera.

També van tirar les campanes a baix (a la plaça de la Llibertat), perquè el seu material era utilitzat per a fer armes i armadures.

2 Un mes abans de l'entrada dels italians, el Casino Llagosterenc es va convertir en un hospital de ferits i malalts de guerra, i també, en el refugi de nens del front madrileny. A més, la plaça Catalunya va ser convertida en un petit refugi d'uns dos metres de profunditat pels molts bombardeigs.

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic

Carrer Comte Guifré, 8
17240 Llagostera

Telf. i Fax: 972-83.02.04

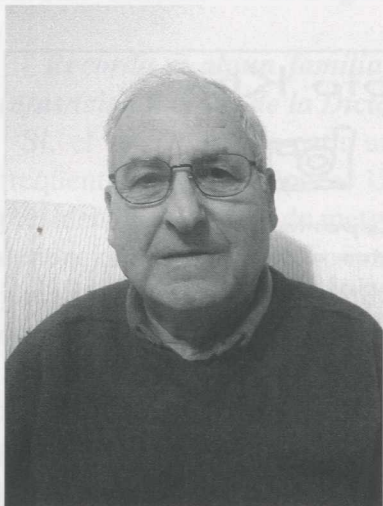
CAFETERIA-BAR MOLAYA

Avinguda del Gironès, 15
17240 LLAGOSTERA
Tel. 637 78 64 61

ENTREVISTA sobre l'ofici de carboner

Avi de l'Aida Ventura 4t ESO

NOM: Lluís Ventura i Batlle.

ANY DE NAIXEMENT: 1-3-1937

LLOCS ON HA VISCUT: Sant Martí de Llémena
(lloc de naixement), Romanyà i Llagostera

ESTUDIS: Bàsic (3 anys o 4 d'escolarització)

OFICIS: Treure a pasturar vaques, ajudar el pare que feia de carboner, treballar a bosc (tallant fusta), portar una màquina excavadora i finalment portar un camió.

Quan vas començar a treballar a la carbonera?

Vaig començar ajudant el meu pare als 15 anys.

Com es feia el carbó?

L'elaboració del carbó vegetal es feia al bosc. Allà els carboners es dedicaven a recollir la fusta del sotabosc i branques trencades, les apilaven i tot seguit es recobria amb terra; es feia un forat al mig de la pila per on s'iniciava la combustió i forats laterals per regular l'entrada d'aire. Aquest procés durava entre 15 i 20 dies a temperatures d'entre 400° i 700°. Un cop hagués cremat i el foc s'hagués apagat, es recollia en sarrions, cada un pesava 67'5 quilograms.

Què és un sarrió?

Un sarrió és com un cistell fet d'espart, on es dipositava el carbó.

A quant es venia el carbó?

Nosaltres ho fèiem per altres amos i el carbó es venia a 37 pessetes 1 càrrega (1 càrrega és igual a 2 sarrions).

Quins eren els horaris?

No teníem horaris, s'havia de vigilar constantment. Dos o tres cops a la nit per si de cas s'encenia massa.

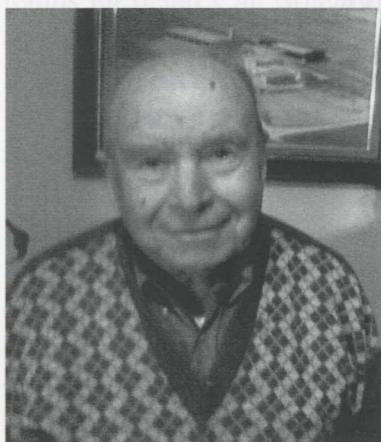
Com que havíem de vigilar la carbonera sovint, vivíem allà. Ens construïem unes barraques amb pals d'alzina, troncs, branques i fang, on dormíem i cuinàvem.

Estaves sol o amb algú?

Jo estava ajudant el meu pare a la carbonera i la meva mare ajudava a recollir el carbó i cuinava.

ENTREVISTA sobre la Guerra Civil

Avi de la Irene Gironès, 4t d'ESO

NOM: Francesc Gironès i Torrent.

ANY DE NAIXEMENT: 12-10-1929

LLOCS ON HA VISCUT: Llagostera

ESTUDIS: Bàsic (5 anys) i dels 14 als 17 anys a classes particulars i es va treure el títol de comptable.

OFICIS: Pagès

Què és el primer que recordes de la guerra?

Bé, jo tenia només 7 anys i no recordo moltes coses, però el primer que em ve al cap va ser que van agafar els de dretes, propietaris i capellans, i els van matar.

Què va fer el teu pare?

El meu pare va anar a la guerra a Lleida, a fer trinxeres i nius de metralladores amb vuit persones de Llagostera i després al front. I quan va poder es va escapar i va tornar a peu des de Tarragona.

Quina altra cosa recordes?

Recordo haver passat moltíssima por. Eren temps molt difícils. Molta gent passava gana. Jo vaig tenir la sort de ser de pagès i sempre hi havia alguna cosa per menjar.

Que fèieu en el temps lliure?

No teníem molt de temps lliure, però quan en teníem jugàvem a "caniques", a saltar i parar, anàvem a pescar a la riera i a parar ballestes. Jugàvem molt amb els veïns.

Quins transports utilitzàveu?

Normalment jo anava amb bicicleta menys quan anàvem al mercat o a missa, que fèiem servir la tartana, i per treballar fèiem servir el carro i el cavall.

Tens alguna anècdota de la guerra?

Hi havia gent de Barcelona que no tenia menjar i venia aquí a demanar el menjar que nosaltres donàvem als animals. I també que el nostre professor, el Sr. Navarro, era també l'alcalde de Llagostera.

Teníem també una cartilla de racionament, amb la qual ens donaven aliments bàsics.

Entrevistes dels alumnes 3r: retalls de vides!

Paula Turon ha entrevistat Amparo Lerin Mena (94 anys):

l'àvia. Va néixer a Belmonte (Cuenca): "a casa érem 10, els pares i 8 germans". Als 12 anys es va quedar òrfena i va anar a viure amb la seva germana gran al Marroc, fins que hi va haver la guerra de la independència: "tots els espanyols que vivíem allà vam haver de tornar aquí". Es va casar, va viure 4 anys a Saragossa i finalment a Llagostera.

Zhor Fahchouch ha entrevistat Fàtima Fahchouch (91 anys):

l'àvia, natural i resident al Marroc. "No he pogut anar a l'escola, perquè érem molts germans i els meus pares pensaven que no era important, que el que havíem de fer era treballar les terres". Però quan es va casar i va tenir fills, "el meu marit els va portar tots a l'escola". Es va casar molt joveneta i actualment té 10 fills (5 se li van morir).

Albert Pedraza ha entrevistat Jaume Casademont Guàrdia (89 anys):

ara viu al geriàtric Josep Baulida, però va néixer a Albons. Va treballar 40 anys de secretari a l'Ajuntament d'Albons, on cobrava 7.500 pessetes. La seva família va construir una gran masia entre Llagostera i Vidreres. Recorda que 23 nois d'Albons van perdre la vida durant la guerra civil espanyola, ell se'n va escapar a causa d'una malaltia (poliomièlitis). Un fet insòlit: va parlar amb el general Franco! Franco anava a Espot a inaugurar una central elèctrica; mentre li estaven preparant un jeep, es van quedar sols i va dir: "Ha visto usted que paisaje tan bonito?". Resposta d'en Jaume: "Lo he visto, mi generalísimo".

Imma Carmona ha entrevistat Vicenç Boadella Rabasedas (89 anys):

el seu besavi. Fill de Llagostera. Tota la vida s'ha dedicat al món de la pagesia, també pas-

sava dies al bosc fent carbó i llenya. Per anar a l'escola havia de caminar 6 km: "anar a l'escola era un luxe". Va fer la mili a Burgos. Va estar amagat a les muntanyes fins que va acabar la guerra civil.

Marta Marín ha entrevistat Maria Garcia (84 anys): besàvia.

Marta Andreu ha entrevistat Josep Andreu Cateura (83 anys):

és de Sant Feliu de Guíxols. La primera escola que va conèixer estava situada a prop de l'església, en temps del govern de la república (nens i nenes tots junts); més endavant va anar als estudis nous, és a dir, al Gaziell, durant la dictadura franquista (nens i nenes separats). De viatge de nuvis van anar a Barcelona i a Mallorca. Va treballar de pescador, també en uns viviers de llagostes, en una fàbrica de suro i finalment en una fàbrica tèxtil (quan hi va començar cobrava 900 pessetes a la setmana i va arribar a cobrar-ne 5.000 quan en va ser encarregat). Recorda la misèria ocasionada per la guerra civil espanyola i la dura postguerra: "Menjàvem blat de moro torrat i en fèiem farro, peles de patata, anàvem a buscar figues...". Altres records: la festa de Corpus, amb els carrers adornats de flors, i les caramelles. Un dia molt especial: va fer d'extra a la pel·lícula La caja de Pandora y el holandés errante (amb Ava Gardner i Mario Cabrer): "ens pagaven 25 pessetes al dia i un entrepà".

Suresh Raj Ramionet ha entrevistat Isabel Parés (80 anys):

l'àvia. Va començar a anar a l'escola quan tenia 6 anys i poc després va esclatar la guerra. "La guerra va ser espantosa, però la postguerra va ser molt pitjor". "Tenia dos germans i tots dos van haver d'anar a la guerra: el petit va formar part de la quinta del biberó, tenia 17 anys quan el van matar; el gran va tornar, però quan va arribar a casa no el reconeixíem, era de nit i gairebé no podia parlar ja que una bala li havia travessat la mandíbula".

Ester Cabarrocas ha entrevistat Josep Amargant Fauselles (79 anys):

l'avi matern. De petit volia ser fuster i així va ser. Va aprendre l'ofici a Can Gervasi (en aquell temps en deien Can Soler), va treballar en una ebenisteria de Caldes i, finalment, va obrir una botiga de mobles a la plaça Catalunya de Llagostera. "Tenia moltes pretendents perquè jo era bastant guapo", però de xicotes verdaderes només una, la Marina (la seva esposa). Recorda mirar la tele en blanc i negre, i l'impacte que va causar. El temps de la dictadura franquista: "van prohibir totes les cançons catalanes i els balls tradicionals"; "vaig aprendre castellà"; "jo sempre he lluitat perquè Catalunya fos una nació i per poder expressar-me en la meua pròpia llengua". Anècdotes de la mili: va fer el servei militar a l'Àfrica durant dos anys i cobrava 2 rals per dia. Tenien tantes ganes de menjar carn, que un dia van ofegar un xai i li van dir al general que s'havia electrocutat; evidentment, se l'havien cruspit! Música: escoltava des de Jorge Negrete a Elvis Presley. Què tornaria a repetir? "Casar-me amb la mateixa dona". Felicitats!

Grau Torres ha entrevistat Josep Albà (79 anys):

el seu avi. Va començar a anar a l'escola de Llagostera quan tenia 7 anys; les aules eren molt pobres, alguns pupitres vells, les parets sense pintar i hi feia molt fred; hi havia 4 mestres, un per cada classe, eren o militars o capellans. Alguns càstigs: "aguantar galledes plenes d'aigua durant hores, o et picaven amb un regle". Als 14 anys va començar a treballar i als 25 es va casar amb Joana Espinet: "vam anar amb un avió que perdia oli fins a Mallorca i vam tornar en vaixell". Recorda haver passat gana: "només hi havia bledes enfarinades i de tant en tant algun fruit sec, gairebé no hi havia pa i l'aigua s'havia d'estalviar molt".

Alban Sherifi ha entrevistat Antonia Lozano García (79 anys):

l'àvia. Nascuda a Coín (Màlaga), fa una cinquantena d'anys que viu a Catalunya. Durant la guerra es van refugiar en una masia de les mun-

tanyes, juntament amb altres famílies. Quan van tornar al poble tot estava calcinat, "ho havien saquejat tot i s'havien emportat moltes coses".

Hala El Founti ha entrevistat Antonio Cano Ramírez (78 anys):

un veí. Natural de Còrdova, va emigrar a Catalunya fa 40 anys. No va poder anar a l'escola, però el capellà anava al mas del seus pares a ensenyar-li a llegir i escriure. Amb només 8 anys va començar a treballar, de pagès. De la guerra civil, recorda: "cada vegada que mirava el cel, veia passar els avions militars. Anys més tard, va fer la mili a Morón de la Frontera, dins l'equip d'aviació. "Quan ja ets adult t'imagines la bona vida que t'hauria tocat si haguessis estudiat". Opina que el jovent d'abans era més responsable i tímid que el d'ara, i que la vida abans era més tranquil·la i natural.

Sofyan Aakid ha entrevistat Constantí Pérez García (79 anys):

veí de Llagostera. Es va casar als 19 anys: "vam anar a visitar el castell de Torroella de Montgrí en un bus que valia 8 pessetes". Va treballar en unes mines de carbó fins que ho va deixar per anar a la mili. Amb la seva dona anaven al Casino a ballar.

Jordi Ruiz ha entrevistat Quimeta Pujol Menció (77 anys):

l'àvia. Ha viscut tota la vida a Llagostera, de petita en un mas dels afores i des de casada en una casa del poble. El seu pare va anar a la guerra i en va tornar, però un oncle seu hi va morir. "Recordo com passaven els avions i ens amagàvem, tiraven bombes i em feien molta por. Les guerres no porten res de bo, només desgràcies".

Joshua Ochoa ha entrevistat Francisca Lamolda Lachica (77 anys):

l'àvia. No va anar gaire temps a escola, per qüestions econòmiques. Als 19 anys es va casar i va tenir 7 fills. "La meua primera feina va ser en una fàbrica de tabac, amb el meu home, ell en recol·lectava".

José Armando Muñoz ha entrevistat Rosa Gurnés Mascort (77 anys):

coneguda. A l'escola, "teníem una llibreta per a totes les matèries i escrivíem amb llapis". A la guerra civil, van matar el seu pare. "Quan teníem gana menjàvem naps i pa negre". Recorda que hi havia el tren petit i la bicicleta, però "els més rics tenien moto".

Paula Bahí ha entrevistat Rosa Roquè Cassà (76 anys):

l'àvia paterna, de Palafrugell. De petita anava a "l'estudi dels caganers", que era com una guarderia: "hi havia una senyora gran que ens donava una mena de sopes". A l'escola, a la tarda feien labors: cosir, fer vores, posar pedaços, fer ganxet... "No crec que sigui necessari dedicar tantes hores a aquestes coses, perquè els temps han canviat, però tampoc trobo bé que ara no se sàpiguen ni cosir un botó". Quan va plegar d'estudi, va anar a fer d'aprenenta de sastressa. També va treballar de cambrera en una pensió, on cobrava 25 pessetes per dia, i a una fàbrica de taps de suro. Finalment va decidir treballar a casa de sastressa. Es va casar amb Lluís Bahí: "l'avi és el primer home amb qui vaig festejar i amb qui em vaig casar". Hi ha un refrany que diu: "a mig agradar, ja t'hi pots casar", jo mai el vaig seguir. Era molt petita quan va esclatar la guerra civil, "però encara recordo que sentia tronar, i la gent deia que al port de Palamós estaven bombardejant".

Victor Orti ha entrevistat Moisès Orti Blanch (75 anys):

l'avi. Va passar la infantesa a Terrassa. La seva primera feina consistia a vendre pa per les cases, en bicicleta. Més endavant, va treballar en una fàbrica tèxtil. Un cop casat, va anar a viure a Alemanya, on van néixer els seus 4 fills. "Jo vaig néixer en temps de guerra. No recordo haver passat fam, però la meua mare em deia que tenia les orelles com un paper de tan primes que les tenia".

Júlia Puig ha entrevistat Benita Bosch Balada (73 anys):

l'àvia materna. Va anar a les Escolàpies d'Arenys de Mar, "cada dia anàvem una estona a l'església". Les nenes portaven dos uniformes: un per a cada dia i un de mudar per als dies importants. "Jo, com moltes d'altres, només tenia el de cada dia, perquè a casa no ens el podíem permetre". És la petita de 6 germanes. Quan tenia 15 anys va perdre el pare i la mare, de càncer. Als 25 anys es va casar amb un llagosterenc i van tenir dos fills.

Laura Canaleta ha entrevistat Conchita Crego Vicente (73 anys):

una tia de la seva mare. A l'escola ens ensenyaven a fer remiendos. "El meu pare era comerciant, gràcies a ell vam aconseguir l'estimada ràdio". Una de les coses que recorda de la postguerra és la cartilla de racionamiento: "per anar a buscar el pa l'haviem de dur i ens la segellaven, perquè hi havia escassetat de menjar". "Vosaltres sempre heu viscut molt bé, mai heu tingut la sensació de passar ganar. Penso que ara teniu massa coses i no les sabeu valorar".

Adrià Grau ha entrevistat Gregorio Navacerrada Ortiz:

(nascut a San Sebastián de los Reyes, Madrid, el 1937): l'avi. Només va anar un any a escola, perquè als 9 va començar a treballar; cuidava xais i cobrava una pesseta a la setmana. "El meu pare era comunista i, com que no estaven casats per l'església, no podien accedir a los puntos" (unes ajudes que concedia l'Estat).

Astrid Blariau ha entrevistat Enric Surós Munsó (72 anys):

l'avi matern. "Una persona que admiro i estimo moltíssim", afirma la seva néta. Va anar a l'escola de Riudarenes i de Caldes de Malavella. Va treballar de mecànic, el seu primer sou van ser 10 pessetes a la setmana, treballava 10 hores diàries. "No hi havia gaire calés per gastar sortint de festa"; recorda que li agradava tot tipus de música, però per ballar que fos lenta.

Salima Arrazini ha entrevistat Rosa Gamell Comas (72 anys):

veïna de Llagostera de tota la vida. Als 21 anys es va casar amb un llagosterenc i han tingut 5 fills. Es van conèixer a la Festa Major del poble, tot ballant una sardana: “va ser amor a primera vista”.

Fiona Oudeman ha entrevistat Rosa Panadés Sobrevalls (72 anys):

té cura de la Fiona i la seva germana. Va anar a un col·legi de monges a Terrassa, on havia de cantar el Cara al sol i una que començava dient Por Dios, por la Patria y el Rey. Als 12 anys va començar a treballar en una fàbrica tèxtil. Als 30 va anar a viure a Veneçuela i va tornar cap aquí quan en tenia 67. Durant el franquisme, la seva mare havia de recórrer al contraban per aconseguir menjar. Recorda: “al cine, sempre que sortia en Franco abans de la pel·lícula, havíem d'alçar una mà fins que desapareixia de la pantalla”.

Adrián Marín ha entrevistat José Marín Moyano (72 anys):

l'avi. “Jo i els meus companys érem d'esquerres i sempre vam lluitar per aconseguir una democràcia”. Llegia García Lorca, Miguel Hernández, Antonio Machado, León Felipe, Rafael Alberti. Escoltava Serrat, Els Setze Jutges i cantants emblemàtics de La Nova Cançó.

Mariona Garcia ha entrevistat Maria Puig Puig (68 anys):

l'àvia. Vivia a pagès, eren 11 germans. Jugaven a cuit i amagar, a la xarranca i a saltar a corda. Va anar a l'escola del poble, “per anar al pati havíem de travessar un carrer”. A casa celebraven el Ram, la Festa Major i Nadal: “matàvem un xai i pollastres, érem molta gent reunida”. Als 18 anys es va casar amb en Josep, van anar de viatge a Montserrat, Barcelona i Calella.

Maïssa Kamar ha entrevistat Pilar Mateo (67 anys):

veïna de Llagostera. Va anar a l'escola fins als 11 anys i després va estudiar comerç. Va treballar d'administrativa en una empresa d'alimentació, on cobrava 200 pessetes al mes. “Ara hi ha molta més llibertat que abans”; d'abans troba a faltar les amigues, les sortides en colla de quan anaven a ballar.

Jenny Martínez de Arévalo ha entrevistat Maribel Martínez Paredes (60 anys): l'àvia.

Lidia Montoliu ha entrevistat Ana Griselda García (58 anys):

veïna. Nascuda a Argentina. Va estudiar a la ciutat de Rosario. Va marxar del seu país a causa de la dictadura. Fa classes de ioga: “sempre tenim la possibilitat de canviar per millorar, perquè per sort ningú és perfecte”.

Denise M. Coll ha entrevistat Fina Consuegra Fernández (57 anys): l'àvia.

Cristina Congost
(la responsable d'aquests deures de Català)

Concurs Literari Sant Jordi 2010

Categoria juvenil B poesia

"ELL"

No li agrada ni el futbol
ni el soroll de les victòries,
el veuràs en el seu món
escampant de les cabòries.

A l'hivern, i quan fa fred,
sempre busca l'escalfor,
no el podràs trobar enlloc més
que abraçat al radiador.

El veuràs sempre amatent
quan es tracta de menjar,
tant li agrada el roquefort
com la pasta ben cuinada.

Posa cara de bon jan,
sempre et busca la mirada
concentrat en el moment
d'iniciar la passejada.

El seu nom és de monarca,
de sobirà o d'actor,
però es conforma amb poca cosa:
companyia i escalfor.

Suresh Raj Ramionet

Guanyadors

La guanyadora de la categoria **Juvenil A** en l'especialitat de narració ha estat **Mireia Vert Pascual** amb l'obra "**La Bicicleta**".

I el premi en l'especialitat de poesia ha estat declarat desert per falta de participants.

S'ha atorgat el premi de la categoria **Juvenil B** en l'especialitat de narració a **Helena Pujol Piferrer** amb l'obra "**Records d'estiu**".

El premi d'aquesta categoria en l'especialitat de poesia s'ha atorgat a **Suresh Raj Ramionet** per l'obra "**ELL**".

Tot i la manca de participació d'aquesta categoria, els premis han estat atorgats per la qualitat de les obres presentades. De no haver estat així, els premis s'haguessin declarat deserts.

El jurat de la categoria de Juvenil d'enguany ha estat format per **Montserrat Vila, Jordi Pinsach, Isabel Miquel, Marta Genóher i Mercè Pérez**.

CONCURS COCA-COLA

RELAT BREU

Pau Salvatella Sureda

El dissabte 10 d'abril es celebrà el 33è concurs de **relat breu** en català de la “Coca-Cola”.

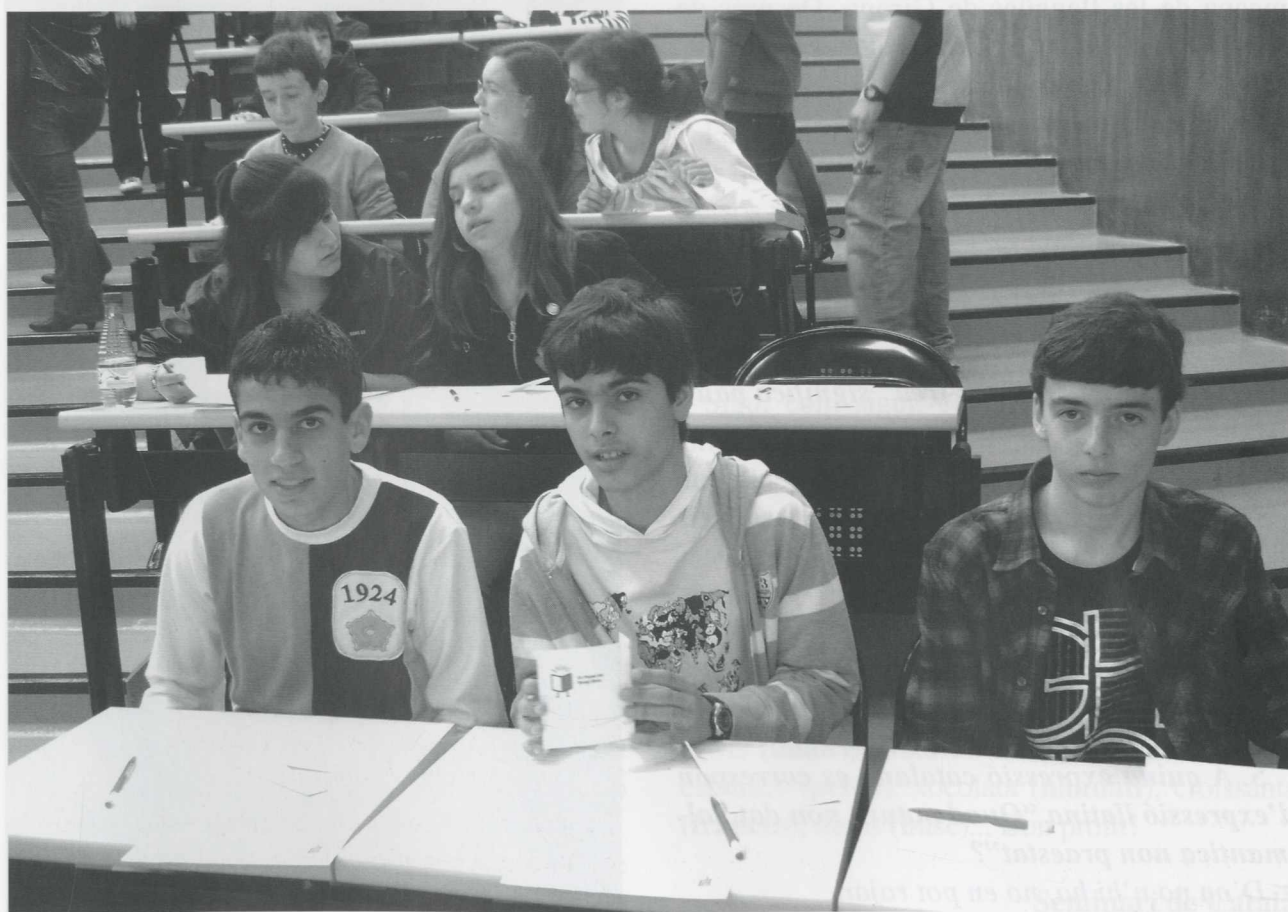
Cinc alumnes vam participar en el concurs: En **Marc Frigola**, l'**Albert Puig**, en **Pau Salvatella**, la **Naima Renat** i l'**Anna Ayach**, van ser acompanyats per la professora de català **Xon Sàbat**. Estava previst que també hi participessin en **Roger Estrach** i l'**Aida Tejedor** però finalment no va poder ser.

A dos quarts d'onze començà el concurs, a la **Universitat Politècnica de Girona (UDG)**, a una aula amb una capacitat de unes 268 persones.

Allí havien d'escriure una redacció de dos pàgines com a molt, utilitzant sis paraules de les dotze que els hi donaren, dintre d'un petit sobre (Dolça, mà, paciència, xops, silenci, mar, espatlla, batec, roses, fidel, lliure i boira), també els hi donaren un bolígraf, un full (per escriure la redacció amb brut) i un full on passar la redacció a net.

Per sorpresa de la majoria dels concursants, a última hora els van informar de que els diccionaris no es podien utilitzar.

Dues hores després els concursants entraren en un sorteig d'una televisió i els obsequiaran amb un llibre (**Gotholàndia**), una beguda i amb l'experiència d'haver-hi concursat.

Un alumne de 3r d'ESO guanya la Gimcana de les llengües del Gironès

Adrià Grau i Navacerrada ha estat un dels quatre guanyadors de la gimcana d'enguany.

Durant vuit setmanes, del 22 de gener al 19 de març, ha contestat correctament la pregunta proposada per a l'alumnat d'ESO (categoria D), a l'adreça: <http://www.gimcanagi.cat>.

El Departament de Llengües de l'IES Llagostera ha promocionat aquest concurs, adreçat bàsicament a les escoles i als instituts del Gironès.

L'any 2008 va ser l'Any internacional de les llengües i la UNESCO va decidir com a lema "Les llengües compten!". El Servei Educatiu del Gironès s'hi va adherir duent a terme la Gimcana de les llengües de Girona. Després de l'èxit de la primera edició, en què es van superar els 5000 participants, es va decidir realitzar-la biennalment.

Heus aquí les coses que hem après:

1. Com es diu gener en romanès?

Ianuárie.

2. En quines llengües "fred" significa pau?

En suec, noruec i danès.

3. D'on ve el topònim Celrà?

Del llatí Celeranus.

4. Què és el "romanesc"?

La llengua que es parlava a Roma, fruit de l'evolució del llatí a la ciutat.

5. A quina expressió catalana es correspon l'expressió llatina "Quod natura non dat Salmantica non praestat"?

D'on no n'hi ha, no en pot rajar.

6. Quina parella de noms significa el mateix?

Joel i Èlia, que són dos teòfors hebreus.

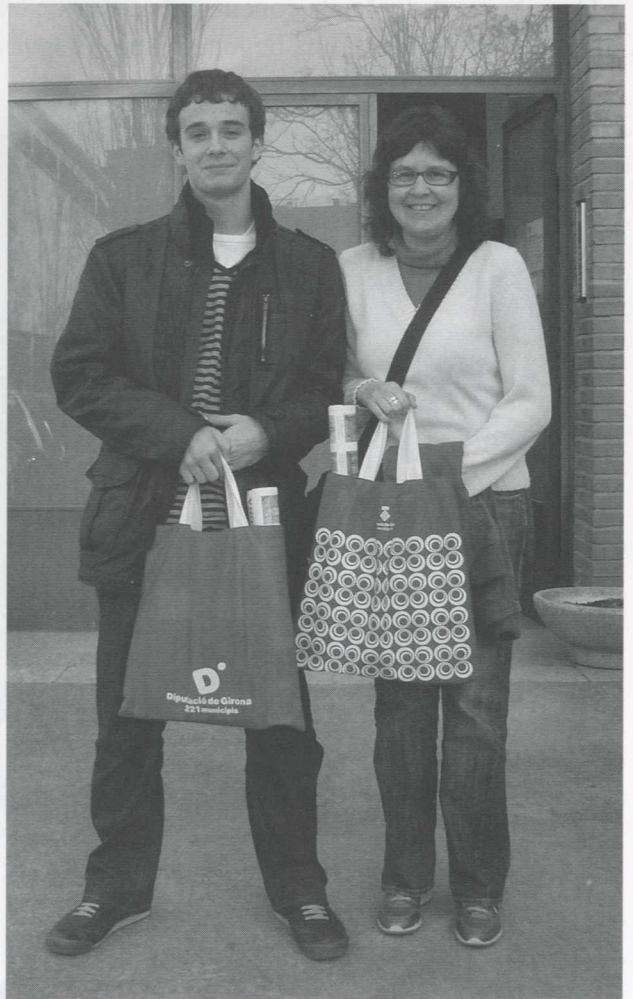
7. Què tenen en comú els noms dels rius Fluvià, Ebre, Paraguai i Jordà?

Tots els noms signifiquen riu.

8. "Makkajinma" és el mot que designa el color groc en llengua sonninké, però què significa literalment?

Com el blat de moro espremut.

El dimecres 24 de març a les 5 de la tarda, l'Adrià (acompanyat dels seus pares, la seva tia i una professora de l'IES) va recollir el premi al Centre de Recursos del Gironès, a Girona.

L'acte va anar precedit per una conferència del professor Jordi Vilamitjana i va comptar amb la presència de Carme Junyent, la creadora d'una de les primeres gimcanes de Catalunya.

El Treball de Síntesi de 3r: més descobriments sobre les llengües del món

L'activitat de llengua realitzada dins el Treball de Síntesi de 3r d'ESO és extreta del Quadern de diversitat lingüística de Carme Junyent.

Un dels objectius principals d'aquesta tasca és conscienciar l'alumnat de la importància de totes les llengües. Partim de les dades següents: al món vivim 6.000 milions de persones i s'hi parlen 5.000 llengües, aproximadament. De seguida ens adonem que hi ha llengües que tenen molts parlants i llengües que en tenen pocs o molt pocs (moltes d'aquestes llengües es troben a Austràlia i als Estats Units, llocs d'on els habitants autòctons van ser foragitats o exterminats).

Exemples de llengües amb més d'1 milió de parlants: català, castellà, francès, italià, portuguès, anglès, alemany, xinès, àrab... N'hi ha unes 300.

Exemples de llengües amb menys d'1 milió de parlants: **micmac** (llengua parlada per 8 mil persones al Canadà, d'ella prové el mot "tobogan"), **tehuelche** (llengua de l'Argentina que no arriba a la dotzena de parlants, d'ella prové el mot "ponxo"), **nanai** (llengua parlada a Rússia per 6 mil persones)... N'hi ha més de 4.000.

Respecte als tipus de llengües, observem que les llengües es poden classificar, bàsicament, de

dues maneres: genèticament (tenint en compte el parentiu, l'origen de les llengües) i tipològicament (tenint en compte les característiques gramaticals).

El català i el castellà tenen un origen comú, en un període anterior eren una mateixa llengua: el llatí. Efectivament, són llengües del grup romànic i de la família indoeuropea.

El més curiós és que el català manté una relació tipològica amb llengües com el **seneca** (una llengua de la família ameríndia parlada als Estats Units i al Canadà per unes 3 mil persones) i el **paixto** (llengua de la família indoeuropea parlada a l'Afganistan).

Tot seguit, ens fixem en la repartició de les llengües per continents. Ens sorprèn el resultat: Europa és el continent en què es parlen menys llengües (unes 150); en canvi, Àfrica i Àsia són els continents en què es parlen més llengües (unes 1500).

Concretem encara més: a Àsia hi ha estats on només es parla una llengua, com ara Corea (el coreà), i estats on se'n parlen centenars (Indonèsia, l'Índia).

Però les llengües, que tenen vida, poden morir. Per què hi ha llengües que desapareixen? Per diversos motius. Perquè els parlants són desplaçats del seu territori i van a un altre on són minoria, perquè en aquell territori la llengua no és oficial i va quedant reduïda a un estatus de llengua de segona (d'estar per casa).

Sigui com sigui, cal evitar alguns prejudicis lingüístics. Ja que totes les llengües del món són eines perfectes i s'adeqüen a les necessitats dels seus parlants de manera precisa i preciosa; per tant, totes haurien de ser tractades igualment, sense discriminacions.

Resumint, les llengües són un menú deliciós! Tenim al nostre abast iogurts (gràcies als **turcs**), kiwis (**maorí**), síndries (**àrab**), bròquils (**italià**), espinacs (**persa**), xocolata (**nàhuatl**), croissants (**francès**), flams (**basc**)... Bon profit!

Seminari de Català

Poema.

Siempre soñando al alba,

Nunca siento la realidad.

Son cosas que pasan,

Son cosas de la edad.

Dicen que los jóvenes,

Somos ríos que se pierden en el mar,

Yo me siento un volcán,

No hay río que me pueda parar.

Juventud no dejes que tus aguas,

Se hundan en la oscuridad,

Busca la luz del alba,

Busca tu libre pensar.

Correré libremente sin parar,

Gritaré con todas mis fuerzas,

Diré a la tierra y al mar,

Que sólo busco libertad.

Carla Casermeiro Miquel, 2B

Abrazo

*Un abrazo te ablanda el corazón,
te da la bienvenida,
te llena de ilusión
y te hace más alegre la vida.*

*Un abrazo es una forma de compartir la alegría,
una forma de expresar sentimientos,
como también situaciones de melancolía
o situaciones de distanciamientos.*

*Tan sólo es una forma de decir a un amigo,
lo mucho que algo le agradecemos,
y para aquél que siempre está contigo,
lo mucho que lo queremos.*

*Un abrazo dado con mucho cariño,
no importa el lugar ni el idioma,
porque siempre será entendido,
no importa si es España o en Roma.*

Anónimo.

XVII MOSTRA DE TEATRE A BLANES

Marc Frigola i David Claparols

Els alumnes de segon d'ESO que hem fet l'optativa de teatre vam anar a la XVII mostra de teatre d'IES públics de Blanes els dies 5, 6 i 7 de maig de 2010.

El dimecres 5 de maig vam fer només la primera hora de classe i després uns pares voluntaris ens van portar cap a l'hotel de Blanes, on passaríem els tres dies que durava la mostra. Quan vam entrar a l'institut el temps ens va passar rapidíssim, però el camí es va fer molt llarg.

En arribar a l'hotel, vam deixar les maletes i vam anar ja cap al teatre, on vam passar la gran majoria d'hores. Vam mirar la primera obra que era més un ball que una obra, però ens va encantar; llavors van fer la presentació i vam anar a dinar. Estàvem molt nerviosos perquè ens tocava actuar a la tarda a primera hora. Ens va sortir genial, millor que mai!!! Va ser una gran sort fer-la dels primers perquè la resta dels dies vam anar molt tranquils.

Vam considerar, essent humils, que la nostra estava entre una de les millors, tot i que la de Celrà Pis al carrer paradís, la vam etiquetar com a la millor obra de la mostra.

Paula Nuell

Els alumnes de 2n d'ESO que hem fet l'optativa de teatre, els dies 5, 6 i 7 de maig vam anar a la XVII Mostra de teatre de Blanes a representar l'obra de teatre Pim Pam Pum.

Entràvem a l'institut el dimecres 5 de maig tot nerviosos perquè al cap d'una hora ens venien a buscar per veure una obra, dinar i ser els segons a actuar.

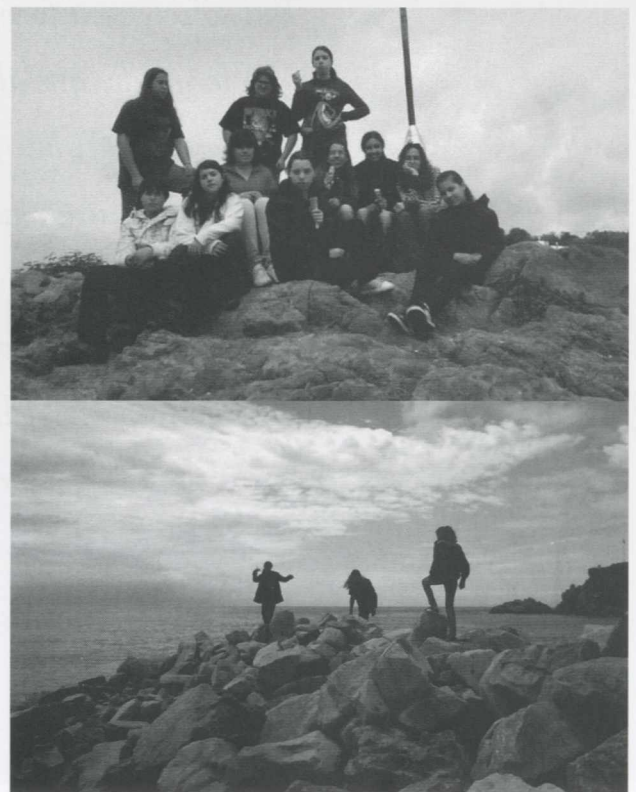
La veritat és que després de veure la primera obra La Unió dels 4 Elements tots vam quedar una mica espantats en veure el treball que hi havia darrere (vestuari, coreografies, decorats...); però un cop tots a dalt de l'escenari, l'humor i el treball van quedar reflectits en els aplaudiments que vam rebre.

Un cop vam haver actuat, la tranquil·litat i la diversió ens van dominar i poguérem gaudir de divertides obres de teatre d'altres instituts.

Carla Casermeiro i Marina Fernández

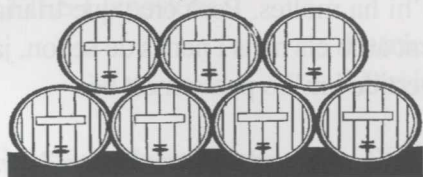
Durant aquests tres dies vam aprendre molt més, vam fer amistats.

Els instituts que es van presentar a la Mostra van ser: Castell d'Estela d'Amer, Baix Empordà, Sa Palomera de Blanes, IES de Santa Coloma de Farners, IES de Llagostera, el Salvador Espriu i el Vallvera de Salt, l'Anton Busquets de Sant Hilari, el Frederic Martí de Parafrugell, el de Celrà, el Serrallonga de Blanes i el Narcís Oller de Valls.

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

farmàcia
Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

LLIBRERIA
SUREDA

S.C.

Pl. Catalunya, 15
17240 LLAGOSTERA
(Girona)
Tel./ Fax 972 83 00 97

Perruqueria

i

Estètica

COMAS

C/. Joan Maragall, 36
Telf. 972 83 03 17
17240 LLAGOSTERA

ENTREVISTA A L'ANNA HIDALGO

PROFESSORA DE TEATRE

Anna Bayé i Fiona Gurnés

Per Sant Jordi, alguns nois i noies de 2n fem una obra per celebrar el dia i l'Anna Hidalgo és una professora de teatre que ha acceptat ajudar-nos en l'obra de Sant Jordi.

1.- Des de quan et dediques al teatre?

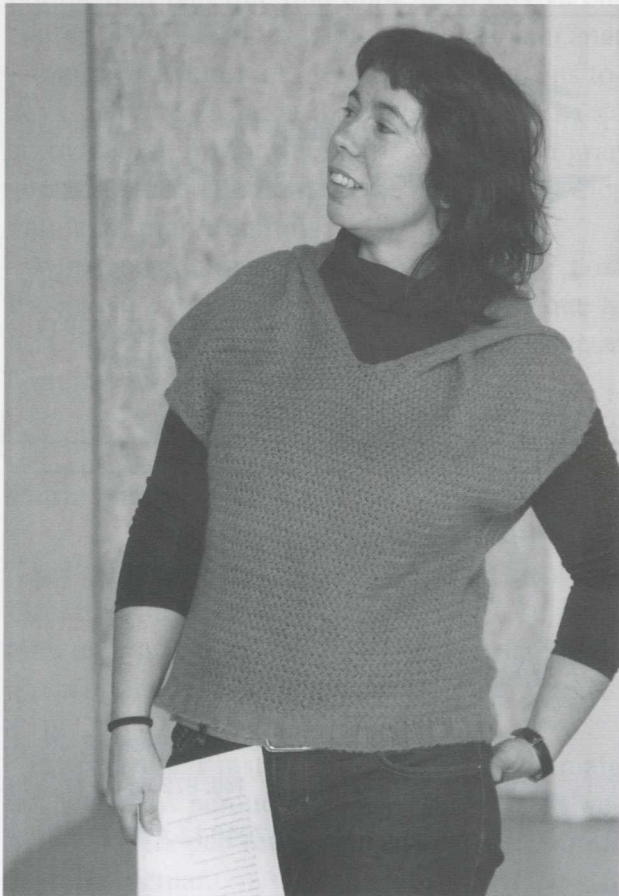
Des de fa 12 anys.

2.- Quants anys tenies llavors?

Devia tenir uns 27 anys.

3.- Quantes obres de teatre has fet?

Moltes, més com a directora que com a actriu.

4.- Actualment esteu assajant alguna obra?

Sí és que sí, quina?

Sí, com a directora. Estic col·laborant en "Les Escenes De La Passió De Llagostera"

5.- T'agrada venir aquí a l'IES Llagostera per ajudar-nos a l'obra? Per què?

I tant! M'ho passo molt bé, perquè tinc la sensació d'un "feet back", perquè els nens aprenen de mi i jo d'ells.

6.- T'agradaria anar al teatre de Brodway? Per què?

Quina passada! Aquí no?! M'agradaria perquè segur que és divertit, ara, dubto que m'escollissin, el cant no és el meu fort.

7.- De les obres que has vist, quina és la teva preferida? Per què?

La de "Dalí dels joglars", perquè impacta molt la varietat de recursos escènics que van fer servir.

I de les obres que has fet? Per què?

Seria la de "Hamlet", per que va ser fantàstic entrar en el món de les emocions d'un dramaturg com Shakespeare.

8.- Quina obra t'agradaria fer? Per què?

Ua! N'hi ha moltes. Però crec que triaria la que estem fent amb els nens i nenes de segon, ja que és molt divertida i m'ho passo molt bé.

9.- Quin joc t'agrada més del teatre? Per què?

M'agrada molt el de "grup compacte", perquè sempre cada grup em sorprèn.

10.- Quin joc de teatre creus que ensenya més? Per què?

La tècnica d'improvisació, perquè tot el que passa és real i original.

11.- Has fet alguna vegada teatre amb dansa? T'agradaria fer-ne una? Per què?

Sí. I tan! Hi crec molt en el treball físic i corporal.

12.- Has fet algun teatre fora de Catalunya?

No. Però m'agradaria.

TEATRE: Pim Pam Pum

Pau Salvatella

És una obra entretinguda i divertida, en la qual uns nens representen els inconvenients i injustícies de la guerra amb humor. A més de l'obra, un cop acabada, ens mostren unes diapositives molt impactants de la guerra, les quals ens fan un canvi molt gran, d'humor a drama.

El dijous 22 d'abril van interpretar l'obra davant els nens i nenes del CEIP Lacustària i CEIP Puig de les Cadiretes i al vespre va ser representada per a tothom que la volgués anar a veure. Finalment, la van interpretar el divendres 23, dia de Sant Jordi, davant els nois i noies de l'IES Llagostera.

Fiona Gurnés i Anna Bayé

Pim Pam Pum és una comèdia de guerra feta amb escenes que mostren la guerra d'una manera graciosa però després al final dona un gir de 180 graus i ensenya la cara més dura de la guerra, la MORT. Al final tots queden vestits de blanc, que significa pau.

Els assaigs són molt durs perquè es necessiten moltes hores i esforç, però sempre estàvem tan junts i amb har-

monia que ara ens considerem un gran grup d'amics.

El 5 de maig vam anar a una Mostra de Teatre a Blanes, on vam poder observar altres maneres d'actuar i conèixer gent d'altres pobles.

Marina Fernández

Pim Pam Pum va ser un autèntic èxit al poble de Llagostera. L'obra va ser representada pels alumnes de la matèria optativa de teatre de 2n d'ESO, i tractava sobre la guerra en clown. Dins de la història de la guerra i el patiment, hi havia uns gags que donaven el toc de gràcia a l'obra. Però hi va haver un final impactant, que va commoure a tot el públic que ens va venir a veure.

**Patricia Echevarria
i David Claparols**

PIM PAM PUM és l'obra de teatre, interpretada pels alumnes de l'optativa de teatre de 2n d'ESO.

Aquesta obra de teatre va agradar molt a tota la gent que la va veure.

En conjunt, és una crítica sobre la guerra, el que passa a la realitat.

Representa tot el temps del servei militar i tot el que et podia passar. L'obra acaba amb unes imatges que demostraven el que és realment una guerra. Des-

prés sortia una noia cantant una cançó sobre el seu amic Josep, que estava al servei militar, va anar a la guerra i la seva amiga el va matar sense voler, pensant-se que era un enemic, quan se'n va adonar ja era massa tard: ell havia mort; després explica que junts ho havien passat molt bé.

En acabar la cançó, de mica en mica ens anàvem aixecant i traient la roba fins a quedar-nos amb roba blanca; nosaltres el que volíem fer saber amb aquesta acció era que no ens agrada gens la guerra i que volem la pau. Així acaba l'obra.

Marc Frigola

Els alumnes de 2n d'ESO del crèdit variable de teatre vam representar l'obra al teatre del Casino els dies 22 i 23 d'abril.

El dijous al matí els nens i nenes de quart, cinquè i sisè de primària van gaudir de la representació, al vespre els pares i les persones interessades van assistir a la millor representació que vam aconseguir fer i, per últim, els alumnes de l'IES Llagostera.

L'obra era una comèdia, però no deixava de ser una crítica a la guerra. Els alumnes vam estar tot el dimecres assajant: quan vam sortir de l'institut, tots junts ens vam quedar a menjar un entrepà per no perdre temps i així arribar al més aviat possible al Casino Llagosterenc.

Una vegada allà, ens hi vam quedar fins a les deu del vespre. A la gent, en general, li

va agradar l'obra, però cal remarcar que darrere del que es veu a sobre l'escenari, hi ha un gran treball col·lectiu. La gent ha treballat duríssimament i és important que destaquem el gran treball que han fet la Lídia Masllorens i l'Anna Hidalgo, les nostres professores, que ens han ajudat amb tot i sense elles, evidentment, això no hauria estat possible.

Ha estat una gran satisfacció aconseguir aquest èxit d'obra. Els dies 5, 6 i 7 de maig hem participat a la Mostra de Teatre de Blanes, on la tornarem a fer davant instituts de tota la comarca.

Paula Nuell

Pim pam pum és l'obra de teatre que aquest any hem representat els alumnes de 2n d'ESO.

Una crítica a la guerra carregada d'humor, en què es representen escenes malauradament reals representades d'una manera di-

ferent, plenes de realitat però alhora d'una tristesa amagada.

La guerra és el tema principal, la reclusió de nens en alguns països per anar a la guerra, la disciplina militar, el dia de la victòria i moltes escenes més. Volíem passar-nos-ho molt bé, però alhora representar un sol missatge: NO A LA GUERRA.

Vam fer tres representacions a Llagostera, una per als cursos de 4t, 5è i 6è del CEIP Lacustària i el CEIP Puig de les Cadiretes, als pares, amics, cosins, avis, i una altra per a tot l'IES Llagostera.

Després d'això encara ens quedava un objectiu: Blanes.

Una Mostra de teatre on hi participen instituts de tot el Gironès.

L'èxit va ser immillorable i la nostra satisfacció màxima.

Isis Cortés

És una obra de teatre clown, es tracta d'una paròdia de l'exèrcit, com funcionen, quins objectius tenen i què fan més.

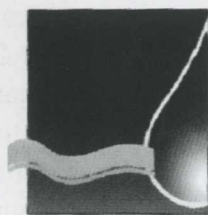
El dijous 22 al matí van venir al Casino els nens i nenes de les escoles: Lacustària i El Puig de les Cadiretes. Tots teníem molts nervis, però va ser un matí molt especial.

Al vespre vam actuar davant pares, familiars, amics, professors i també persones que no coneixíem, va ser una gran nit, una nit de gran emoció. Al final de l'actuació vàrem repartir clavells al públic.

El divendres pel matí va ser el dia amb més nervis de tots, ho vàrem donar tot perquè sortís tot genial, hi vam posar molt esforç i també vàrem donar clavells al públic: eren els nostres companys de l'IES!

Va ser una obra preparada amb molt carinyo i molt esforç.

Gràcies per totes les felicitacions que hem rebut!!!

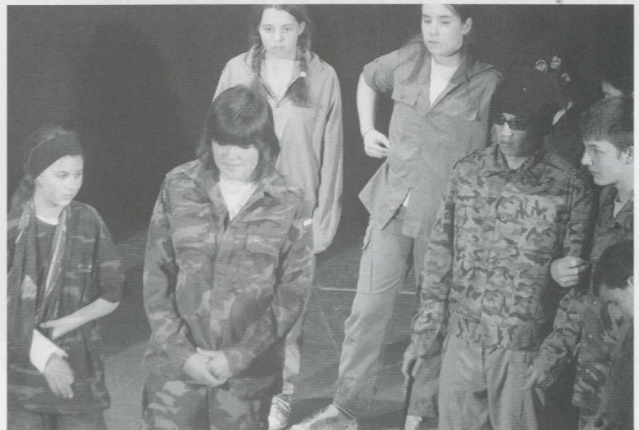
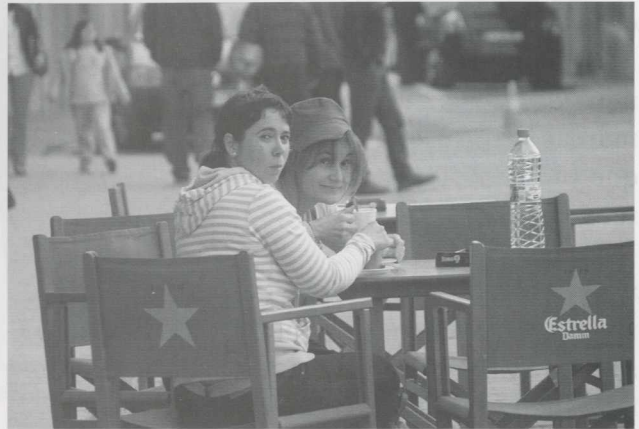
INSTAL·LACIONS

Rufi
Restrudis s.l.

CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

L'AULA D'ACOLLIDA

L'arribada d'un nombre important d'alumnat nouvingut, especialment durant els darrers anys, ha provocat un canvi important en la vida quotidiana dels nostres centres educatius i ha suposat un repte per a tota la comunitat educativa.

L'acollida d'aquest alumnat, és un dels primers objectius del centre educatiu, i està emmarcada dins del Pla d'acollida i integració que el centre té establert amb caràcter general per a tot l'alumnat.

Per poder garantir aquest procés, cal preveure una sèrie de mesures específiques que facilitin l'acompanyament de l'alumnat i les seves famílies en la seva arribada a un context social i cultural completament nou.

Aquestes mesures han de dissenyar una sèrie d'actuacions que assegurin una acollida càlida a l'alumnat i a les seves famílies;

l'organització d'un itinerari d'integració, l'establiment dels suports específics necessaris i la previsió de les mesures de seguiment i avaluació.

Una de les eines que poden contribuir a l'èxit de l'acollida i integració de l'alumnat nouvingut és l'aula d'acollida. Cal entendre l'aula d'acollida com un marc de referència i un entorn de treball obert dins del centre educatiu que facilita l'atenció immediata i més adequada de l'alumnat nouvingut i que ajuda a resoldre les inquietuds del conjunt del professorat davant la nova realitat.

Aquesta estructura organitzativa permet tenir previstes una sèrie de mesures curriculars i metodològiques, materials curriculars, etc... que garanteixen l'aprenentatge intensiu de la llengua i la progressiva incorporació de l'alumnat a l'aula ordinària.

Les parelles lingüístiques Curs 2009-10

Un any més ha tirat endavant la interessant experiència de les parelles lingüístiques. Els nouvinguts troben en la seva parella una bona oportunitat d'aprendre la llengua del país d'acollida i a la vegada de fer nous amics.

LES PARELLES LINGÜÍSTIQUES: UNA OPINIÓ

Personalment crec que aquesta experiència no es pot explicar amb unes simples paraules. Cadascú s'ho pot agafar com vol i pensar en el que vulgui un cop hagi realitzat aquesta

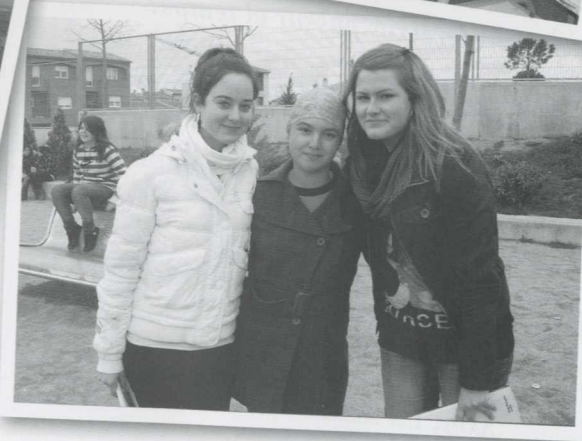
activitat. Aquest any, com en els altres, no em peneixo gens d'haver ajudat una persona que no tenia ben adquirit el català, a part que m'agrada ajudar la gent que ho necessita, m'agrada observar els processos de millora. Moltes vegades aprendre la llengua amb la qual conviuràs ajuda a solidaritzar-se amb la gent. Jo animaria la gent que ho intentés el curs vinent, no s'hi perd res i a canvi es rep el coneixement de la cultura de l'aprenent i la possibilitat d'incrementar la nota global de Català.

Iman Yassin, 2n de Batxillerat

L'AULA D'ACOLLIDA

Diversos moments de la presentació de les parelles lingüístiques el dia de Sant Jordi al Casino de Llagostera

Les parelles en ple rendiment a l'hora del pati

ENTREVISTA ALS PROFESSORS

DE L'AULA D'ACOLLIDA *Jordi De Domingo i Xon Sàbat*

Omayma Azzahari

Tots dos ens contesten les mateixes preguntes del Qüestionari Proust

Quina característica destacaries de la teva manera de ser?

Jordi: La paciència.

Xon: Sóc pacient.

Què voldries ser?

Jordi: Ja ho ha dit abans: ser milionari!

Xon: Ja m'està bé comestic i el que sóc.

Quina qualitat prefereixes en una persona?

Jordi: L'empatia.

Xon: La sinceritat i naturalitat.

Quins dons naturals t'agradaria tenir?

Jordi: M'agradaria tenir menys son al matí.

Xon: M'agradaria saber música i cantar.

Què valores més dels amics?

Jordi: La sinceritat.

Xon: La fidelitat.

On voldries viure?

Jordi: En alguna illa tranquil·la i divertida.

Xon: en algun lloc que no fos una illa, amb la natura sense contaminar, amb rius, muntanyes, boscos i no lluny d'un centre amb més moguda (cinemes...).

Quin és el teu defecte principal?

Jordi: Que no sóc milionari.

Xon: Sóc una mica barroera.

Quin color prefereixes?

Jordi: El verd.

Xon: El lila.

En què prefereixes passar el temps?

Jordi: Parlant amb gent interessant o mirant cinema.

Xon: Llegint, caminant i mirant cinema.

Quina flor prefereixes?

Jordi: El cactus, perquè té molt mèrit que visqui on viu, i quan treu flor, és una flor molt bonica.

Xon: Violetes, crisantems, flors de bosc.

Quina seria la teva pitjor desgràcia?

Jordi: Perdre la gent que m'importa.

Xon: La mort d'éssers estimats.

Quin és el teu artista preferit?

Jordi: Miquel Àngel i Leonardo.

Xon: Pintura figurativa, artistes del Renaixement: Leonardo, Miquel Àngel, Boticelli.

Quin és el teu heroï/heroïna de ficció preferit?

Jordi: de petit, m'encantava l'Spiderman, perquè té poders però és senzill.

Xon: Kurt Wallander (detectiu, personatge més conegut de ManKell).

Quin ocell prefereixes?

Jordi: El pollastre: està boníssim!

Xon: Ocells petits de bosc.

Quin nom (de noi i de noia) prefereixes?

Jordi: m'agrada Ernest i Júlia o Estel.

Xon: N'hi ha molts.

Quin és el teu autor preferit?

Jordi: W.ShaKespeare: és qui ha explicat millor com som les persones.

Xon: Henning Mankell, Mercè Rodoreda.

Quin personatge històric valores més?

Jordi: El Che Guevara és interessant.

Xon: Totes les persones anònimes que han escrit pàgines de la història basada en la justícia i el progrés.

Què detestes per sobre de tot?

Jordi: La crueltat i les tortures.

Xon: La hipocresia, la mentida i la falsa aparença.

Com t'agradaria morir?

Jordi: Sense patir, com tothom.

Xon: Gran i amb el cap clar.

Quin és el teu músic preferit?

Jordi: M'agrada molt el grup U2, sobretot als anys 80 i 90.

Xon: Molts: Beatles, Raimon, Moustaki, Pablo Milanés.

Quin és el seu lema?

Jordi: " Un home es converteix en el que pensa " "El que fas, et fa".

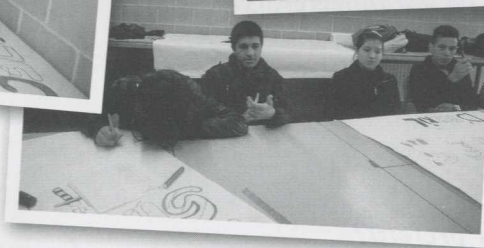
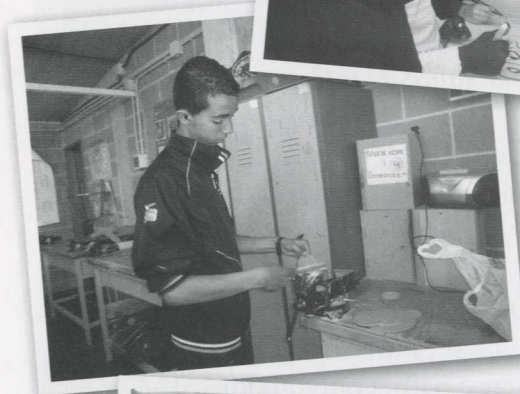
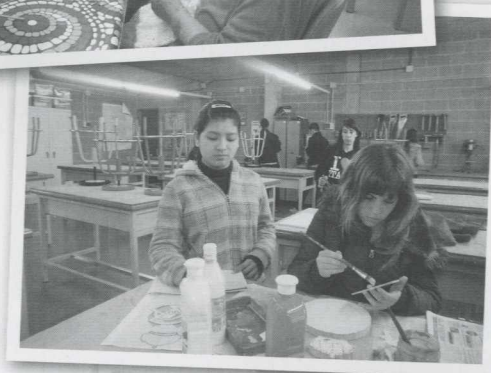
Xon: "La felicitat, molt sovint es troba en les coses petites".

PROJECTE SINGULAR

PROJECTE SINGULAR

4t d'ESO

L'IES Llagostera agraeix la col·laboració de les empreses locals que han participat en les activitats formatives del nostre alumnat en el Projecte Singular.

AES (ADMINISTRATIU). Jenifer Casolas Bermúdez

BRIGADA MUNICIPAL DE JARDINERIA. Yassir Oundouh

CAN MADÍ (COMERÇ). Zeshan Liaqat

LLAR D'INFANTS MUNICIPAL EL CARRILET. Cristina Saldón Monroy i Jessica Fuentes Gómez

NÀUTICA CASAS (INDÚSTRIA). Jorge Lucker Reyes

PLANXISTERIA JOAN PUIG I FILLS (MECÀNICA). Saleem Ali

RESIDÈNCIA JOSEP BAULIDA (GERIATRIA). Paula Ramil Gómez

TALLER RENAULT (MECÀNICA). Abderrahim Ramdam

TALLER ROBERT COROMINES (CONCESSIONARI FORD). Hadiyatu Sillah Ceesay

TALL I MODA (PERRUQUERIA). Nadae Nassiri

VIVERS RAGOLTA (JARDINERIA). Yassir Oundouh

LLEGIR PER PLAER

Pensa-ho!

Paco Sanchez.

Al meu barri teníem botigues que canviaven els còmics i els llibres. El preu del canvi oscil·lava entre els dos rals i la pesseta, a més, gairebé sempre aconseguies llibres o còmics més gastats. Però no importava tant això com llegir: poder ajeure's amb una bona pila de còmics i llibres per devorar fins a la matinada, esquivant totes les prohibicions paternes. Hi havia móns sencers en aquelles històries. I la lectura era un plaer que permetia descobrir-los. Una recent enquesta nord-americana, comentada per Andrew Solomon en el New York Times, diu que la lectura per plaer és un valor a la baixa a tots els estrats i en totes les edats de la societat nord-americana. En la nostra segur que també. Diu Solomon, més conegut pels seus escrits sobre la depressió, que el descens de la lectura i l'augment de la depressió i l'Alzheimer són fenòmens paral·lels, igual com el desinterès per la política i l'increment del consum televisiu. La gent encén la tele, diu, per apagar la ment. El pitjor no és això, sinó la sensació de buit, de temps irrecuperable, erm, que deixen les hores davant de la pantalla. Com si subratllessin la solitud. Una cosa que mai no ocorre amb un llibre.

PASTISSERIA

Murgadella

C/. Santiago Rusiñol, 3
Telèfon 83 11 39
17240 LLAGOSTERA (Girona)

*Tapisseria
i Tendals*

Sanchez

C/ Barcelona, 16
17240 Llagostera (Gi)
Tel.: 972 83 03 87

IFM ferreteriamarta

FERRETERIA - JARDÍ
PARAMENT DE LA LLAR
BRICOLATGE ...

c/. Àngel Guimerà, 30
17240 Llagostera (Girona)
Telf: 972 832 275
Mòbil: 661 979 268

CENTRE D'ESTÈTICA
Ma Assumpció Llobet

c/ Almogàvers, 22
17240 Llagostera (Girona)

Tel. 972830147
mòbil 626101335

Comença **SINGULAR** l'Any Massagran

Durant l'any 2010 un seguit d'activitats re-tran homenatge a Massagran, el curiós antiheroi creat per l'enginy de Josep Maria Folch i Torres. Cent anys després del seu naixement, un dels grans clàssics de la literatura juvenil catalana reclama la seva plena vigència.

Massagran és un personatge de ficció, i alhora una col·lecció de còmics basats en el protagonista del llibre *Les aventures extraordinàries d'en Massagran* de Josep Maria Folch i Torres.

A partir de l'obra original el personatge donarà lloc a una col·lecció de còmics, guionitzats per Ramon Folch i Camarasa, fill de Josep Maria Folch i Torres, i dibuixats per Madorell, que es va basar en les il·lustracions que n'havia fet Junceda. Aquestes històries van veure la llum i tots els àlbums es van anar publicant per lliuraments a la revista *Cavall Fort*.

A l'abril ha fet cent anys que Josep Maria Folch i Torres va crear el personatge d'en Massagran, una mena d'antiheroi astut i no violent que es busca la vida com pot, fins i tot fent una mica de

trampa, per tal de derrotar els seus enemics. El caràcter familiar i proper del personatge va funcionar molt bé com a font d'identificació. I amb els anys, les seves aventures van acabar esdevenint una de les lectures predilectes de milers i milers de joves arreu dels Països Catalans. La força d'en Massagran ha passat a través de les modes, les convulsions polítiques i l'evolució dels gustos de les diverses generacions i avui l'antiheroi ja és tot un símbol centenari. Tot va començar amb el primer fulletó de *Les Aventures extraordinàries d'en Massagran*, que es va publicar per encàrrec, el 7 de maig del 1910, a la popular revista *En Patufet*. La creació correspon a Josep Maria Folch i Torres (1880- 1950), prolífic novel·lista, narrador i autor teatral, que començà la seva carrera com a periodista, escrivint a la premsa barcelonina. Amb els anys, Folch va anar canviant de registre, fins a ser considerat l'escriptor per a infants i joves més popular de Catalunya. En l'àmbit teatral, a més d'autor d' *Els pastorets*, fou un dels primers creadors de teatre català per a infants. *Les aventures extraordinàries d'en Massagran* va ser la primera novel·la d'aventures de Folch i Torres escrita per als joves lectors. I va tenir tant d'èxit que es va anar reeditant sense parar, fins i tot acabada la Guerra Civil, quan va arribar a editar-se en impressions clandestines.

La Fundació Folch i Torres i l'Editorial Casals, que té els drets d'edició de l'àlbum del personatge, amb la col·laboració de la Institució de les Lletres Catalanes, preparen una gran retrospectiva itinerant sobre Massagran i l'escriptor, que va començar a finals del mes d'abril a Barcelona i que es podrà veure en diversos indrets de Catalunya en el transcurs del 2010. En paral·lel, i en col·laboració amb Edicions de l'Albí, la fundació té previst reeditar dues obres de Folch i Torres: *Les formidables aventures d'en Pere Fi* i *L'extraordinària expedició d'en Jep Ganàpia*.

Les aventures extraordinàries d'en Massagran és el llibre més conegut de la literatura infantil de Josep Maria Folch i Torres. Va ser publicat

en forma de fulletó a En Patufet l'any 1910, concretament el 7 de maig, amb dibuixos de Junceda (número 9 de la "Biblioteca Patufet", que va continuar al número 10: Noves aventures d'en Massagran) i es va convertir en un gran èxit. En l'obra s'explica com en Massagran, fill d'un empleat de duanes, ja de molt petit sent especial atracció per la mar, fins que arriba un moment que, malgrat els consells en contra de la família, s'embarca amb la intenció de veure nous països i costums. A partir d'aquell moment tenen lloc un seguit de peripècies que el duren a l'Àfrica des d'on, després de variades aventures i amb nous amics, tornarà a Catalunya.

En aquesta obra apareixen la tribu dels Karpantes, aquests, més tard, inspiraran un famós protagonista d'històries de còmic, en Carpanta, del dibuixant Escobar, que col·laborà a En Patufet, però creà el seu personatge a Pulgarcito.

El llibre va ser traduït al castellà, amb el títol *Las aventuras extraordinarias de Noteapures*, i també a l'italià, *Avventure Straordinarie di un ragazzo catalano*.

Anys després en Massagran aparegué en forma de còmic, amb guió de Ramon Folch i Camarasa i dibuixos de Josep Maria Madorell (1923-2004). TV3 va emetre els 14 còmics en capítols de 30 minuts durant l'any 2003.

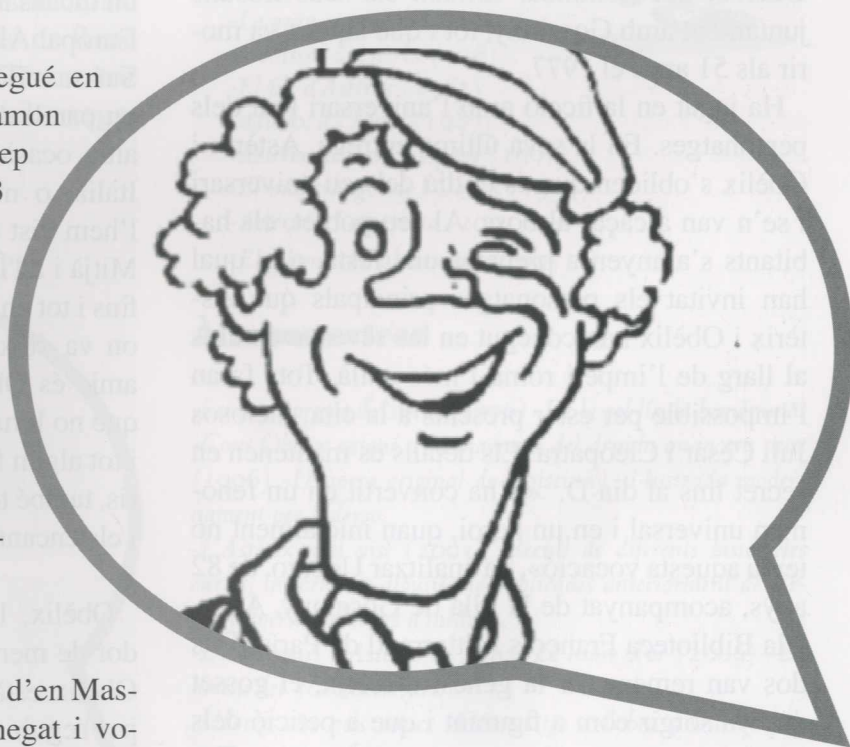
Per altra banda, l'any 2005 (20 de desembre) el Teatre Nacional de Catalunya estrenà una adaptació teatral de l'obra, dirigida per Joan Castells amb el text de Josep Maria Folch i Torres adaptat per Castells.

Temes

El tema principal són les peripècies d'en Massagran. Es tracta d'un heroi desmanegat i voluntariós que soluciona tots els problemes de

forma enginyosa, sense caure mai en el desànim davant de les dificultats i oferint un model positiu de comportament.

Per altra banda, en Massagran recull també les concepcions eurocèntriques que justifiquen el colonialisme, cal tenir en compte que l'obra de Folch i Torres és publicada l'any 1910 i que reflecteix el tòpic de l'època. Les aventures se situen en uns països primitius que encara no han estat culturitzats per occident i que són netament inferiors en tots els aspectes. Aquest aspecte també el trobem reflectit en altres obres i còmics de l'època, com ara Tarzan (l'heroi blanc que es mostra superior en un medi que no seria el seu), Tintín (en països «exòtics», on sempre és superior pel seu enginy, lògica i tècnica) o Babar (salvat i format a la metròpoli es converteix en un governant africà ben vist per la metròpoli). En contraposició, podríem citar Astèrix i Obèlix: antiimperialistes xovinistes i simpàtics, produïts per una cultura totalment romanitzada; o bé Sankokan, clarament anticolonialista.

ASTÈRIX I OBÈLIX 50 ANIVERSARI

Carla Casermeiro, Mireia Orellana i
David Claparols.

Una calorosa tarda d'estiu del 1959, en un minúscul apartament del centre de París, el guionista René Goscinny i el dibuixant Albert Uderzo van donar vida a un petit personatge al qual van posar per nom Astèrix, un «antiheroi» inspirat en la història de França sense cap vocació internacional. En realitat, el part va ser doble. Després d'uns cigars i uns quants gots més de pastís, va néixer Obèlix. «Vam decidir que ja que estàvem mal pagats almenys ens divertíem», va confessar Uderzo en la presentació del volum que celebra els 50 anys d'una de les aventures més exitoses del còmic (300 milions d'exemplars venuts a tot el món). Titulat L'aniversari d'Astèrix i Obèlix, el llibre d'or, l'àlbum va sortir a la venda el 22 d'octubre passat a 15 països, entre ells Espanya. La tirada de la primera edició de l'àlbum número 35 de la saga puja a tres milions d'exemplars. Uderzo, que continuar firmant els seus treballs juntament amb Goscinny, tot i que aquest va morir als 51 anys el 1977.

Ha jugat en la ficció amb l'aniversari real dels personatges. En la seva última entrega, Astèrix i Obèlix s'obliden que és el dia del seu aniversari i se'n van a caçar al bosc. Al seu poblet, els habitants s'afanyen a preparar una festa, a la qual han invitat els personatges principals que Astèrix i Obèlix han conegut en les seves aventures al llarg de l'imperi romà i més enllà. Tots faran l'impossible per estar presents a la cita, inclosos Juli Cèsar i Cleopatra. Els detalls es mantenen en secret fins al dia D. «S'ha convertit en un fenomen universal i en un heroi, quan inicialment no tenia aquesta vocació», va analitzar Uderzo, de 82 anys, acompanyat de la filla de Goscinny, Anne, a la Biblioteca François Mitterrand de París. Tots dos van recordar la gènesi d'Idèfix, el gosset que va sorgir com a figurant i que a petició dels lectors es va convertir en un personatge més. En-

cara que, segons la seva filla, a Goscinny «només li agradaven els animals per dotzenes, com les ostones o els cargols». No era l'única cosa que el separava d'Uderzo, que estima els avions –les ales del casc d'Astèrix en donen fe– tant com els temia Goscinny. Per això, un dels actes paral·lels del 50è aniversari és un espectacular vídeo –penjat a Youtube–, en què la patrulla francesa d'acròbates aeris dibuixa la figura d'Astèrix al cel. El mig segle dels irreductibles gals serà celebrat també amb la primera exposició dels guions i dibuixos originals, un espectacle musical, un segell i muntatges humorístics en diversos punts de la ciutat de París.

PERSONATGES

Astèrix, l'heroi d'aquestes aventures. Un petit guerrer, amb l'esperit astut i la intel·ligència viva. Les missions perilloses li són confiades sense titubeigs. Rep la seva força sobrehumana de la poció màgica. Lògicament, és el personatge principal de totes les aventures. Totes? Bé de vegades deixa el paper protagonista als seus amics. Astèrix és un incansable viatger. L'hem vist gairebé per tota Europa: Alemanya, Grècia, Anglaterra, Espanya, Suïssa o Bèlgica, a més de viatjar per tota França, un parell de vegades va estar a Lutecia i en una altra ocasió a l'illa de Còrsega, també va visitar Itàlia, o més concretament Roma. Però també l'hem vist en altres continents, a Àsia: a l'Orient Mitjà i a l'Índia; a l'Àfrica: a Egipte; a Amèrica, i fins i tot en llocs mitològics com l'Atlàntida. I allà on va deixar un munt d'amistats. El seu millor amic és Obèlix. No se li coneix família, encara que no li han faltat pretendents, algun amor i fins i tot algun fill. És, com a bon gal, amant dels tiberis, també té el seu mal humor, és poc supersticiós i els encanteris no li interessien.

Obèlix, l'inseparable amic d'Astèrix. Repartidor de menhirs i gran amant dels porcs senglars, Obèlix està sempre disposat a abandonar-ho tot per seguir Astèrix a una nova aventura. Què seria d'Astèrix sense Obèlix? Són inseparables, to-

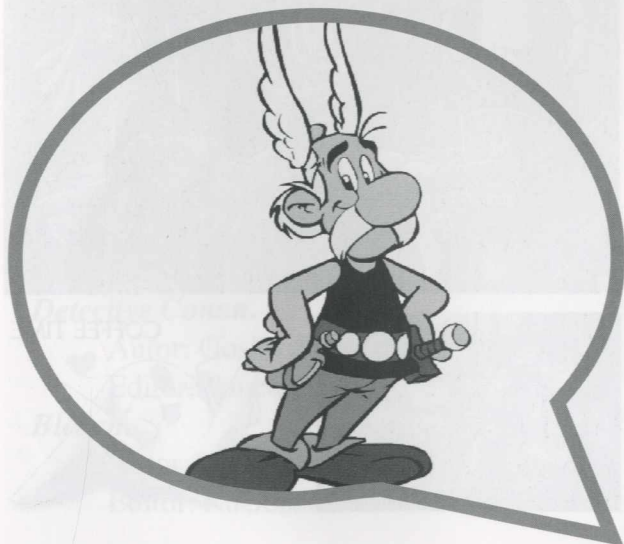

tes les aventures les han viscut junts. És bonàs, golut i enamoradís. Un pèl crèdul i de vegades avariç, però després sempre torna amb els seus amics. De petit va caure dins la marmita de poció màgica, i els efectes són permanents en ell. Això li ha portat algun maldecap, ja que no va poder participar en els Jocs Olímpics i, el que és pitjor per a ell, no en pot tastar-ne més, ja que això portaria greus conseqüències per al seu metabolisme. Li agraden les baralles i apallissar els romans. També li agraden els pirates, encara que si es tracta de donar trompades, li és igual que sigui romà, gal, belga o normand. No deixa a Idèfix sol en cap moment. És el seu fidel amigueta i no permet que ningú el toqui, ni que enderroquin arbres.

Marc Frigola Marcó

L'any 2009 ha fet cinquanta anys de la creació dels còmics d'Astèrix i Obèlix. René Goscinny (guió) i Albert Uderzo (dibuix) van donar vida a aquests personatges, era el 1959.

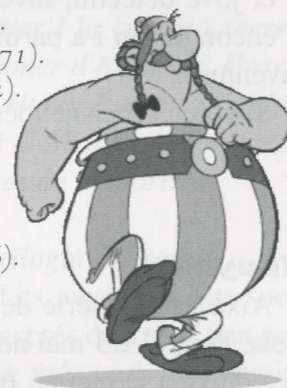
En total en van sortir trenta-tres edicions. Vint-i-cinc d'elles van ser amb el guió de René i dibuix d'Albert Uderzo, però el 1977 va morir René Goscinny, Albert Uderzo es va encarregar del guió i dels dibuixos.

PUBLICACIONS

Amb guió de Goscinny i dibuix d'Uderzo

- Astèrix el gal (1961).
- La falç d'or (1961).
- Astèrix i els gots (1963).
- Astèrix gladiador (1964).
- La volta a la Gàl·lia (1965).
- Astèrix i Cleopatra (1965).
- El combat dels caps (1966).
- Astèrix a Bretanya (1966).
- Astèrix i els normands (1967).
- Astèrix legionari (1967).
- L'escut arvern (1968).
- Astèrix als Jocs Olímpics (1968).
- Astèrix i el calderó (1969).
- Astèrix a Hispània (1969).
- La zitzània (1970).
- Astèrix a Helvècia (1970).
- La residència dels déus (1971).
- Els llorers del Cèsar (1972).
- L'endeví (1972).
- Astèrix a Còrsega (1973).
- El regal del Cèsar (1974).
- La gran travessia (1975).
- Obèlix i companyia (1976).
- Astèrix a Bèlgica (1979).
- Amb guió i dibuix d'Uderzo
- La gran rasa (1979).
- L'odissea d'Astèrix (1981).
- El fill d'Astèrix (1983).
- Astèrix a l'Índia (1987).
- Astèrix la rosa i l'espasa (1991).
- El mal tràngol de l'Obèlix (1996).
- Astèrix i Latraviata (2001).
- El cel ens cau al damunt (2005).

Àlbums extres

- Les dotze proves d'Astèrix (1976) -De la pel·lícula homònima.
- Com Obèlix caigué a la marmita del druida quan era petit (1996) -Història original de Goscinny, il·lustrada modernament per Uderzo.
- L'Astèrix mai vist (2003) -Recull de diferents historietes curtes, incloent-ne algunes de publicades anteriorment de forma dispersa i d'altres d'inèdites.
- L'aniversari d'Astèrix i Obèlix. El llibre d'or (2009) -En motiu del 50è aniversari.
- Uderzo vist pels amics -Homenatge a l'obra d'Uderzo pels seus companys d'ofici

FANÀTICS DEL MANGA

Siham El Yakoubi i Cristina Gironès

Fanàtiques i fanàtics del manga hem pensat en vosaltres i us hem posat un raconet per als "frikis". Parlarem sobre els dibuixos manga, les sèries animades...

Sabeu qui es? Sí, el detectiu Conan i tota la seva penya, que investiguen assassinats.

El detectiu Conan

En Shinitshi Kudo, un jove alumne d'institut i el jove detectiu, investiga un cas. Els dolents l'encongeixen i a partir d'aquí comença la seva aventura.

Si voleu saber-ne més mireu la sèrie!

Inuyasha

Això és una sèrie de manga que té 256 capítols. Però el K3 mai no acaba les sèries, sempre les deixa a la meitat. Inuyasha és un semidimoni que ho ha passat molt malament a la vida, però això canvia quan Kagome cau en un pou i es transporta, al Japó de fa 1500 anys. Per culpa d'un esperit, l'esfera dels 4 esperits queda trosjada i es posen a buscar-la. L'Inuyasha la utilitzarà per convertir-se en un dimoni i ser més fort.

One peace

One piece és una sèrie de les animades, amb batalles, lluites, amistats i un somni per complir. Rufi de petit somiava ser el rei dels pirates, mentre estava al bar amb un amic seu de 20 anys, Chals. Uns pirates comencen una baralla. En Rufi va a la recerca del pirata i el pirata l'agafa i el llença a l'aigua, però no pot nedar perquè al

bar es va menjar una fruita del diable i li prohibeix nedar. A canvi tindrà un poder i el seu és el de l'elasticitat. Chals es llença a rescatar-lo i un mostre li queixala la mà. En Rufi li fa una promesa "em convertiré en el rei dels pirates per poder-te donar el barret de palla que em vas donar abans d'endinsar-te a la mar".

Les cròniques de Tsubasa

Tracta d'una princesa, la Sakura, que vivia en el desert. Allà hi havia dos murs i a ella li encantava contemplar i un dia que els estava contemplant va ser com si la cridesin i va volar misteriosament. Van volar les seves plomes, els seus records. En Shiaoran, el seu millor amic, la salva. Però els seus records queden escampats. Amb l'ajut d'en Faih, en Kurogane i la Mokona els ajudaran, però cadascun té un propòsit diferent.

LLIBRES QUE US AGRADARAN!

Cristina Gironès us recomana:

Us volem recomanar uns quants llibres, els hem agrupat per temes doncs sabem que mai tothom ha tingut els mateixos gustos.

AVENTURA

Las crónicas de Ulysses Moore.

Autor: Pierdomenico Baccalario

Editor: Montena

La emperatriz de los éteros.

Autor: Laura Gallego Garcia

Editor: Alfaguara

POR

El sotano.

Autor: David Zurdo.

Editor: Plaza & Janes

MISTERI

Marina.

Autor: Carlos Ruiz Zafon

Editor: Butxaca

El Príncipe de la Boira.

Autor: Carlos Ruiz Zafon.

Editor: Butxaca

FANTASIA

La cazadora de profecias.

Autor: Carolina Lozano

Editor: Pegasus

El ojo de Iornish.

Autor: D. A. Nelson.

Editor: Montena

MANGA

Detective Conan.

Autor: Gosho Aoyama.

Editor: Planeta Agostini

Bleach.

Autor: Hattori San.

Editor: RaGezone

LLIBRES NOUS

Las crónicas de Crepusculo.

Autor: Stephanie Meyer.

Editor: Alfaguara

Las crónicas de Millenium.

Autor: Stieg Larsson. Editor:

The millenium edition

Pau Salvatella us recomana:

Els set llibres de "Harry Potter"

Aquest llibre explica: Les aventures que li succeeixen a un noi (anomenat Harry Potter), després de descobrir que és un mag.

Llibres de la col·lecció: Harry Potter i la pedra Filosofal, Harry Potter i la cambra secreta, Harry Potter i el presoner d'Azkaban, Harry Potter i el calze de foc, Harry Potter i l'ordre del Fènix, Harry Potter i el Misteri del príncep, Harry Potter i les relíquies de la mort.

El primer llibre de la trilogia d'Eragon

Aquest llibre explica: Les aventures que succeeixen al protagonista després de trobar una pedra mentre anava de caça, més tard, descobreix que era un ou de drac.

Llibres de la trilogia: fins ara s'han publicat tres novel·les. La primera, Eragon; la segona, Eldest i la tercera, Brisinger.

Les Memòries d'Idhun

Aquest llibre explica: les aventures d'en Jack i la Victòria, després de conèixer la "Resistència". Aquest llibre és una barreja de misteri i amor.

Llibres de l'autora: a part del llibre de les memòries d'Idhun, també n'hi ha d'altres de la mateixa escriptora, Laura Gallego Garcia: Finish Mundi, Les cròniques de la torre, etc.

Les Cròniques de Nàrnia

Aquest llibre explica: les històries de dos nois i dues noies que entren a un món màgic. La col·lecció està formada per 7 llibres com El nebot i el mag, El lleó la bruixa i l'armari.

I també recomanem escriptors...

Pau Salvatella

Agatha Christie

Agatha Mary Clarissa, Lady Mallowan, Neix el 15 de setembre de 1890 i va morir el 12 de gener de 1976. Ha estat, segurament, l'escriptora anglesa de novel·la detectivesca més important i innovadora. Sovint és anomenada "reina del crim". També va escriure novel·les sentimentals sota el pseudònim de **Mary Westmacott**.

Agatha Christie és l'escriptora de novel·la detectivesca més coneguda del món i l'autora més venuda de qualsevol gènere, a excepció de William Shakespeare. S'han venut al voltant de dos mil milions d'exemplars dels seus llibres en anglès, i uns altres mil milions en unes cent tres llengües en què ha estat traduïda.

Christie va publicar més de vuitanta novel·les i obres de teatre, principalment del tipus d'habitació tancada i de problema, en la majoria de les quals intervenia algun dels seus personatges principals, Hercule Poirot i Miss Marple. Encara que li agradava variar en la forma establerta de les històries detectivesques, era escrupolosa en el fet de jugar net amb el lector i no amagar-li cap tipus d'informació per tal que pogués resoldre el misteri.

Algunes de les seves novel·les s'han portat al cinema, fins i tot diverses vegades, com per exemple *Assassinat a l'Orient Express*, i *Mort al Nil*.

Miguel Delibes: Periodista i escriptor

Neix a Valladolid el 17 d'octubre de 1920 i mor a Valladolid, 12 març de 2010 va ser un novel·lista espanyol i membre de la Reial Acadèmia Espanyola des de 1975 fins la seva mort, ocupant el butaca "i". Llicenciat en Comerç, va començar la seva carrera com a columnista i posterior periodista de *El Norte de Castilla*, diari que va arribar a dirigir, per passar de forma gradual a dedicar en exclusiva a la novel·la.

Es tracta d'una de les grans figures de la literatura espanyola posterior a la Guerra Civil, per la qual cosa va ser reconegut amb multitud de guardons, però la seva influència va encara més enllà, ja que diverses de les seves obres han estat adaptades al teatre o s'han portat al cinema, i premiades en certàmens com el Festival de Cannes. Marcat profundament per la mort de la seva dona en 1974, en 1998 va patir un càncer del qual mai va arribar a recuperar-se completament.

Miguel Delibes

Premis

- *Premi Nadal, per La sombra del ciprés es alargada (1947)*
- *Premio Nacional de Narrativa, per Diario de un cazador (1955)*
- *Premio Fastenrath de la Real Academia Española, per Siestas con viento sur (1957).*
- *Premio Príncipe de Asturias de las Letras (1982).*
- *Investit doctor honoris causa per la Universidad de Valladolid (1983).*
- *Premio de las Letras de Castilla y León (1984).*
- *Caballero de la Orden de las Artes y las Letras de la República Francesa (1985).*
- *Nomenat Hijo Predilecto de Valladolid (1986).*
- *Investit doctor honoris causa per la Universidad Complutense de Madrid (1987)*
- *Premi Ciutat de Barcelona, per Madera de héroe.*
- *Investit doctor honoris causa por la Universidad de El Sarre (1990).*
- *Premio Nacional de las Letras Españolas (1991).*
- *Premio Miguel de Cervantes (1993).*
- *Medalla d'Or de la província de Valladolid (1993).*
- *Investit doctor honoris causa por la Universidad de Alcalá de Henares (1996).*
- *Premio Luka Brajnovic de la Comunicación, per la Universidad de Navarra (1997).*
- *Premio Nacional de Narrativa, per El hereje (1999).*
- *Medalla de Oro al Mérito en el Trabajo (1999).*
- *Medalla de Oro al Mérito Turístico del Gobierno de Cantabria (2006).*
- *Investit doctor honoris causa por la Universidad de Salamanca (2008).*
- *Nomenat Hijo Adoptivo de Molledo (2009).*
- *Medalla de Oro de Castilla y León per la Junta de Castilla y León (2009).*
- *Medalla de Oro al Mérito Turístico del Gobierno de Cantabria (2009)*

AGENDA CULTURAL

Obra

- La sombra del ciprés es alargada (1947). Premio Nadal
- Aún es de día (1949)
- El camino (1950)
- La barbería
- El loco (1953)
- Mi idolatrado hijo Sisí (1953)
- La partida (1954)
- Envidia (1955)
- Diario de un cazador (1955). Premio Nacional de Literatura
- Siestas con viento sur (1957). Premio Fastenrath
- Diario de un emigrante (1958)
- La hoja roja (1959). Premio de la Fundación Juan March.
- Las ratas (1962). Premio de la Crítica. Adaptada al cine
- Europa: parada y fonda (1963)
- La caza de la perdiz roja (1963)
- Viejas historias de Castilla la Vieja (1964)
- USA y yo (1966)
- El libro de la caza menor (1966)
- Cinco horas con Mario (1966)
- Parábola del naufrago (1969)
- Por esos mundos : Sudamérica con escala en las Canarias (1970)
- Con la escopeta al hombro (1970)
- La mortaja (1970)
- La primavera de Praga (1970)
- Castilla en mi obra (1972)
- La caza de España (1972)
- El príncipe destronado (1973)
- Las guerras de nuestros antepasados (1975)
- Vivir al día (1975)
- Un año de mi vida (1975)
- SOS : el sentido del progreso desde mi obra (1976)
- Alegrías de la Caza (1977)
- El disputado voto del señor Cayo (1978).
- Aventuras, venturas y desventuras de un cazador a rabo (1978)
- Un mundo que agoniza (1979)
- Las perdices del domingo (1981)
- Los santos inocentes (1982)
- El otro fútbol (1982)
- Dos viajes en automóvil: Suecia y Países Bajos (1982)
- Cartas de amor de un sexagenario voluptuoso (1983)
- La censura en los años cuarenta (1984)
- El tesoro (1985)
- Castilla habla (1986)
- Tres pájaros de cuenta (1987)
- Mis amigas las truchas (1987)
- 377A, Madera de héroe (1987)
- Mi querida bicicleta (1988)
- Dos días de caza (1988)
- Castilla, lo castellano y los castellanos (1988)
- Mi vida al aire libre (1989)
- Nacho, el mago (1990)
- Pegar la hebra (1991)
- El conejo (1991)
- Señora de rojo sobre fondo gris (1991)
- La vida sobre ruedas (1992)
- El último coto (1992)
- Un deporte de caballeros (1993)
- 25 años de escopeta y pluma (1995)
- Los niños (1995)
- Diario de un jubilado (1996)
- He dicho (1997)
- El hereje (1998). Premio Nacional de Literatura.
- Los estragos del tiempo (1999)
- Castilla como problema (2001)
- Delibes-Vergés. Correspondencia, 1948-1986 (2002)
- España 1939-1950: Muerte y resurrección de la novela (2004)
- La tierra herida: ¿qué mundo heredarán nuestros hijos? (2005). Escrito conjuntamente con su hijo Miguel Delibes de Castro

MIGUEL HERNÁNDEZ, Centenari del seu naixement

Roger Estrach i David Torrado

Aquest any 2010 es compleixen 100 anys del naixement de Miguel Hernández. És per aquest motiu que el poeta serà recordat a través de diferents actes en municipis i ciutats de més de 16 països de tot el món. Malgrat de Mar és un dels municipis que se suma a aquest homenatge, que inclou la publicació de diverses monografies dedicades al centenari de Miguel Hernández. Neix a Oriola, al Baix Segura, el 30 d'octubre de

1910 i mor a Alacant, L'Alacantí, el 28 de març de 1942. És un dels poetes i dramaturgs més representatius de la poesia espanyola del primer terç del segle XX.

Fill d'una família humil d'Oriola. Fins als 15 anys va tenir una escolaritat normal. Després va haver de deixar l'escola per necessitats econòmiques. Això no li va fer deixar de banda la seva passió per la lectura. Va freqüentar les biblioteques públiques. Hernández es posà molt trist per la mort del seu amic Ramón Sijé. Miguel mor a la infermeria de la presó alacantina a les 5.30 de la matinada del 28 de març de 1942 amb 31 anys d'edat. L'enterren al nínxol número 1009 del cementiri de Nuestra Señora del Remedio d'Alacant, dos dies després de la seva mort.

*Abrazado a tu cuerpo como el tronco a su tierra,
con todas las raíces y todos los corajes,
¿quién me separará, me arrancará de ti,
madre?*

*Abrazado a tu vientre, ¿quién me lo quitará,
si su fondo titánico da principio a mi carne?
abrazado a tu vientre, que es mi perpetua casa,
¡nadie!*

*Madre: abismo de siempre, tierra de siempre: entrañas
donde desembocando se unen todas las sangres:
donde todos los huesos caídos se levantan:
madre.*

*Decir madre es decir tierra que me ha parido;
es decir a los muertos: hermanos, levantarse;
es sentir en la boca y escuchar bajo el suelo
sangre.*

*La otra madre es un puente, nada más, de tus ríos.
El otro pecho es una burbuja de tus mares.
Tú eres la madre entera con todo su infinito,
madre.*

*Tierra: tierra en la boca, y en el alma, y en todo.
Tierra que voy comiendo, que al fin ha de tragarme.
Con más fuerza que antes, volverás a parirme,
madre.*

*Cuando sobre tu cuerpo sea una leve buella,
volverás a parirme con más fuerza que antes.
Cuando un hijo es un hijo, vive y muere gritando:
¡madre!*

*Hermanos: defendamos su vientre acometido,
hacia donde los grajos crecen de todas partes,
pues, para que las malas alas vuelen, aún quedan
aires.*

*Echad a las orillas de vuestro corazón
el sentimiento en límites, los efectos parciales.
Son pequeñas historias al lado de ella, siempre
grande.*

*Una fotografía y un pedazo de tierra,
una carta y un monte son a veces iguales.
Hoy eres tú la hierba que crece sobre todo,
madre.*

*Familia de esta tierra que nos funde en la luz,
los más oscuros muertos pugnan por levantarse,
fundirse con nosotros y salvar la primera
madre.*

*España, piedra estoica que se abrió en dos pedazos
de dolor y de piedra profunda para darme:
no me separarán de tus altas entrañas,
madre.*

*Además de morir por ti, pido una cosa:
que la mujer y el hijo que tengo, cuando pasen,
vayan hasta el rincón que habite de tu vientre,
madre.*

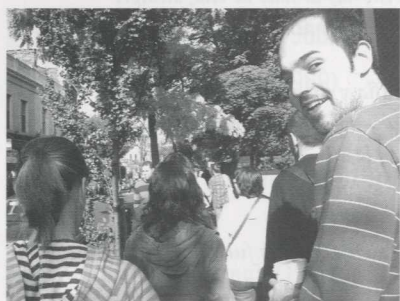
ENTREVISTA A DANI BUHIGAS ROSILLO

Ex-alumne

Paula Bahí

En Dani Buhigas és un ex-alumne de l'IES Llagostera de la primera promoció: va ser alumne de 3r d'ESO en el curs en el qual es va posar en marxa l'IES en els "barracons" de Can Gortarra, era el setembre de 1996: d'això ja en fa uns 14 anys! ... Ufff, molt de temps !!

Ara viu a Londres, hi va estudiar un curs de Composició i Maya per efectes especials i s'hi va quedar a treballar.

Parla'ns de la teva feina, a què et dediques? Des de quan?

Ara farà uns 3 anys que treballa a Framestore Londres. Una empresa que es dedica a fer efectes especials per a pel·lícules i anuncis de televisió.

Jo sóc TD (technical director) i la meva feina és il·luminar, modelar i organitzar objectes, personatges i escenaris en 3D.

L'objectiu és crear la il·lusió que aquests objectes són reals

i van ser filmats en el rodatge de la pel·lícula.

En quines pel·lícules has participat? Algun premi, Òscar, Bafta?

He treballat en "La brújula dorada", "Las crónicas de Narnia: Principe Caspian", "Batman: El caballero oscuro", "Donde viven los monstruos", "Avatar", "Harry Potter y las reliquias de la muerte" i "Furia de Titanes".

Pel que fa als premis, a Framestore vam guanyar l'Òscar i el Bafta als millors efectes especials per "La brújula dorada" i "Avatar", i vam estar nominats per "Batman: El caballero oscuro".

Avatar, per què se la considera una pel·lícula tècnicament revolucionària? Creus que el 3D és el futur?

Avatar ha revolucionat la indústria del cinema, ja que és la primera pel·lícula filmada en stereoscopic, és la utilització de 2 càmeres en la filmació i així poder projectar 3D real; s'han utilitzat una gran quantitat d'efectes especials a un grandíssim nivell.

Realment crec que el 3D és el futur, o més ben dit, és el present, i sobretot ara que aquesta tecnologia estarà a l'abast de l'usuari amb les televisions en 3D.

Cal destacar que hi ha 2 tipus de 3D. El primer és l'utilitzat a Avatar, anomenat stereoscopic, que és gravat i produït per ser visualitzat en 3D des de l'inici del rodatge; i després ens trobem el 2D/3D (utilitzat a "Furia de Titanes"), que és el "3D fals", que és creat en l'etapa de postproducció i que crea una falsa sensació de 3D.

En quina pel·li estàs treballant? Ens pots avançar alguna novetat?

Ara mateix estic treballant en "Gravity", la nova pel·lícula d'Alfonso Cuarón. Em sap greu però no puc donar més detalls, ja que hem de mantenir-ho en secret.

Recomana'ns alguna bona pel·lícula... Suposem que ets un gran cinèfil, o no?

Jo us recomanaria "Como entrenar a tu dragón", "Fantástico señor zorro", "Un profeta", "District 9", "Up", "En tierra hostil" i "Malditos bastardos"... Com pots veure, sí que sóc bastant cinèfil.

Quin record guardes dels anys a l'IES?

La veritat és que queda molt lluny, però els records que em queden són bons.

Ja saps que a Llagostera tens un "club de fans", que s'esperen a veure tots els crèdits fins que troben el teu nom i es posen a aplaudir? Naturalment, davant la cara de sorpresa dels que ja comencen a recollir la sala preparant-la per la propera sessió!

Gràcies Dani.

CINEMA RECOMANEM...

AVATAR 3D

Pau Rusiñol i Gerard Comas

Avatar es va estrenar el 23 d'octubre de 2009. Dirigida per James Cameron s'ha convertit en la pel·lícula més taquillera de tota la història del cinema, superant-se a ell mateix doncs fins ara la més taquillera era Titànic. Cameron hi ha treballat 10 anys, la pel·lícula ha estat gravada íntegrament en 3D, aquesta és la gran innovació tècnica reconeguda amb el gran èxit de públic i amb 3 Oscars: Millor Fotografia, Millor Direcció Artística i Millors Efectes Visuals.

INVICTUS

Àlex Fontanals.

Clint Eastwood el director:

Clint Eastwood és un actor, director i productor nord-americà, conegut pels seus papers en nombroses pel·lícules de tipus western, i ha sigut molt valorat per les últimes pel·lícules que ha dirigit.

Invictus la pel·lícula:

Invictus és un drama biogràfic basada en la vida de Nelson Mandela, durant la copa del món de rugby de 1995 celebrada a Sudàfrica després

de dècades d'apartheid (un partit creat a Sudàfrica al que només podien votar les persones que no fossin de color).

Morgan Freeman representa a Nelson Mandela i Matt Damon com a François Pienaar, el capità de l'equip de rugbi de Sudàfrica. La història està basada en la novel·la de John Carlin El Factor Humà.

Argument:

La pel·lícula dona una mirada a Mandela després de la caiguda de l'apartheid i de sortir de la presó, la seva elecció com a President de Sudàfrica i els seus esforços per convertir la Copa del Món de Rugby de 1995 en un instrument per unir la seva nació..

THE SIMPSONS MOVIE

Albert Puig

La pel·lícula dels Simpsons va ser estrenada l'any 2007. L'autor d'aquesta sèrie és Matt Groening i també és l'autor d'aquesta pel·lícula.

És la primera pel·lícula de Los Simpsons.

Sinopsi: la famosa ciutat d'Springfield té un llac contaminat i intenten fer un pla ecològic per conservar-lo i conservar així el seu entorn.

Però el maldestre Homer Simpson adopta un porc i llença els seus excrements al llac, provocant que una organització ecologista els tanqui dintre d'una gran cú-

pula, per aïllar-los (a ells) del món i viceversa.

Si vols saber-ne més, compra't la pel·lícula.

LUNA NUEVA

M. Jesús Alves

Luna Nueva és la continuació de Crepúsculo, una pel·lícula basada en la novel·la de l'escriptora Stephenie Meyer i adaptada per Melissa Rosenberg. És la segona part i mostra un moment molt fosc en la vida del protagonista.

Bella Swan, una adolescent que s'enfronta a una depressió des que ha marxat el seu promès Edward Cullen, un vampir que la deixa per evitar posar en perill la seva vida. La situació, l'acosta al seu amic Jacob Black, qui comença un procés de metamorfosi que el transforma en un home llop.

La meua opinió no és gaire positiva, perquè a mi no em va agradar gaire.

QUE SE MUERAN LOS FEOS

Judith Reina Naima Renart i M. Jesús Alves

Recomanem aquesta pel·lícula perquè és graciosa i té molt d'humor. Hi han actors espanyols famosos.

El 23 d'abril es va estrenar al cinema.

CINEMA 2009-10

Roger Bahí

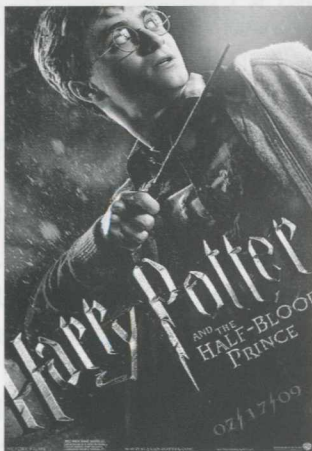
Aquest curs 2009/10 hem pogut veure grans pel·lícules al cinema, des d'Avatar, que s'ha convertit en la més taquillera de tota la història cinematogràfica fins a noves versions de clàssics, com l'última pel·lícula de Tim Burton, Alicia en el País de les Meravelles.

Aquí teniu un recull de les més interessants:

ALICIA EN EL PAÍS DE LAS MARAVILLAS, Tim Burton (Alice in Wonderland)

L'argument és una continuació de la història i de fet és una barreja feta pel director Tim Burton entre parts del primer i del segon llibre de l'escriptor Lewis Carroll (Alicia en el País de las Meravelles i A Través del Mirall). És en 3D, encara que no siguin unes tres dimensions gaire espectaculars. Hi intervenen actors molt famosos (Johnny Deep, Helena Bonham-Carter, etc.). L'Alicia, que ja té dinou anys, està a punt de decidir si es casarà o no, però just en aquell moment torna a veure un conill blanc passejant per uns jardins. No dubta a seguir-lo, i la condueix cap a un forat que hi ha sota un arbre. Cau i torna a arribar al País de les Meravelles. Ara està governat per la Reina Roja, la germana de l'antiga reina. L'Alicia torna a veure el barreter boig, la llebre, etc. Amb ells s'enfronta a la Reina Roja. És tracta d'una gran pel·lícula amb moltes escenes gracioses. L'estrena va tenir molt d'èxit, més fins i tot que Avatar!

HARRY POTTER I EL MISTERI DEL PRÍncep,

David Yates (Harry Potter and the Half-Blood Prince)

La sisena entrega de la saga de Harry Potter va arribar l'estiu passat als cinemes, batent el rècord de venda del primer cap de setmana que tenia l'anterior episodi de la mateixa sèrie. Aquesta vegada el professor Dumbledore demana a l'Horaci Llagot que torni com a professor de l'escola de Hogwarts. Però no només vol que torni per fer de professor, sinó que desitja fermament una cosa que posseeix. En Harry ajuda en Dumbledore a la recerca dels horricreus per a poder destruir definitivament en Voldemort (el dolent de la saga). La pel·lícula, igual que el llibre, acaba amb un tràgic final inesperat. Pel·lícula molt entretinguda, amb els sorprenents girs d'argument habituals en aquesta sèrie, que va estar nominada a un Òscar (millor fotografia) i al premi anglès Bafta als millors efectes especials i al millor disseny de producció.

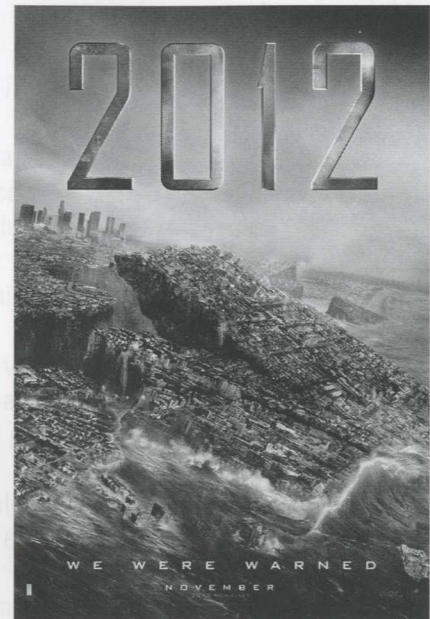
MICHAEL JACKSON

EL REI DEL POP

2012, Roland Emmerich

Aquest film apocalíptic, ens parla d'una fi del món molt precipitada i una mica surrealista l'any 2012, la mateixa que predeia el calendari maia. La història comença a l'Índia, on uns científics descobreixen que el Sol emet radiacions solars molt grans, i que els neutrins que emet provoquen reaccions físiques a la Terra.

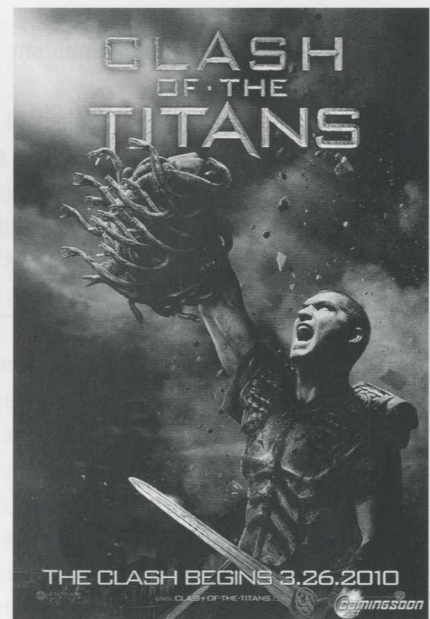
Jackson Curtis, separat de la seva dona, va a buscar els dos fills seus (a casa de la seva ex que viu amb una nova parella) per a portar-los de càmping. Un cop allà, al vespre, troben un emissor d'una ràdio, que els parla que el món s'acabarà el 21 de desembre d'aquell any, i que s'estaven construint unes grans naus a l'Himàlaia per a salvar-se, però que només poden comprar places els més rics. Mentrestant, l'exdona d'en Jackson està al supermercat, on hi ha un terratrèmol i hi apareix una grandiosa esquerda. A partir de llavors, en Jackson reserva una avioneta, per a poder marxar amb la seva família i salvar-se d'una mort segura. La ciutat comença a destruir-se, el volcà de Yellowstone erosiona... Però els polítics calmen la gent, dient-los que no passa res i que tot està en calma... Fins que comencen a produir-se uns tsunamis i la família haurà de fer tot el possible per arribar a l'Himàlaia i entrar a les naus, encara que saben que hi han d'arribar amb una avioneta i que no hi tenen plaça reservada... La pel·lícula té uns efectes especials força bons en alguna escena, però és molt surrealista. Fa patir bastant.

FÚRIA DE TITANES, Louis Leterrier (Clash of Titans)

Aquest film, rodat en 2D però transformat en format de 3D, ens mostra un enfrontament entre Déus de la mitologia grega i la població. Representa que estan en una era en què els grecs ja no respecten els Déus. El germà de Zeus (el Déu més important), anomenat Hades, vol destronar el seu germà, fent així que Zeus, creador de la població, cregui que els homes ja no l'estimen. Ell li dóna permís a Hades per venjar-se dels homes. Perseo, un semi-déu (fill de Zeus i de la seva mare), ha de lluitar per protegir la seva família i s'encomana la tasca de derrotar Hades. Per fer-ho, aplegarà una tropa i haurà de passar per camins perillosos, anar per l'inframón, lluitar contra Medusa, contra el cracken... I no serà gens fàcil. Els Déus li ofereixen ajuda, però ell lluitarà com un home, ja que no creu ser fill de Zeus.

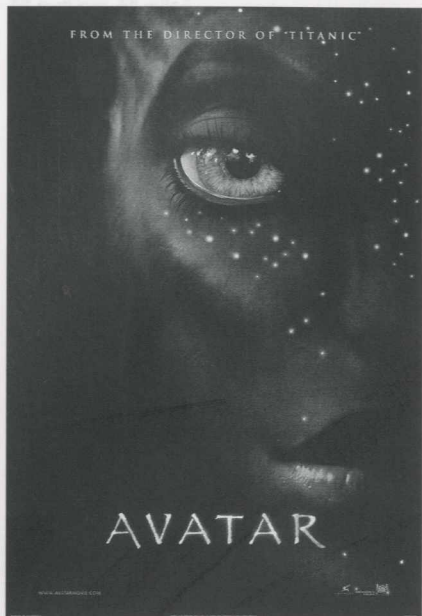
Aquesta trepidant aventura és un "remake" de la pel·lícula original, també anomenada Fúria de Titanes, estrenada l'any 1981, encara que per ser dels anys 80 tenia uns efectes especials molt dolents. No val la pena anar-la a veure en 3D, ja que hi ha moltes escenes que no tenen gens de relleu. És una pel·lícula molt emocionant, amb un so i efectes especials esplèndids. Us la recomano a tots.

AGENDA CULTURAL

Miguel Funes 2009-10

AVATAR, James Cameron

Avatar és una pel·lícula de ciència ficció nord-americana, escrita, produïda i dirigida per James Cameron i protagonitzada per Sam Worthington, Zoe Saldaña, Sigourney Weaver, Stephen Lang i Michelle Rodríguez.

El pressupost oficial d'Avatar va ser de 237 milions de dòlars, encara que algunes estimacions el situen entre els 280 i els 310 milions, més altres 150 milions dedicats al màrqueting.

La pel·lícula es va estrenar el 18 de desembre de 2009 a gran part d'Europa i als Estats Units, així com a Mèxic i Paraguai, encara que en alguns països es va projectar en dates diferents, tant anteriors com posteriors, l'estrena internacional.

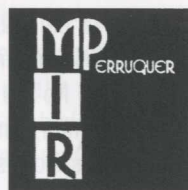
Argument:

Ambientada a l'any 2154, els esdeveniments que narra es desenvolupen a Pandora, una lluna del planeta Polifem habitada per una raça humanoide anomenada na'vi, amb la qual els humans es troben en conflicte pel fet que un dels seus clans es troba assentat al voltant d'un gegantí arbre que cobreix una immensa veta d'un mineral molt cotitzat i que suposaria la solució als problemes energètics de la Terra: el unobtainium. Jake Sully, un "marine" que va quedar paraplàgic, és seleccionat per participar en el programa Avatar, un projecte que transporta la ment dels científics a uns cossos artificials de na'vi perquè així la comunicació amb els nadius sigui més senzilla. El cap científic del projecte, el coronel Quaritch, que dirigeix la defensa de la base humana a Pandora, convenç Jake perquè li proporcioni informació sobre els nadius en cas que fos necessari recórrer a la força perquè marxin. En un principi, Jake compleix professionalment la seva missió, però s'enamora d'una de les natives, Neytiri, i s'adona que aquests mai renunciaran a la seva terra, fent inevitable un conflicte armat, en ell haurà de decidir de quin costat està.

GARATGE EMILI ROGET
AGENT OFICIAL PEUGEOT

Taller, recanvis i vendes
Ctra. Girona - Sant Feliu de Guixols, km 13
Tel. 972 83 01 67 - Fax 972 83 04 60
17240 LLAGOSTERA (Girona)

JOSEP MIR MIQUEL
C/ CONSELLERS n.º 21
17240 LLAGOSTERA
TEL: 649 74 95 57

MICHAEL JACKSON

EL REI DEL POP

Clàudia Núñez

Aviat ja farà un any que ens ha deixat el rei del pop, un ballarí, cantant artista i compositor.

Els Jackson Five el 1971

A l'any 1958 va néixer Michael Joseph Jackson al 2300 de Jackson Street d'un poble d'Indiana, concretament a Gary.

Als tres o quatre anys de Michael, els seus germans ja formaven part d'un grup de música. Ell en veure'ls desitjava formar-ne part, i de vegades ja des de ben petit hi col·laborava tocant els "bongos".

Als cinc anys la seva mare el va descobrir cantant i fascinada pel seu talent va convèncer el seu marit perquè l'escoltés. I al cap de poc ja cantava com a vocalista del grup dels seus germans en substitució del seu germà Jermaine.

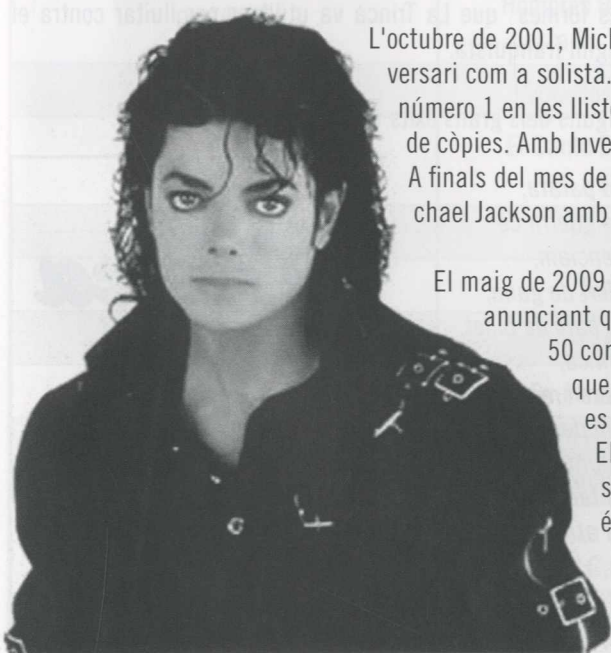
El grup primer es va dir Ripples i Waves, després Ripples i Wave plus Michael més tard. Finalment es va passar a dir: The Jackson Five.

Van treballar durant alguns mesos més en bars i restaurants. A finals dels anys 60 van aconseguir la fama gràcies a Berry Gordy, propietari de la discogràfica Motown Records, amb qui van firmar un contracte el març de 1969.

Michael, encara component del grup familiar, va gravar el seu primer èxit, titulat Ben.

El 1982 va començar la fama per a Michael Jackson amb l'àlbum Thriller, es va fer famós per la cançó del mateix nom de l'àlbum i concretament pel videoclip, un curtmetratge d'uns 15 minuts, és el més venut de la història amb 109 milions de còpies.

El 1991 va treure l'àlbum Dangerous, en va vendre 29 milions de còpies.

L'octubre de 2001, Michael va publicar l'àlbum Invencible per a celebrar el seu 30è aniversari com a solista. L'àlbum (el més car que s'ha produït fins ara) va debutar com a número 1 en les llistes d'èxit de tretze països i des de llavors se n'han venut 8 milions de còpies. Amb Invencible la música de Michael va girar cap a un estil més R&B.

A finals del mes de març de 2006, s'especulava amb la possibilitat del retorn de Michael Jackson amb una nova imatge. Durant aquest any va rebre el "Diamond Award".

El maig de 2009 compareixia de nou en una roda de premsa mediàtica a Londres, anunciant que el 13 de juliol hi començaria la seva última gira "This is it": 50 concerts, que durarien fins al març del 2010. Era la primera vegada que parlava en públic des del 2006. En poc més de dues setmanes es van esgotar les entrades per als concerts.

El 25 de juny de 2009 mor a causa d'un atac de cor a la seva mansió a Los Angeles. Se l'enduen ràpidament a l'hospital, però ja és mort, encara que durant una hora i mitja continuen intentant reanimar-lo sense poder-hi fer res. Malauradament, no va poder arribar als concerts i en aquell tràgic 25 de juny va morir el gran Rei del pop.

AGENDA CULTURAL

SKA HISTÒRIA

Pau Salvatella, Pau Sànchez i Emili Roget

El 1959-1960 s'inventà l'Ska, una música procedent de Jamaica. Després del seu gran èxit, la música va arribar a Anglaterra (allà la utilitzaren com a música protestant). A partir d'allà s'escampà per tot el món, creant grups famosos com Madness, Tokyo Ska Paradise Orchestra, Reel Big Fish, Trojan, etc.

COMPONENTS D'UN GRUP D'SKA

Instruments bàsics:

Instruments de vent (generalment metàl·lics, com: saxofon i trompeta.) Guitarres i Bateria.

Altres:

Baix elèctric
Teclat (sintetitzador)
Veu

Música:

Estils: Ska-Punk, Ska-Jazz, Ska-Blues, Reague i Jungles.

LA TRINCA

Pau Sanchez i Emili Roget

La Trinca és un grup de música i espectacle molt conegut a Catalunya.

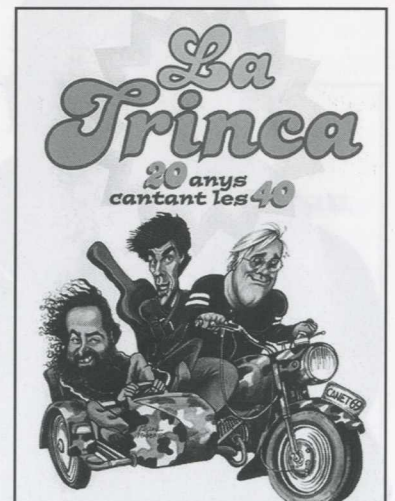
La formaven tres persones, anomenades Josep Maria Meinat, Toni Cruz i Miquel Àngel Pasqual. Aquests cantaven cançons en català, per cert molt bones, i algunes cançons les van traduir en castellà.

A Sud-Amèrica són molt coneguts per una cançó que van cantar a l'any 1985 anomenada "Quiero una novia pechugona".

La Trinca va publicar 38 discos entre els anys 1969 i 1989, cantant sempre en català. Cantaven en català encara que en aquella època hi haguessin dificultats per al català a Espanya. Cantar i triomfar en català sempre va ser una de les formes que La Trinca va utilitzar per lluitar contra el règim franquista.

Alguns dels grans èxits van ser:

- La patata,*
- La guerra de l'enciam,*
- Mort de gana,*
- El baró de bidet,*
- Trinca,*
- Sexe i rocanrol,*
- Em descontrolen les neurones,*
- El far West,*
- Ja arriba La Trinca*

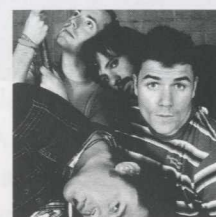

EL CANTO DEL LOCO POR MÍ Y POR TODOS MIS COMPAÑEROS

Clàudia Núñez

“El Canto Del Loco” és un grup de música espanyol d'un estil pop rock. El grup va ser creat el 1994 per Dani Martín i Ivan Ganchegui (que més tard abandona el grup). Els dos eren fans de Radio Futura i sobretot d'una cançó d'aquest grup, anomenada El canto del gallo, i d'aquí va sorgir el nom d'El Canto del Loco.

Abans del seu primer concert, David Otero, cosí de Dani Martín, es va unir al grup.

Tipus	Títol	Any
Àlbum	El Canto Del Loco	2000
Àlbum	A contracorriente	2002
Àlbum en directe + DVD/VHS	El Canto Del Loco en directo, la Sala Caracol	2003
Àlbum	Estados de ánimo	2003
Àlbum en directe	El Canto Del Loco en directo, sala Bikini	2004
Àlbum	Zapatillas	2005
DVD/UMD	Hombres B El Canto Del Loco, estadio Vicente Calderón	2005
Recopilatori	Pequeños grandes directos	2006
Àlbum en directe	El Canto Del Loco en directo, sala Oasis	2006
DVD	ECDL episodio 1	2006
Recopilatori	Arriba el telón	2007
Àlbum	Personas	2008
Reedició	De personas a personas	2008
Pel·lícula - Documental	El Canto Del Loco: Personas (La Película)	2009
CD + DVD	Radio La Colifata presenta: El Canto Del Loco	2009
CD + DVD	Por mí y por todos mis compañeros	2009

AGENDA CULTURAL

POR MÍ Y POR TODOS MIS COMPAÑEROS

"Por mí y por todos mis compañeros" és un CD+DVD amb cançons clàssiques de diversos gèneres de la música espanyola. Aquesta última producció conté 11 cançons produïdes i gravades a l'estil d'El Canto Del Loco.

En la "caràtula" de l'àlbum, hi ha unes paraules del grup: "Desde que tenemos uso de razón escuchamos música y la música nos ha generado sensaciones como pocas cosas lo han hecho. Desde entonces nos han acompañado en nuestra vida muchas canciones y se han ido sumando otras. En nuestro país se han hecho grandes canciones así que con todo el respeto del mundo y desde donde las sentimos, las hemos grabado".

Les cançons del CD són:

1. **El garrotín**, amb Smash
2. **Años 80**, amb Piratas
3. **Aunque tú no lo sepas**, amb Quique González i Enrique Urquijo
4. **No puedo vivir sin ti**, amb Los Ronaldos
5. **Aquellas pequeñas cosas**, amb Joan Manuel Serrat
6. **La casa de la bomba**, amb Brighton 64
7. **Mejor**, amb Los Brincos
8. **María La Portuguesa**, amb Carlos Cano
9. **Feo, fuerte y formal**, amb Loquillo y los Trogloditas
10. **Nada de nada**, amb Cecilia
11. **Se acabó**, amb María Jiménez

El DVD es diu "Y por mí el primero", que mostra imatges úniques dels camerinos, cantant cançons que no són "singles", però que els ajuden a sortir a escena amb energia.

El grup diu que "son unos calentamientos que hacemos en camerinos antes de salir y aquí van unos temas que casi ninguno fue "single" y que nos encanta tocar antes de los conciertos".

"Por mí y por todos mis compañeros" es va publicar el 24 de novembre juntament amb "La Radio Colifata presenta: El Canto Del Loco", que conté 12 grans èxits.

Esteve Esteve Casellas

17240 LLAGOSTERA
Can Pons - Pompeu Fabra, 29 Tel. 972 830 073

17007 Fontajau - GIRONA
Rambla Xavier Cugat, 6 -10 Tel. 972 227 490

Robert Corominas

TALLER I BOTIGA FORD
Carretera Sant Llorenç, 2
17240 Llagostera (Girona)
T. (+34) 972 83 05 78
F. (+34) 972 83 03 35
info@robertcorominas.com

BOTIGA MULTIMARCA
Carrer Ramal, 4
17240 Llagostera (Girona)
T. (+34) 972 83 20 42
F. (+34) 972 83 03 35
info@robertcorominas.com

JOAN ANTONI SAMARANCH

Anna Ayach Porsell

El president d'honor del Comitè Olímpic Internacional va morir el dimecres 21 d'abril al migdia, als 89 anys, a l'Hospital Quirón de Barcelona, a causa d'una insuficiència coronària aguda.

Joan Antoni Samaranch va néixer a Barcelona el 17 de juliol del 1920.

Amb només 18 anys, es va incorporar a les files de l'exèrcit republicà com a sanitari.

Sempre li va agradar l'esport i s'hi va vincular des de ben aviat. Va ser jugador del RCD Espanyol d'hoquei patins. Després en seria entrenador i directiu. Es va fer soci del Barça el 1949 i va col·laborar al llarg de la seva vida en el manteniment de la memòria col·lectiva dels barcelonistes, fent arribar obres al museu del club.

Els seus inicis polítics estan vinculats a la Falange. Va fer carrera en l'administració franquista, també en l'àmbit de l'esport, on va fer cèlebre el lema "Comptem amb tu", quan era delegat nacional d'Educació Física, entre el 1966 i el 1970. També va ser regidor d'Esports de l'Ajuntament de Barcelona durant set

anys. Ocupava càrrecs al Comitè Olímpic Espanyol, i també a l'Internacional, fins que va ser nomenat president de la Diputació de Barcelona, càrrec que ocuparia fins al 1977. Més tard es va convertir en el primer ambaixador espanyol a la Unió Soviètica, després que es van restablir les relacions amb el país.

Quan va arribar al COI, el 1980, Samaranch es va trobar un organisme desprestigiats i que va patir diversos boicots als Jocs Olímpics de Moscou (1980) i als de Los Angeles (1984), a causa de la guerra freda. Sota el seu mandat, però, l'organització dels Jocs es va professionalitzar, i va obrir-se al riu de diners dels patrocinadors i de les televisions. Els últims Jocs Olímpics, els de Pequín del 2008, van recaptar més de 1.700 milions de dòlars. En els últims anys, Samaranch s'havia implicat en la candidatura de Madrid per organitzar els Jocs Olímpics del 2012 i del 2016. De fet, fora d'Espanya es considera que els bons resultats d'aquestes candidatures tenen a veure amb la fidelitat d'alguns membres del COI a Samaranch. La seva implicació en aquestes candidatures va ocupar bona part dels seus últims dies i ell n'era prou conscient. Van colpir unes declaracions de Samaranch en un acte de suport a l'esport espanyol emmarcat en la campanya de Madrid 2016, en què va admetre que li quedava "poc temps".

Tot per el seus animals de companyia

- * Peixos
- * Ocells
- * Gàbies

Carrer Comte Guifré, 21
Telèfon 972 83 03 21
17240 Llagostera (Girona)

Marc Bosch Padrosa

Pg. Romeu, 13. 17240 Llagostera
Tel/Fax 972 83 08 12 - Mòb. 620 680 658

PLA CATALÀ DE L'ESPORT, LA BISBAL

3r d'ESO

JOSEP GENOHER

Emili Roget

Josep Genoher és professor de matemàtiques des de fa una pila d'anys, no?

Sí, a l'octubre farà 32 anys

L'IES ha participat en les Proves Cangur. Què són exactament?

Les Proves Cangur és un concurs de matemàtiques. Es fan arreu de Catalunya alhora. Et donen una sèrie de problemes i tens una hora i mitja per resoldre'ls. Són més de lògica que de càlcul, per això es fan sense calculadora.

Com hem quedat?

Els resultats obtinguts aquest any són, en general, bastant bons; tot i que no puc concretar-los perquè són secrets.

Podríem parlar amb ell de mil coses interessants... però avui volem saber com viu la seva passió: els cotxes de carreres. Acaba de guanyar una copa.

Doncs sí, he obtingut el segon lloc a la primera cursa de la copa Golf del Campionat de Catalunya de Circuits a Alcarràs i tenim la segona cursa el 20 de juny. Les curses de cotxes sempre ha

sigut el meu entreteniment des del 1978, que vaig fer la primera.

D'on surt aquesta passió pels cotxes? Pel negoci familiar, potser?

Dons sí, jo he nascut i viscut enmig de cotxes sempre. I el meu pare des de petit ja em portava a veure curses i ral·lis.

A quants podis has pujat durant tots aquests anys?

Bé, no us ho podria concretar, però us diré els palmaresos. En el 83 vaig quedar segon de provincial; al 84 segon del "Desafio Peugeot"; al 86 primer de la copa Renault de Catalunya; al 88 primer de la copa Ibiza; i al 99 tercer de la copa Diesel 24 hores de Montmeló.

Tens copilot o condueixes sol?

Hi ha hagut ral·lis que sí que n'he tingut, però ara mateix condueixo sol.

El primer copilot que vaig tenir va ser el meu germà Xavier Genoher; el segon va ésser Xavier Sàbat, el germà de la Xon Sàbat; el tercer, en Josep Ventura; i el quart, un altre Josep.

Durant alguna carrera t'ha passat alguna anècdota interessant?

Bé, anècdotes... Les bolcades!

Tothom creu que et pots fer

molt de mal en aquest esport, però jo us asseguro que no. Anem molt ben protegits. De roba, portem uns calçotets que són llargs com uns pantalons, uns mitjons molt llargs, una samarreta de màniga llarga, un "mono" de tres capes, un casc i un passamuntanyes; i ara ens han incorporat una peça darrere el coll per no desnucar-nos.

El cotxe porta extintors per si s'encén; el vehicle per dintre està envoltat d'una estructura de ferro, això permet que el cotxe no es pugui xafar; anem asseguts en una cadira gran com nosaltres; i un cinturó que ens cobreix tota l'espatlla i el pit, tota la cintura, i les cuixes. I vas perfectament collat!

I jo penso que és molt més perillós fer curses per la carretera, on passen molts de cotxes i on pots tenir molts accidents, que no pas en un circuit de ral·li, ja que no pots xocar amb cap cotxe de cares i vas molt ben protegit.

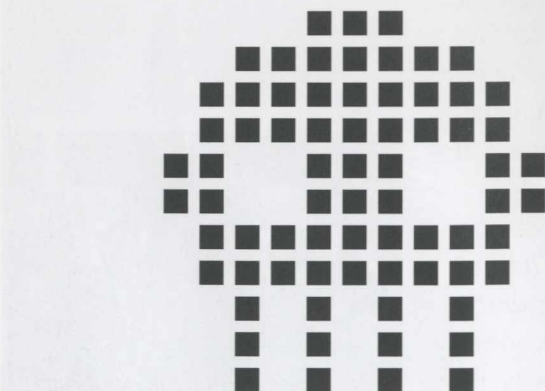
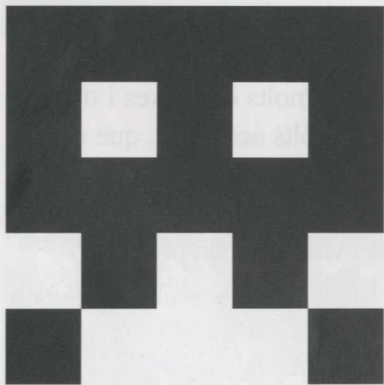
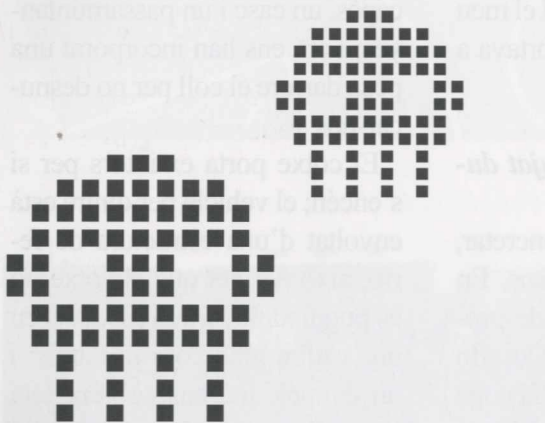
I ja ho sabeu: sempre que vulgueu fer curses aneu a circuits especialitzats!

Moltes gràcies Josep, et farem cas!

Els Videojocs

Adrià Miquel i Dakota Pagès

Un **videojoc** és la interacció amb un espai d'efectes visuals en un dispositiu electrònic amb una pantalla i una sèrie de perifèrics que permeten la interacció. Els suports habituals de joc són una consola de joc, ordinador, PDA o telèfon mòbil. La paraula video a videojoc es refereix tradicionalment a un joc que està creat i s'utilitza amb un seguit d'elements electrònics. Tanmateix, amb l'ús popular del terme "joc", ara es pot referir a qualsevol tipus de dispositiu d'entreteniment. Els sistemes electrònics que s'utilitzen per jugar a videojocs són coneguts com a plataformes; els exemples d'aquests sistemes són els ordinadors personals i les videoconsols

Orígens i història

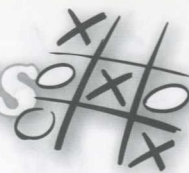
Els videojocs es situen per primera vegada a la història al 1948, on la idea d'un videojoc fou ideada i patentada per en Thomas T. Goldsmith Jr.

Al 1962, "Spacewar!", va ser desenvolupat i va ser nomenat com el primer videojoc d'ordinador, ja que va ser el primer en comercialitzar-se. A finals de l'any 1972, es va llançar el Magnavox Odyssey, la primera videoconsola. Ralph Baer va ser qui va crear la primera consola de joc, la "caixa marró", alguns deien, era el prototipus de la Magnavox Odyssey.

Als anys setanta apareixen les primeres videoconsols portàtils.

Als anys vuitanta apareixen grans súper èxits com Space Invaders de Taito, Tetris o Pac-Man. El 1980, Nintendo crea la sèrie de videoconsols portàtils *Game & Watch* (Joc i rellotge). El 1983 Nintendo presenta al Japó la videoconsola Family Computer (FamiCom), que a altres regions canviaria el nom per Nintendo Entertainment System (NES). Un any després Sega treia al mercat la seva consola Master System, que amb la seva competència pel lideratge indirectament fonamentarien la indústria del videojoc.

El 1989 Nintendo crea la videoconsola portàtil Game Boy.

VIDEO JOCS US RECOMANEM...

Aniol Serra, Carlus Izquierdo i Gerard Comas

Els videojocs són eines per l'entreteniment i en alguns casos són didàctics, encara que pocs. Hi ha molts estils de videojocs com:

- Acció:** *Metal Gear Solid.*
- Arcade:** *Sonic.*
- Aventures:** *Heavy Rain.*
- Conducció:** *Need for Speed.*
- Esports:** *Pro evolution soccer i FIFA.*
- Estratègia:** *Age of mythology*
- Plataformes:** *Mario.*
- Puzzle:** *El professor Layton y la Flauta del Diablo.*
- Rol:** *World of warcraft.*
- Simulador:** *Els Sims.*

La majoria de joves juguem a diferents tipus d'estils, els més freqüents són:

-Acció, Esports, Conducció, Aventures, Rol i Plataformes.

Les consoles més comprades són la Wii, Xbox 360 i PS3. També podem afegir-hi la PS2, més coneguda com a "Play".

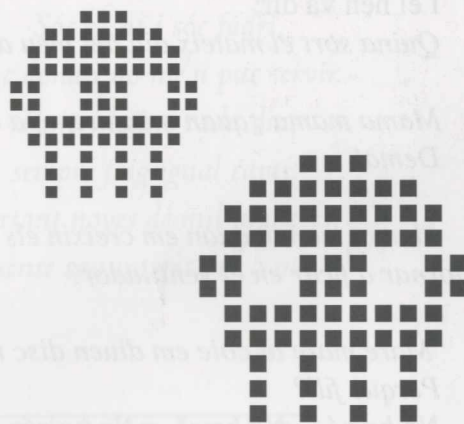
Recomanem:

De 3 a 8: *Eyepet i en Mario.* També hi han jocs d'acció per a aquesta edat, com el *Batman.*

De 8 a 12: *FIFA i PES, Need for speed, Superbikes.*

De 12 a 18: *Call of duty, GTA, Assassin's creed.*

Pizzeria La Lluna
PIZZES ARTESANES
GARNES A LA BRASSA
PIZZES A DOMICILI
 C/Fivaller, 26 "can Pep"
 LLAGOSTERA (Girona) Tel. 972 80 55 66

Dental Llagostera
 Dr. Jacinto J. Ortiz Fernández
 Odontólogo-Ortodoncia
 Pl. Catalunya, 8 - 1r 1a
 Tel. 972 80 54 86
 Fax 972 83 17 99
 17240 LLAGOSTERA (Girona)

ACUDITS BONS!

Adrià Miquel i Dakota Pagès

Mama mama...

Arriba el pare a casa i li diu al fill:

Amb què jugues Manolete

I el nen respon:

Amb el que em surt dels ous...

En aquell moment el pare deixa anar una bufetada i el nen corre cap a la seva mare dient:

Mama no vull més ous Kinder.

Un nen li diu a la seva mama:

Mama mama en quin dia vaig néixer jo?

La mama li respon:

El 8 de desembre estimat.

I el nen va dir:

Quina sort el mateix dia del meu aniversari.

Mama mama ¿quan menjarem pa d'avui?

Demà!

Mama, mama, quan em creixin els dits, els puc tornar a ficar en el ventilador?

Mare mare al cole em diuen disc ratllat

Perquè fill?

No ho sé ... No ho sé ... No ho sé ...

S'obre el teló...

S'obre el teló, i es veu un munt de porcs caient d'un barranc Com es diu la pel·lícula?

LA CAIGUDA DE L'IMPERI MARRANO

S'obre el teló: i es veu una dona que es diu Mary rosegant una llimona Com es diu l'actriu?

Maryly Monroe (mary lymon roe)

ORDINADORS

Dins de Windows:

Error 005606: impossible detectar teclat, premeu una tecla per continuar

Quis'haendutlabarraespaiadora???

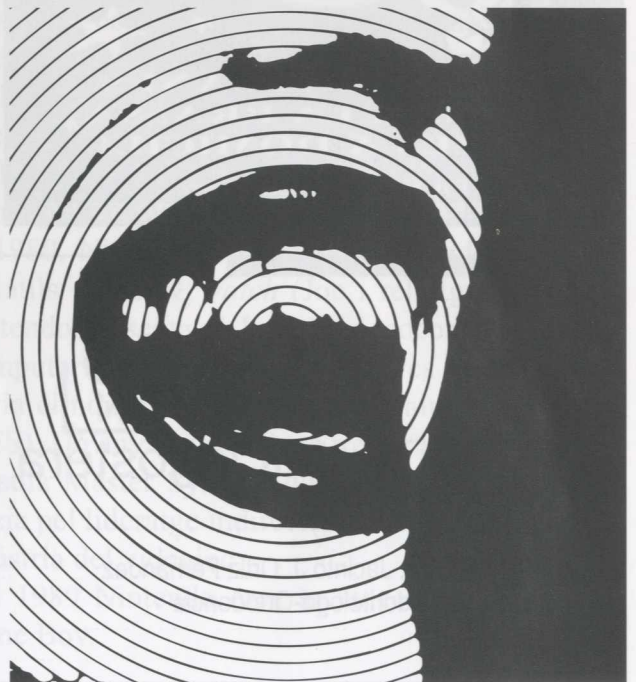
Quina és la diferència entre un Windows 98 i un virus?

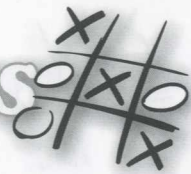
Que el virus és gratis.

Sogr ke elz meos mizatxes pzan pal corretor otojrafic

Quants tècnics de maquinari es necessiten per canviar una bombeta?

Dos: Un per a subjectar la bombeta, i un altre per donar voltes a la taula.

ENDEVINALLES

Albert Puig

Resolt les endevinalles i troba les solucions en la sopa de lletres:

·Puc ser al futur i puc ser al passat;
a vegades faig riure i d'altres plorar;
i espero sempre que em critiquin

per tornar a començar.

·A qui, vés qui ho diria,
el pesar dóna alegria?

·Em vesteixo de vermell,
el foc amb mi no prospera;
tant si crema una caseta
com si crema un castell.

·Què dirà?

que no és cadira;

què dirà?

i mira en l'aire.

Què dirà?

seu a la cadira;

què dirà?

i porta l'aire.

·Qui són els qui sempre van endavant
amb els peus dels altres?

·Qui és aquell,
que sempre crida a tothom
per anar a la processó,
però ell mai no hi anà?

·Sóc casat i sóc fadrí,
tinc dona i no m'en puc servir.

·Pujo i baixo cada dia,
sempre faig igual camí,
portant noves de mil maneres,
sense cap interès per a mi.

T	U	A	D	R	O	G	U	E	R	S	E	P	X	O
C	J	C	A	L	T	R	C	A	L	E	Q	T	V	P
A	L	I	R	G	D	B	G	C	E	T	B	N	C	Q
D	M	O	E	T	G	A	D	H	A	A	V	M	X	J
I	D	P	N	U	E	B	C	V	N	P	R	C	O	I
R	E	T	A	R	F	M	G	T	L	A	E	R	V	B
A	A	X	P	F	N	H	J	U	O	I	M	L	U	O
I	T	S	M	G	C	A	R	T	E	R	O	T	L	F
R	U	B	A	H	R	I	E	J	M	D	N	C	D	A
E	P	L	C	A	L	L	I	S	T	E	S	A	S	Ç

SOPA DE LLETRES

Albert Puig

Troba 12 paraules en Anglès sobre informàtica i sobre l'ordinador:

Les paraules en català: interruptor, dvd, teclat, mail, router, software, pantalla, ratolí, web, torre, estoreta i xip

D	T	W	P	T	O	U	K	I	A	W	D	L	O	S
I	O	R	M	O	U	S	E	C	C	H	I	P	C	O
S	S	E	T	W	Ç	T	Y	X	Z	F	S	P	X	F
P	W	Y	W	E	B	F	B	Q	E	V	P	M	H	W
F	I	E	S	R	E	B	O	S	V	Q	L	A	L	A
G	T	T	T	I	H	L	A	K	P	M	A	T	I	R
H	C	A	E	J	I	A	R	T	G	K	Y	A	M	E
M	H	O	L	D	K	G	D	R	S	R	E	B	X	E
L	N	M	X	Y	O	I	P	V	T	O	E	P	L	C
R	O	U	T	E	R	I	U	O	D	O	M	A	I	L

DISFRED *Fresc*
PEIXATERIA

CASSÀ DE LA SELVA • Tel. 972 46 37 06 • Passeig Vilaret, 31
LLAGOSTERA • Tel. 972 83 18 71 • Passeig Pompeu Fabra, 1
S'AGARÓ • Tel. 972 32 61 97 • Avda. Platja d'Aro, 311 - Edifici Creu de S'Agaró
SANT FELIU DE GUÍXOLS • Tel. 972 32 59 58 • Carrer Especiers, 7
SANT FELIU DE GUÍXOLS • Tel. 972 32 58 62 • Carrer Lleida, 80
SANTA CRISTINA D'ARO • Tel. 972 83 59 32 • Carrer La Teulera, 68

Carns i Embotits

Agustí

C/. Consellers, 2
Tel. 972 83 02 57
17240 LLAGOSTERA

Informació Tel: 972 831 007
Inscripcions Tel: 664 848 206

C/ Cantallops, 9
LLAGOSTERA

CENTRE ESPAI DE BENESTAR

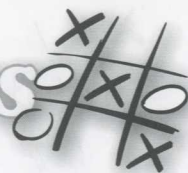

GABINET TERAPÈUTIC RENART-PONT

OSTEOPATIA SACRA-CRANIAL, QUIROMASSATGE TERAPÈUTIC,
DRENATGE LIMFÀTIC, GIMNÀSTICA CORRECTIVA,
ESTÈTICA i BELLESA (unisex)
Neteges cutis-corporals, depilacions, Peelings corporals naturals
Manicura-Pedicura (decoracions-porcellana)

HORARI: Dilluns, dimarts, dimecres i dijous de 9 a 13 h i de 16 a 21 h
Divendres de 16 a 21 h

C/ Lleó I, 41. LLAGOSTERA. Tel. 972 831 007 (Consulta a domicili opcional)

Donna's

Dolors Pico Amat

C/ Consellers, 11 1r 1a
17240 Llagostera
GIRONA

Telèfon : 972 851 444
Mòbil : 696 191 180
donnas@telefonica.net

CARNS I EMBOTITS

ELABORACIÓ PRÒPIA

GASCONS

C/. Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54

LLAGOSTERA

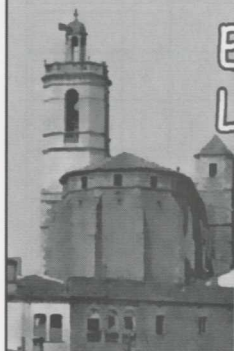
edyce

EDIFICIOS Y CERRAMIENTOS S.L.

Sant Narcís nº. 15 Local 1
Email: edyce@telefonica.net

Tel. 972 47 35 76
Fax 972 47 35 57
17185 VILOBI D'ONYAR

BAR - CERVESERIA

EL RACÓ DE LLAGOSTERA

TELÈFON: 972 831 672
C/ CONSTÀNCIA, 1
17240 - LLAGOSTERA

Taller Mecànic RESTRUDIS

Mecànica i Electricitat en general
Reparació i carga d'aire condicional
i climatitzadors

C/ Ponent, 5 - Pol.Ind. II - 17240 Llagostera
Girona
Tel. 972,83,18,47

PS

PAUHER SCHOOL, C.B.

IDIOMES / TRADUCCIONS
Constància, 1 Baixos - Local 4 -
17240- LLAGOSTERA
Tels. 972 805163 / 972 321224

SUDOKUS

Adrià Miquel i Dakota Pagès

		2	5	6	9	4	7	3
9	6	4				8	5	
7	3			4		9	6	2
6		7	4			5	9	
			9			7	2	6
					7	3		4
5		1	8	3	6	2	4	9
4					1		8	
8		6	2	5				

2	4		7			1	6	
		7		8	9	3		
3				1		7		5
6		4	1	2			3	9
8	7	3				2		1
	2		5	3		6		
7	8	5	3	4		9	2	
4	9		8	7		5		3
1			2	9			8	

			6	5	8	4	2	
	2	9	1	3		5		6
		8	9	4			1	
8					4		6	2
	9	4	2		1		5	
	1		8	7	5			
	8	5	4	2	6	3	9	1
9	4	2			3			8
6		1	7	8				

			9	2				6
	2		4	5	6	7	3	
6		7	1		3	5		
				1	8	3	4	9
1	8	9			5	6		7
4				6		8		
	3	2		7	1		5	4
	6	4		9		1	7	
	9	1	5			2	6	8

7			6	8			1	
4	3					5	8	6
	6		9	3			4	2
9	1				8	4	7	5
	7	2	1	4	6	8		
3	8		7			6	2	
		1			3		6	4
	5		4	9	2	1	3	
2	4					9	5	

4	8		6		2	1	7	5
5	7	2	1	9	8	4		6
1		3			4		2	8
	1					3		
				7		8		1
	5			1	3	7		2
	4		3		1	5		7
8	9		2				1	
7		1	5			2	8	4

PASSATEMPS

3		9	2		5	4		
4	5		7		1	9	8	
7			8	4			6	
	7		1	2			3	5
		8	5	9	3	7	1	4
1		5	4			6	2	9
	4	3		7		1		
2		1	6		8	3		
5		7						8

9	5		6				4	
3	8				7	6	9	
	2			9			7	
7	3	2	4			1		9
4		8	5					6
6	1	5	9			3		
2	4		7	3	5	9	6	8
5		3	8			4	1	7
8	7	9	1					

4			2		6		1	7
	6	9	4			2		
2			8	1	5	4	9	6
3		8	1		4	6	7	
5	2				7		4	3
7			6	3				9
		4		6		9	2	5
9			5	2		7		
	5	2	7			8		1

6	9		8	1		3		5
	5	8	3	7			4	2
		7			2	9		
8	6	5	9		7	2	3	1
	2	3	5	6				4
9	1		2	3		5		
			7			1	5	
	3		4				2	
2	7		1	9	5		8	

3	5				1	7	8	4
		8	2	7	3		1	
	9		5	8	4	3		
8	4	6	9	5	2			
			4	3			9	
9	3	5		1		2	4	
1	7	4	8	6	5		2	3
				4		6		8
		9				4	5	

					6		5	1
	9		7		2	8	3	
		7		8	5	4	9	2
		6	5	2	9	3	1	
2		3	4				8	9
5		9	1		8			
	3	4				9		5
	7	1	6	5	3	2		8
	5		8		4		7	3

